

บทที่ 3

ผลการศึกษา

การศึกษาเกี่ยวกับการจำแนกชนิดของปูเส眷ในประเทศไทย พบปูเส眷ที่อยู่ใน Superfamily Paguridea ทั้งหมด 2 families, 2 subfamilies จำนวน 7 สกุล 28 ชนิด และ 1 subspecies

Superfamily Paguridea (Boas, 1880)

ลักษณะทั่วไป

กระดอง ส่วนมากมีความยาวมากกว่าความกว้าง แต่มีบางชนิดมีความกว้างมากกว่าความยาว ครี ส่วนมากมีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมขนาดเล็ก แต่บางชนิดครีเจริญในเด็นต์และมีขนาดเล็กมาก ภายนอกหรือขาเดินคู่ที่ 1 มีขนาดใหญ่ ลักษณะเป็นก้านหนึบ ขาเดินคู่ที่ 4 และ 5 มีขนาดเล็กและสั้นกว่าขาเดินคู่ที่ 1, 2 และ 3 ขาเดิน 2 คุหลังนี้ปกติจะอยู่ในช่องเหงือก โดยทั่วไปส่วนห้องมีลักษณะอ่อนนิ่มและปิดกันไปทางขวา แต่มีบางชนิดมีลักษณะแข็งและโคงอยู่ให้ระหว่างกัน ส่วนมากมีรยางค์กว้างน้ำที่เจริญมากอยู่ด้านข้างของส่วนห้อง ส่วนห้องปล่องที่ 6 ส่วนมากมีแพนหาง แต่บางพากก์ไม่มีแพนหาง

ปูเส眷ใน Superfamily นี้ ส่วนมากอาศัยอยู่ในเปลือกหอยฝาเดียว ซึ่งมีดินอากรแยกทางกันได้แก่ ตามบริเวณน้ำกร่อย บริเวณชายฝั่งทะเลลงไปจนถึงพื้นห้องทะเลระดับลึก และมีบางชนิดอาศัยอยู่บนแนวกีด ๆ ชายฝั่งทะเล

Key to families of Paguridea

(modified from Alcock, 1905 and Yap-Chiongco, 1938)

Uropod of telson present, abdomen either coiled or spiral. Paired appendages not present in all abdominal segments.

- Flagella of first antenna end bluntly; peduncle of first antenna either as long as or longer than carapace.

.....Coenobitidae Dana

- Flagella of first antenna end in a filament; peduncle of first antenna shorter than carapace.

.....Paguridae Dana

Family Coenobitidae Dana, 1852

ลักษณะทั่วไป

กระดองมีรูปทรงยาว ส่วนหลังของกระดองมีความกว้างมากกว่าส่วนหน้าของกระดอง กรณีลักษณะนี้ออกไปทางด้านหน้าอย่างเกินชัด หรือเจริญไม่เต็มที่และมีขนาดเล็กมาก แผนที่อยู่ทางด้านบนของก้านตา มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมน้ำตื้นเล็ก ก้านหนวดคู่ที่ 1 มีความยาวใกล้เคียงกับความยาวของกระดอง ปล่องแรกของก้านหนวดมีขนาดใหญ่ ส่วนปล่องที่ 2 และ 3 มีลักษณะแบนทางด้านข้าง เรียว ยาว ส่วนปลายของเส้นหนวดคู่ที่ 1 มีลักษณะที่ แผนกำบังหนวดมีขนาดเล็ก ฐานของ maxilliped คู่ที่ 3 อยู่บริเวณ ก้านมีขนาดใหญ่ และก้านขางช้ำมีขนาดใหญ่กว่าก้านขาข้างขวา ส่วนห้องมีลักษณะอ่อนนิ่มและบิดอุบไปทางขวา หรือมีลักษณะแบนและโค้งอยู่ให้ตรงอก ทวัญไม่มีระยางค์ ว่ายนำที่ส่วนห้อง แต่ตัวเมียมีระยางค์ว่ายนำที่เห็นได้ชัดอยู่ด้านซ้ายของส่วนห้อง

บุเดจวนใน family นี้ แบ่งออกได้เป็น 2 สกุล คือสกุล Coenobita และ Birgus ซึ่งอาศัยอยู่บนบกใกล้ ๆ ชายฝั่งทะเล จากการสำรวจในประเทศไทยเพียงสกุลเดียวคือ สกุล Coenobita

Genus Coenobita Latreille, 1826

ลักษณะทั่วไป

กระดองมีรูปทรงยาว ส่วนหลังของกระดองมีความกว้างมากกว่าส่วนหน้าของกระดอง กระดองมีลักษณะเจริญไม่เต็มที่และมีขนาดเล็กมาก หัวพามีขนาดเล็กและแบบทางคานชาง cornea อยู่ที่ส่วนปลายของหัวพา โภคบอยกอนไปทางด้านนอก หัวพานหัวคูกันที่ 2 มีลักษณะแบบทางคานชาง dactylus ของหัวเปิดปิดในแนวเนียง ขาเดินคู่ 5 เป็นก้านหนึ่ง ส่วนห้องมีลักษณะอ่อนนิ่มและนิ่งอไปทางขวา ตัวผู้ไม่มีระยางค์กว้างนำที่ส่วนห้อง แต่ตัวเมียมีระยางค์กว้างนำ 3 คู่ อยู่ที่ส่วนห้อง ซึ่งระยางค์กว้างนำที่อยู่คานชางเจริญมาก และแท่นลักษณะเป็น biramous ส่วนระยางค์กว้างนำที่อยู่คานชางจะหายไป

Key to species of genus Coenobita

(modified from Yap-Chiongco, 1938 and Barnard, 1950)

Palm of both chelipeds with a triangular brush of hairs.

- Upper area of manus of left cheliped with an oblique series of laminar teeth.

..... Coenobita rugosa H. Milne Edwards

- Upper area of manus of left cheliped without an oblique series of laminar teeth.

..... Coenobita cavipes Stimpson

Coenobita rugosa H. Milne Edwards, 1837

(แผนภาพที่ 12 และ 13)

Cenobita rugosa de Haan, 1849. Faun. Japon. Crust., p. 212.

Cenobita rugosa Dana, 1852. U.S. Expl. Expl. Crust., 13 : 471.

Cenobita rugosa Dana, 1855. U.S. Expl. Expl. Crust., Atlas, pl. 30, figs. 1-2.

- Cenobita rugosa Haswell, 1882. Catal.Aust.Crust., p. 160.
- Coenobita rugosa Henderson, 1888. Rep.Voy.Challenger Zool., p. 51.
- Coenobita rugosa Henderson, 1893. Trans.Linn.Soc.Lond.Zool., 5:410.
- Coenobita rugosus Borradaile, 1898. Proc.Zool.Soc.Lond., p. 460.
- Coenobita rugosus Lanchester, 1902. Proc.Zool.Soc.Lond., 2:368.
- Coenobita rugosus Alcock, 1905. Catal.Indian Mus., p. 143, pl. 14,
figs. 3 - 3a.
- Coenobita rugosus Southwell, 1906. Rep.Pearl Oyster Fish., 5(35):
213.
- Coenobita rugosus Stimpson, 1907. Smithson.Misc.Coll., 69:199.
- Coenobita rugosus Terao, 1913. Annot.Zool.Japan, 8:389.
- Coenobita rugosus Henderson, 1915. Rec.Indian Mus., 11:29.
- Coenobita rugosus Kemp, 1915. Mem.Indian Mus., 5:252.
- Coenobita rugosus Laurie, 1926. Trans.Linn.Soc.Lond.Zool., 19:162.
- Coenobita rugosus Sundara Raj, 1927. Bull.Madras Govt.Mus., 1(1):
134.
- Coenobita rugosus Takahashi, 1934. Trans.Nat.Hist.Soc.Formosa,
24(135) : 510-512.
- Coenobita rugosa Suitendijk, 1937. Temminckia, 2 : 277.
- Coenobita rugosa Estampador, 1937. Philippine Journ.Sci., 62(4):
506.
- Coenobita rugosa Yap-Chiongco, 1938. Philippine Journ.Sci., 66:
210-211, pl. 2, fig. 7.
- Coenobita rugosus Gibson-Hill, 1947. Bull.Raffles Mus. Singapore,
18:44.

- Coenobita rugosus Barnard, 1950. Ann.S.Afr.Mus., 38:469, fig. 86.
- Coenobita rugosa Fize and Serene, 1955. Notes Inst. Oceanogr. Nhatrang Vietnam, 45: 12-24, figs. 2-3.
- Coenobita rugosus Gordan, 1956. Bull.Amer.Mus.Nat.Hist., 108(3): 312.
- Coenobita rugosus Miyake, 1956. Publ.Seto Mar.Biol.Lab., 5(3) : 333-336, figs. 22-23.
- Coenobita rugosus Utinomi, 1956. Coloured Illustrations of Sea Shore Animals of Japan. Hoikusha, p. 65, pl. 33, fig. 2.

ลักษณะโดยทั่วไป

ส่วนบนของ palm ของก้ามหั้ง 2 ข้าง มีขนเรียงกันเป็นรูปสามเหลี่ยม ส่วนบน manus ของก้ามข้างซ้าย มีพื้นเรียงเป็นแนวตามแนวเฉียง ขาเดินคู่ที่ 3 ข้างซ้าย มีลักษณะอย่างร่องรอยระหว่างค้านบนกับค้านนอกของ propodus และ dactylus

ลักษณะเฉพาะ

กระดอง บริเวณส่วนหน้ามีลักษณะบุบเบ็บเล็กน้อย ผิวมีลักษณะเป็นทุ่มขนาดเล็ก กระจายอยู่ทั่วไป และขอบก้านข้างมีขนาดตื้นและยาวกระจายอยู่ห่าง ๆ กัน บริเวณส่วนหลังของกระดองมีลักษณะก่อนข้างแบน

ก้านท่า มีลักษณะแบบทางค้านข้างและมีความยาวมากกว่าครึ่งหนึ่งของความยาวของปล้องสุดท้ายของก้านหนาคู่ที่ 2 แผ่นที่อยู่ทางด้านบนของก้านท่ามีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมขนาดเล็ก ส่วนปลายแหลม ก้านหนาคู่ที่ 1 มีความยาวใกล้เคียงกับความยาวของก้านหนาคู่ที่ 2 มีความยาวมากกว่าครึ่งหนึ่งของความยาวของปล้องที่ 2 ของก้านหนาคู่ที่ 1

ก้าน ข้างซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าข้างขวา ผิวค้านนอกของ carpus ของก้านข้างซ้ายมีทุ่มขนาดเล็กกระจายอยู่ทั่วไป ส่วนบนของ palm ของก้ามหั้ง 2 ข้าง มีขน

เรียงกันเป็นรูปสามเหลี่ยม บริเวณตรงกลางของ palm ข้างซ้ายมีลักษณะแนวยาว manus ของก้านข้างซ้ายมีท่อนขนาดเล็กกระชาวยอยู่หัวไป และส่วนบนมีหินเรียงเป็นแท่งแนวเฉียง manus, pollex และ dactylus ของก้านข้างขวา มีท่อนขนาดเล็กกระชาวยอยู่หัวไป บริเวณฐานของท่อนมีขนประมาณ 1-3 เส้น

ขาเดิน ขาเดินคู่ที่ 3 ข้างซ้าย มีลักษณะหักเหนอยู่ระหว่างค้านบนกับค้านนอกของ propodus และ dactylus ผิวค้านนอกของ propodus และ dactylus มีลักษณะแบน เรียบ dactylus มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม ขาเดินคู่ที่ 3 ข้างขวา มี dactylus เป็นรูปสามเหลี่ยม ผิวค้านนอกมีลักษณะแบน ระยะที่ยื่นออกทางด้านล่างของ coxa ของขาเดินคู่ที่ 5 ในตัวมีความยาวมากกว่าในตัวเมีย และในตัวผู้ระยะทางค้านข้างขวา มีความยาวมากกว่าข้างซ้าย ส่วนในตัวเมียระยะทั้งสองมีขนาดเกือบเท่ากัน

สี กระดอง ก้าน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีสีเหลืองปนขาว หรือสีเข้ม หรือสีม่วง
ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (coll. No. 2)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเสวนตัวผู้ ได้จากแหลมสิงห์ จันทบุรี มีความยาว
ของกระดอง 22.8 มม.

ตัวอย่าง

แหลมสิงห์ จันทบุรี 26 เกาะกรามใหญ่ ชลบุรี 26 29 , เกาะราชา ภูเก็ต
6 10%

ถิ่นอาศัย

บนกิ่งสา หาดฝั่งทะเล โคลบอยู่ใกล้ใบไม้แห้ง ๆ หรือตามรากของพืชที่ขึ้นบนหาดทราย

การกระจาย

บริเวณอินโด-แปซิฟิก มหาสมุทรอินเดีย ญี่ปุ่น ไทยวัน ออสเตรเลีย ทะเลแคร์เบอร์แลนด์และฝั่งทะเลวันออกของอีริการ

Coenobita cavipes Stimpson, 1858

(ແພນກາພື້ 14 ແລະ 15)

- Coenobita violascens de Man, 1888. Journ. Linn. Soc. Zool., 22:255.
- Coenobita compressus Henderson, 1893. Trans. Linn. Soc. Lond. Zool., 5:410.
- Coenobita compressus Lanchester, 1902. Proc. Zool. Soc. Lond., 2:368.
- Coenobita cavipes Alcock, 1905. Catal. Indian Mus., p. 146, pl. 14, fig. 1.
- Coenobita cavipes Stimpson, 1907. Smithson. Misc. Coll., 69:200.
- Coenobita cavipes Terao, 1913. Annot. Zool. Japan, 8:388
- Coenobita cavipes Henderson, 1915. Rec. Indian Mus., 11:29.
- Coenobita cavipes Kemp, 1915. Mem. Indian Mus., 5:252.
- Coenobita cavipes Sundara Raj, 1927. Bull. Madras Govt. Mus., 1(1) : 134.
- Coenobita cavipes Takahashi, 1934. Trans. Nat. Hist. Soc. Formosa, 24(135) : 513-514.
- Coenobita cavipes Buitendijk, 1937. Temminckia, 2:278.
- Coenobita cavipes Estampador, 1937. Philippine Journ. Sci., 62(4) : 506.
- Coenobita cavipes Yap-Chiongco, 1938. Philippine Journ. Sci., 66 : 212-213, pl. 1, fig. 12.
- Coenobita cavipes Gravely, 1941. Bull. Madras Govt. Mus., 5(1) : 78.
- Coenobita cavipes Barnard, 1950. Ann. S. Afr. Mus., 38:470.

- Coenobita cavipes Fize and Serene, 1955. Notes Inst. Oceanogr.
Nhatrang Vietnam, 45 : 30-35, fig. 5.
- Coenobita cavipes Gordan, 1956. Bull. Amer. Mus. Nat. Hist.,
108(3) : 311.
- Coenobita cavipes Frith, Tantanasiriwong and Bhatia, 1976.
Phuket Mar. Biol. Cent. Res. Bull., 10 : 18.

ลักษณะเด่น

ส่วนบน palm ของก้ามทั้ง 2 ช้าง มีขันเรียงกันเป็นรูปสามเหลี่ยมและส่วน
บน manus ของก้านขางชาวยังไม่มีฟัน

ลักษณะทั่วไป

กระดอง บริเวณส่วนหน้ามีลักษณะนูนเล็กน้อย ผิวนี้มีรูขนาดเล็กกระจายอยู่ทั่ว
ไป และขอบก้านข้างมีขันขนาดเล็กคลั่นกระจาดอยู่เล็กน้อย บริเวณส่วนหลังของกระดองมีลักษณะ
ค่อนขางแบบ

ก้านตา มีลักษณะแบบหางก้านข้าง และมีความยาวอุบากรึ่งหนึ่งของความ
ยาวของปล้องสุดท้ายของก้านหนวกคู่ที่ 2 แผ่นท่ออยู่ทางด้านบนของก้านตา มีลักษณะเป็น
รูปสามเหลี่ยมน้ำกัดเล็ก ส่วนปลายแหลม ก้านหนวกคู่ที่ 1 มีความยาวมากกว่าความยาว
ของกระดอง ก้านหนวกคู่ที่ 2 มีความยาวอุบากรึ่งหนึ่งของความยาวของปล้องที่ 2
ของก้านหนวกคู่ที่ 1

ก้าน ขางชาymีขันขนาดใหญ่กว่าขางขวา ผิวคันนอกของ carpus ของก้าน
ขางชาymีคุณขนาดเล็กกระจาดอยู่ทั่วไป ส่วนบน palm ของก้ามทั้ง 2 ช้าง มีขันเรียง
กันเป็นรูปสามเหลี่ยม ส่วนบน manus ของก้านขางชาymีคุณขนาดเล็กกระจาดอยู่ทั่วไป
แต่ส่วนกลางมีลักษณะเรียบ manus, pollex และ dactylus ของก้านขางขวา มี
คุณขนาดเล็กกระจาดอยู่ทั่วไป บริเวณฐานของทุนมีขันประณา 1-3 เส้น

ขาเดิน ขาเดินคู่ที่ 3 ข้างซ้าย มีสันอย่างรั้คเจนอยู่ระหว่างด้านบนกับด้านนอกของ dactylus และบริเวณส่วนปลายของ propodus ผิวคานนอกของ carpus, propodus และ dactylus มีลักษณะแบบ เรียบ dactylus มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม ขาเดินคู่ที่ 3 ข้างขวา มี dactylus ลักษณะคล้ายรูปทรงกระบอก ระยะห่างที่ยื่นออกมาทางด้านล่างของ coxa ของขาเดินคู่ที่ 5 ในตัวผู้มีความยาวมากกว่าในตัวเมีย และในตัวผู้ ระยะห่างของขาเดินซ้ายมีความยาวมากกว่าของขาขวา ส่วนในตัวเมียระยะหักทั้งสองมีขนาดเกือบเท่ากัน

ลักษณะของ ก้าม ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีลักษณะ หรือลักษณะ

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (Coll. No. 88)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเสฉวนตัวผู้ ได้จากหาดราไวย์ ภูเก็ต มีความยาวของกระดอง 41.4 มม.

ตัวอย่าง

แหลมสิงห์ จันทบุรี 1° 30' เกาะทะรุเทา สูตร 19, ปากเมือง บรัง 16° 27' เกาะนก กระดี่ 3° 20' หาดในยาง ภูเก็ต 3° 90' หาดราไวย์ ภูเก็ต 1° 30'

ถิ่นอาศัย

บนกีกล ฯ ชายฝั่งทะเล โดยอยู่ใต้ใบไม้แห้ง ฯ หรือตามรากของพืชที่ขึ้นบนหาดราย

การกระจาย

บริเวณโดยทั่วไป มหาสมุทรอินเดีย ญี่ปุ่น ไทยวน และปะวันออกของอัฟริกา

Family Paguridae Dana, 1852

ลักษณะทั่วไป

กระดองมีรูปร่างยาว ส่วนหลังของกระดองมีความกว้างมากกว่าส่วนหน้าของกระดอง กว่าลักษณะที่นอกไปทางด้านหน้าอย่างเด่นชัด หรือเจริญไม่เต็มที่และมีขนาดเล็กมาก แต่มีบางพากไม่มีกรีเลย แผ่นที่อยู่ทางด้านบนของก้านขา มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมน้ำ

เล็ก หรือเป็นแผ่นคล้ายพัด หรือเป็นรูปคล้ายใบโพธิ์ ก้านหนวดคู่ที่ 3 มีขนาดดันกว่าความยาวของกระดอง ปล่องแรกของก้านหนวดมีขนาดใหญ่ ส่วนปล่องที่ 2 และ 3 มีลักษณะแบบหางกานช้าง ส่วนปลายของเด่นหนวดคู่ที่ 1 มีลักษณะเรียว ลีน แผ่นกำบังหนวดมีขนาดใหญ่ ฐานของ maxilliped คู่ที่ 3 อุยซิกกัน หรือแยกห่างออกจากกัน ก้านมีขนาดใหญ่ ซึ่งก้านทั้ง 2 ข้างมีขนาดเทากัน หรือก้านช้างชายมีขนาดใหญ่กว่าก้านช้างขวา แต่มีบางพากก้านช้างขวา มีขนาดใหญ่กว่าก้านช้างชาย ส่วนหองมีลักษณะอ่อนนิ่มและบิดอไปทางขวา ส่วนนามีระยางค์วายนำที่เจริญมากอยู่ด้านชายของส่วนหอง ส่วนหองปล่องที่ 6 มีแผ่นหาง ซึ่งก้านช้างมีขนาดใหญ่และแข็งแรงกว่าก้านขวา

ปูเสฉวนใน family นี้ แบ่งออกเป็น 2 subfamilies คือ subfamily Pagurinae และ Eupagurinae

Key to subfamilies of Paguridae

(modified from Yap-Chiongco, 1938)

- Third pair of maxillipeds very close at base. ... Pagurinae
- Third pair of maxillipeds widely separate at base.

.....Eupagurinae

Subfamily Pagurinae Ortmann, 1892

ลักษณะทั่วไป

ฐานของ maxilliped คู่ที่ 3 อุยซิกกัน ก้านทั้ง 2 ข้าง มีขนาดเทากัน หรือ ก้านช้างชายมีขนาดใหญ่กว่าก้านช้างขวา

Key to genera of subfamily Pagurinae

(modified from Alcock, 1905 Yap-Chiongco, 1938 and Lee, 1969)

1. Chelipeds equal or subequal; finger-tips corneous and black spooned; dactylus open and close horizontally.

.....Clibanarius Dana

- Chelipeds subequal, the left generally much larger; finger-tips corneous or calcareous, spooned or not, dactylus open and close obliquely. 2
- 2. Finger-tips of chelipeds corneous and black. A setose fleshy spur present behind third pleopod. Dardanus Paulson
- Finger-tips of chelipeds calcareous and white. A setose fleshy spur absent behind third pleopod. 3
- 3. The rostriform process protrudes from ophthalmic somite and lies between ophthalmic scales. Finger-tips acuminate.
..... Diogenes Dana
- The rostriform process absent. Finger-tips spooned and left manus bared. Calcinus Dana

Genus Clibanarius Dana, 1852

ลักษณะทั่วไป

กระดองมีรูป่างยาวยาว ส่วนหลังของกระดองมีความกว้างมากกว่าส่วนหน้าของกระดอง กรณีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมขนาดเล็ก ก้านตาไม่ขนาดยาวและเป็นรูปทรงกระบอก แผ่นที่อยู่หางคานบนของก้านตา มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมและอยู่ใกล้กัน แผ่นก้านหนาที่มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม ขนาดสั้น เส้นหนาครึ่ง 2 มีขนาดยาวและไม่มีขนปักดูม ฐานของ maxilliped ครุฑ์ 3 อยู่ชิดกัน ก้านทั้ง 2 ข้างมีขนาดเท่ากันหรือเกือบเท่ากัน และมีรูป่างคล้ายกัน dactylus ของก้านเป็นปีกปีกในแนวราวน ปลายก้านหนามีลักษณะเป็น chitin ลีก และบริเวณผิวค้านในของก้านหนามีลักษณะเป็นแองลีกคล้ายช่อน ชาเดินครุฑ์ 4 ไม่เป็นก้านหนาม ส่วนชาเดินครุฑ์ 5 เป็นก้านหนาม ส่วนห้องมีลักษณะอ่อนนุ่มและบิดอี้ไปทางขวา ในปูเส้นทั้ง 2 เพศ มีระยางค์วายน้ำ 4 ตู อยู่ที่ส่วนห้อง ซึ่งระยางค์ค่วยน้ำที่อยู่คานชายเจริญมาก และแต่ละอันมีลักษณะเป็น biramous ส่วนระยางค์ค่วยน้ำที่อยู่คานขวาจะหายไป

Key to species of genus Clibanarius

(modified from Alcock, 1905 Yap-Chiongco, 1938 and Lee, 1969)

1. Dactylus of third left leg decidedly longer than propodus.
.....2
- Dactylus of third left leg equal to or shorter than propodus.
.....6
2. Eyestalk is shorter than antennular peduncle. Proximal end of inferior border of the cheliped merus with a strong spine.Clibanarius infraspinatus Hilgendorf
- Eyestalk is same length as antennular peduncle. Proximal end of inferior border of the cheliped merus without a strong spine.
.....3
3. Eyestalks and pereiopods with distinct black longitudinal stripes.Clibanarius padavensis de Man
- Eyestalks without longitudinal stripes. Pereiopods with distinct longitudinal stripes.
.....4
4. The spines on the dorsal border of cheliped manus strong and stout. Second and third pairs of pereiopods have dark brown stripes.Clibanarius striolatus Dana
- The spines on the dorsal border of cheliped manus not strong and stout. Second and third pairs of pereiopods have blue or brownish black stripes.
.....5
5. Blue stripes along second and third pairs of pereiopods. Eyestalk orange.Clibanarius longitarsus (de Haan)
- Brownish black stripes along second and third pairs of

pereiopods. Eyestalk pale yellow.

.....Clibanarius lineatus (H. Milne Edwards)

6. Dactylus of third left leg equal to the length of propodus.

..... 7

- Dactylus of third left leg decidedly shorter than propodus..8

7. Chelipeds, second and third pairs of pereiopods blotched

with numerous pale yellow spots on a dark brown ground color.

.....Clibanarius cruentatus (H. Milne Edwards)

- Chelipeds, second and third pairs of pereiopods without

spotting, instead with orange...Clibanarius arethusa de Man

8. Dactylus of second and third pairs of pereiopods with a

yellow stripe.Clibanarius merguiensis (de Man)

- Dactylus of second and third pairs of pereiopods without

a yellow stripe, instead with a ring of dark brownish grey

on the middle of the segment. 8

.....Clibanarius virescens (Krauss)

Clibanarius infraspinatus Hilgendorf, 1869.

(ແພນກາພົ້ມ 16 ແລະ 17)

Clibanarius infraspinatus de Man, 1888. Journ.Linn.Soc.Zool.,

22 : 237-241.

Clibanarius infraspinatus Henderson, 1893. Trans.Linn.Soc.Lond.

Zool., 5 : 423.

Clibanarius infraspinatus Alcock, 1905. Catal.Indian Mus., p.44.

Clibanarius infraspinatus McCulloch, 1913. Rec.Aust.Mus., 9:350,

fig. 52.

- Clibanarius infraspinatus Sundara Raj, 1927. Bull. Madras Govt. Mus., 1(1) : 130.
- Clibanarius infraspinatus Buitendijk, 1937. Temminckia, 2 : 251.
- Clibanarius infraspinatus Estampador, 1937. Philippine Journ. Sci., 62(4) : 501.
- Clibanarius infraspinatus Yap-Chiongco, 1938. Philippine Journ. Sci., 66 : 191-192, pl. 2, fig. 4.
- Clibanarius infraspinatus Gravely, 1941. Bull. Madras Govt. Mus., 5(1) : 77.
- Clibanarius infraspinatus Fize and Serene, 1955. Notes Inst. Oceanogr. Nhatrang Vietnam, 45 : 77-83, fig. 10.
- Clibanarius infraspinatus Gordan, 1956. Bull. Amer. Mus. Nat. Hist., 108(3) : 309.
- Clibanarius infraspinatus Chuang, 1961. On Malayan Shores. Singapore, p. 183.
- Clibanarius infraspinatus Lee, 1969. Bull. Inst. Zool., 8 : 41-42.
- Clibanarius infraspinatus Lewinsohn, 1969. Zool. Verh. Nat. Hist. Leiden., 104 : 19.

ลักษณะเด่น

ก้านตา มีลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก เเรียว ยาว และมีความยาวเท่ากับความกว้างของขอบด้านหน้ากรอบดวง แต่มีขนาดต้นกว่าความยาวของก้านหนวดคู่ที่ 1 แผ่นกำมังหนวด มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม ซึ่งบริเวณขอบด้านในมีหนามเรียงเป็นแทบทุกความยาว และมีความยาวเกินกว่าฐานปล่องสุดท้ายของก้านหนวดคู่ที่ 2 ก้านทั้ง 2 ข้างมีขนาดเท่ากันและรูปร่างคล้ายกัน บริเวณขอบกลางส่วนโคนซึ่งอยู่ทางด้านในของ merus ของก้านมีหนามลักษณะแข็งแรง 1 อัน

ลักษณะทั่วไป

กระดอง บริเวณส่วนหน้ามีลักษณะนูนเล็กน้อย ผิวมีทุ่มขนาดเล็กกระจายทั่วไป และขอบด้านข้างมีกลุ่มขนาดยาวสีเหลืองกระจายอยู่ทั่วไป บริเวณส่วนหลังของกระดอง มีกลุ่มขนาดยาวสีเหลืองกระจายอยู่ทาง ๆ กัน ซึ่งบริเวณถัดจากร่องคอ มีกลุ่มขนาด แน่นกับบริเวณนี้ กรณีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมน้ำตกและมีความยาวเกินฐานของ แผ่นท้องทางด้านบนของก้านตาเล็กน้อย

ก้านตา มีลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก เรียว ยาว และมีความยาวเท่ากับความ กว้างของขอบด้านหน้ากระดอง แต่มีขนาดสั้นกว่าความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 ก้านตามี ขนาดคล้ายรูปสามเหลี่ยม แต่ก้านหนาคู่ที่ 1 มีกลุ่มขนาดสั้นและยาวสีเหลือง กระจายอยู่ทั่วไป แต่ก้านหนาคู่ที่ 2 มีกลุ่มขนาดยาวสีเหลืองกระจายอยู่ทาง ๆ กัน แผ่น ท้องทางด้านบนของก้านตา มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมซึ่งส่วนปลายมีขนาดเล็ก 3 อัน แผ่นกำมังหนาก มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมซึ่งบริเวณขอบด้านในมีหนามและกลุ่มขนาดยาว เรียงเป็น列ตามความยาว และมีความยาวเกินฐานปล้องสุดท้ายของก้านหนาคู่ที่ 2

ก้าน ทั้ง 2 ข้างมีขนาดเท่ากันและรูปร่างคล้ายกัน *merus* มีผิวค้านอก เป็นทุ่มกระจายทั่วไป บริเวณขอบกลางซึ่งอยู่ทางด้านในมีลักษณะเป็นพื้นเงือยกายรักษา และมีหนามลักษณะแข็งแรง 1 อัน อยู่ตรงส่วนโคน ผิวค้านนอกของ *carpus* และ *propodus* มีทุ่มขนาดใหญ่ลักษณะเป็นรูปกรวยกระจายอยู่ทั่วไป แต่บริเวณขอบด้านบนของ *carpus* และ *manus* มีหนามลักษณะแข็งแรงเรียงเป็น列 ซึ่งบริเวณฐานของทุ่มและหนามจะมีขนาดเล็ก และยาวอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม

ขาเดิน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีลักษณะแบบ ผิวเรียบ มีกลุ่มขนาดสั้นและยาว กระจายอยู่ทั่วไปตามขอบบนและขอบกลาง ซึ่งกลุ่มนี้ *dactylus* จะหนาแน่นกว่าบริเวณ อื่น *dactylus* มีความยาวมากกว่า *propodus* อย่างเด่นชัด

สี กระดองบริเวณส่วนหน้ามีสีเหลืองอ่อน ก้านสีน้ำตาล ก้านตาและผิวค้านอก ของขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีแถบสีน้ำตาลตามความยาวจำนวน 2 แถบ

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (Coll. No. 205)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเล็บตัวผู้ได้จากแหล่งกาฬี บีกตามี มีความยาวของกระดอง 26.7 มม.

ตัวอย่าง

หัวเทียนเรือประมงบ้านเพ ระยะ 30', สถานีประมงทะเล ระยะ 10' 10',
อ่างศิลา ชลบุรี 39 ♂ 29 ♀, ตอนหอยหลอด สุมธรรมชาติ 3 ♂ 1 ♀, หัวหิน ประจำวัน-
กีรีชันธ์ 4 ♂ 2 ♀, เข้าด้อมหมู่บ้าน ประจำวันกีรีชันธ์ 2 ♂ 1 ♀, บ้านหัวถนน เกาะสมุย
สุราษฎร์ธานี 1 ♀, อ่าวหน้าทอน เกาะสมุย สุราษฎร์ธานี 14 ♂ 13 ♀, หัวเทียนเรือ
ประมงสงขลา สงขลา 2 ♂, แหล่งกาฬี บีกตามี 13 ♂ 4 ♀, หัวเทียนเรือปากบารา
สุกุล 4 ♂, สพานเจ้าฟ้า กระปี 2 ♀

ถินอาศัย

ชายฝั่งทะเลที่เป็นทราย ทรายปนโคลนหรือโคลนปนทราย

การกระจาย

ทะเลแครง ทะเลอันดามัน ไทยหัวน้ำ ชายฝั่งทะเลของมาเลเซีย สิงคโปร์ พิลิปปินส์
และออสเตรเลีย

Clibanarius padavensis de Man, 1888

(แผนภาพที่ 18 และ 19)

Clibanarius padavensis de Man, 1888. Journ. Linn. Soc. Zool. 22 :
242-246, pl. 16, figs. 1-5.

Clibanarius padavensis Henderson, 1893. Trans. Linn. Soc. Lond.
Zool., 5 : 423-424.

Clibanarius padavensis Henderson, 1896. Journ. Asiat. Soc. Bengal,
65 : 520.

- Clibanarius padavensis Alcock, 1905. Catal. Indian Mus., p. 44,
pl. 4, fig. 2.
- Clibanarius padavensis Southwell, 1906. Rep. Pearl Oyster Fish.,
5(35) : 215.
- Clibanarius padavensis McCulloch, 1913. Rec. Aust. Mus., 9 : 352.
- Clibanarius padavensis Henderson, 1915. Rec. Indian Mus., 11 : 25.
- Clibanarius padavensis Kemp, 1915. Mem. Indian Mus., 5 : 250.
- Clibanarius padavensis Sundara Raj, 1927. Bull. Madras Govt. Mus.,
11(1) : 130.
- Clibanarius padavensis Buitendijk, 1937. Temminckia, 2 : 254.
- Clibanarius padavensis Estampador, 1937. Philippine Journ. Sci.,
62(4) : 501.
- Clibanarius padavensis Yap-Chiongco, 1938. Philippine Journ. Sci.,
66 : 193, pl. 1, fig. 5.
- Clibanarius padavensis Gravely, 1941. Bull. Madras Govt. Mus.,
5(1) : 77.
- Clibanarius padavensis Barnard, 1950. Ann. S. Afr. Mus., 38 : 433.
- Clibanarius padavensis Gordan, 1956. Bull. Amer. Mus. Nat. Hist.,
108(3) : 310.
- Clibanarius padavensis Frith, Tantanasiriwong and Bhatia, 1976.
Phuket Mar. Biol. Cent. Res. Bull., 10 : 18.

ลักษณะเด่น

ก้านตา มีลักษณะเป็นรูปทรงกรวยบอกร และมีความยาวมากกว่าความกว้างของ
ขอบด้านหน้ากรวยดอง แต่มีความยาวเท่ากับความยาวของก้านหนวดคู่ที่ 1 ก้านทั้ง 2 ช้าง
มีขนาดเท่ากันและรูปร่างคล้ายกัน dactylus ของขาเดินคู่ที่ 3 ช้างชาญมีความยาวมาก

ก้าว propodus ก้านตาและผิวค้านนอกของขาเกินครึ่งที่ 2 และ 3 มีແນลีคำตามความ
ยาว

ลักษณะทั่วไป

กระดอง บริเวณส่วนหน้ามีลักษณะนูนอย่างรัดเจน มีวิถุกระจาดหัวไป และ
ขอบค้านข้างมีกลุ่มนูนขนาดยาวสีเหลืองกระจาดอยู่หัวไป บริเวณส่วนหลังของกระดองมี
กลุ่มนูนขนาดยาวสีเหลือง กระจาดอยู่ทาง ๆ กัน ซึ่งบริเวณด้านจากการมองดูมีกลุ่มนูนหนา
แน่นกว่าบริเวณอื่น กรณีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม และมีความยาวเกินฐานของแผนที่อยู่
ทางด้านบนของก้านตาเด่นอย

ก้านตา มีลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก และมีความยาวมากกว่าความกว้างของ
ขอบค้านหน้ากระดอง แม้มีความยาวเท่ากับความยาวของก้านหนาครึ่งที่ 1 ก้านหนาครึ่งที่
1 และ 2 มีกลุ่มนูนขนาดลึกและยาวสีเหลือง กระจาดอยู่เล็กน้อย แผนที่อยู่ทางด้านบน
ของก้านตา มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมและส่วนปลายมีหนามขนาดเล็ก 1-2 อัน แผนกำ
บังหนาค้มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม ปักกลุ่มด้วยกลุ่มนูนขนาดยาว ซึ่งบริเวณขอบค้านในมี
หนามขนาดเล็กเรียงเป็น列 เห็นໄศ้ไม่ชัด และมีความยาวเกือบถึงฐานปล้องสุดท้ายของ
ก้านหนาครึ่งที่ 2

ก้านทั้ง 2 ชั้นมีขนาดเท่ากันและรูปร่างคล้ายกัน *merus* มีผิวค้านนอกเป็น
ทุ่มกระจาดหัวไปและขอบด่างส่วนปลายซึ่งอยู่ทางด้านบนอีกหนึ่ง 2 อัน ผิวค้านนอกของ
carpus มีทุ่มกระจาดอยู่หัวไปและขอบด้านบนส่วนปลายมีหนามซึ่งตรงปลายเป็นลีคำ 1 อัน
manus มีผิวค้านนอกเป็นทุ่มลักษณะรูปกรวยกระจาดหัวไปและบริเวณขอบค้านนี้มีลักษณะ
เป็นพื้นเลือย *pollex* และ *dactylus* มีหนามซึ่งตรงปลายเป็นลีคำกระจาดหัวไป และ
บริเวณฐานของหนามจะมีหนามขนาดลึกและยาวอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม

ขาเกิน ขาเกินครึ่งที่ 2 และ 3 มีลักษณะเรียบ ยาว ค่อนข้างแบน และข้างขวา
มีความยาวมากกว่าข้างซ้าย ตามขอบบนและขอบด่างมีกลุ่มนูนขนาดลึกและยาวกระจาดอยู่
ทาง ๆ กัน ซึ่งกลุ่มนี้ *dactylus* จะหนาแน่นกว่าบริเวณอื่น *dactylus* มีความยาว
มากกว่า propodus

สี กระดองบริเวณส่วนหน้ามีสีเหลืองอ่อน ก้านตาและผิวคันนอกของขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีแถบลักษณะตามความยาว ก้านมีสีดำ

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (Coll. No. 229)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเส้นวนตัวใหญ่ ไก่จากห่าเทียนเรือเกาะนก สกุล มีความยาวของกระดอง 18.2 ม.

ตัวอย่าง

ห่าเทียนเรือเกาะนก สกุล 4 ♂ 1 ♀, ปากเมือง 10 ♂ 3 ♀, คลองหิน กระปี้ 1 ♂, ห่านวง กระปี้ 9 ♂ 13 ♀, เกาะมันหยี่ พังงา 2 ♂ 2 ♀, ภูเก็ต 1 ♂, ปากน้ำระนอง ระนอง 11 ♂ 8 ♀,

ถิ่นอาศัย

ชายฝั่งทะเล ปากแม่น้ำ ห่าเทียนเรือ ที่เป็นโคลนปนหารยหรือหารปนโคลน และบริเวณป่ายชายเลน

การกระจาย

ทะเลอันดามัน ชายทั้งทะเลของมาเลย์ สิงคโปร์ พิลิปปินส์ ออสเตรเลีย อฟริกาใต้

Clibanarius striolatus Dana, 1852

(แผนภาพที่ 20 และ 21)

Clibanarius striolatus Dana, 1852. U.S. Expl.Expd.Crust., 13:463.

Clibanarius striolatus Dana, 1855. U.S. Expl.Expd.Crust., Atlas, pl. 29, figs. 3a-c.

Clibanarius striolatus Haswell, 1882. Catal.Aust.Crust., p. 159.

Clibanarius sp. de Man, 1888. Journ.Linn.Soc.Zool., 22 : 241-242.

- Clibanarius striolatus Lanchester, 1902. Proc.Zool.Soc.Lond.,
2 : 365.
- Clibanarius striolatus Alcock, 1905. Catal.Indian Mus., p. 46,
pl. 4. fig. 7.
- Clibanarius striolatus Stimpson, 1907. Smithson.Misc.Coll.,
69 : 210.
- Clibanarius striolatus McCulloch, 1913. Rec.Aust.Mus., 9 : 348.
- Clibanarius striolatus Terao, 1913. Annot.Zool.Japan, 8 : 362.
- Clibanarius striolatus Buitendijk, 1937. Temminckia, 2 : 258.
- Clibanarius striolatus Estampador, 1937. Philippine Journ.Sci.,
62(4) : 501.
- Clibanarius striolatus Yap-Chiongco, 1938. Philippine Journ.Sci.,
66 : 192, pl. 1. fig. 1.
- Clibanarius striolatus Barnard, 1950. Ann.S.Afr.Mus., 38 : 434.
- Clibanarius striolatus Fize and Serene, 1955. Notes Inst.Oceanogr.
Nhatrang Vietnam, 45 : 97-105, fig. 13.
- Clibanarius striolatus Forest, 1956. Bull.Raffles Mus. Singapore,
27 : 46.
- Clibanarius striolatus Gordan, 1956. Bull.Amer.Mus.Nat.Hist.,
108(3) : 310.
- Clibanarius striolatus Lee, 1969. Bull.Inst.Zool., 8 : 44-45.
- Clibanarius striolatus Lewinsohn, 1969. Zool.Verh.Nat.Hist.Leiden,
104 : 19-20.

ลักษณะเด่น

ก้านตา มีลักษณะเป็นรูปทรงกรวยบอกรและมีขนาดสั้นกว่าความกว้างของขอบคันหน้ากระดอง เล็กน้อย แม้มีความยาวเท่ากับความยาวของก้านหนาคุกที่ 1 ก้านทั้ง 2 ข้าง มีขนาดเกือบเท่ากัน ขอบคันบนของ manus มีหนามลักษณะแข็งแรง 5 อัน เรียงเป็นแนวตามความยาว ผิวคันนอกของขาเดินคุกที่ 2 และ 3 มีแถบสีเข้มดำเข้มตามความยาว

ลักษณะทั่วไป

กระดอง บริเวณส่วนหน้ามีลักษณะมนุนเล็กน้อย ผิวมีรูข้าศอกเล็กกระจายอยู่ทั่วไป และขอบคันข้างมีกลุ่มขนขนาดยาวกระจาดยาวอยู่เล็กน้อย บริเวณส่วนหลังของกระดอง มีกลุ่มขนขนาดยาว กระจาดยาวอยู่ห่าง ๆ กัน ซึ่งบริเวณถัดจากรองคอ มีกลุ่มขนนาแนนกว่าบริเวณอื่น กรณีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมขนาดเล็ก และมีความยาวเกือบถึงฐานของแผนที่อยู่ทางด้านบนของก้านตา

ก้านตา มีลักษณะเป็นรูปทรงกรวยบอกรและมีขนาดสั้นกว่าความกว้างของขอบคันหน้ากระดอง เล็กน้อย แม้มีความยาวเท่ากับความยาวของก้านหนาคุกที่ 1 ก้านหนาคุกที่ 1 และ 2 และแผ่นกำปังหนาคุมีกลุ่มขนขนาดยาวกระจาดยาวอยู่เล็กน้อย แผ่นที่อยู่ทางด้านบนของก้านตา มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม และส่วนปลายมีหนามขนาดเล็ก 2 อัน แผ่นกำปังหนาคุมีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมและมีความยาวไม่ถึงฐานปล้องสุดห่างของก้านหนาคุกที่ 2

ก้านทั้ง 2 ข้างมีขนาดเกือบเท่ากัน ซึ่งข้างขวา มีขนาดใหญ่กว่าข้างซ้ายเล็กน้อย manus มีผิวคันนอกเป็นทุ่มกระจาดทั่วไป และขอบด้านล่างส่วนปลายซึ่งอยู่ทางด้านนอก มีหนาม 1 อัน ผิวคันนอกของ carpus มีทุ่มกระจาดทั่วไป และขอบคันบนมีหนามลักษณะแข็งแรง 2 อัน manus มีผิวคันนอกเป็นทุ่มลักษณะรูปกรวยกระจาดทั่วไป และบริเวณขอบคันบนมีหนามลักษณะแข็งแรง 5 อัน pollex และ dactylus มีหนามซึ่งตรงปลายเป็นสีดำกระจาดทั่วไป บริเวณฐานของหนามจะมีขนาดสั้นและยาวอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม

ขาเดิน ขาเดินคุกที่ 2 และ 3 มีลักษณะเรียว ยาว ค่อนข้างแบน ตามขอบบน และขอบด้านล่างมีกลุ่มขนขนาดสั้นและยาว กระจาดยาวอยู่ห่าง ๆ กัน dactylus มีความยาวมากกว่า propodus

สี กระดองบริเวณส่วนหน้ามีสีเหลืองปนน้ำตาล ผิวคันนอกของขาเกินครึ่ง 2 และ 3 มีแผลลึkn้ำตาลเข้มตามความยาว ก้านขาสีเหลือง
ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (Coll. No. 321)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเสฉวนตัวใหญ่ที่จากเริงสะพานบึงค่า นราธิวาส
 มีความยาวของกระดอง 10.9 มม.

ตัวอย่าง

ท่าเรือหาดใหญ่ นครศรีธรรมราช 2° 29', ปากะญน พทลุง 1°, บ้านแม่แข
 บักพาณี 15° 12', เริงสะพานบึงค่า นราธิวาส 2° 39'

ถินอาศัย

ปากแม่น้ำ ที่เป็นรายปันโคลน

การกระจาย

บริเวณอินโด-แปซิฟิก มหาสมุทรอินเดีย ญี่ปุ่น ไทยวัน ออสเตรเลีย

Clibanarius longitarsus (de Haan, 1849)

(แผนภาพที่ 22 และ 23)

Pagurus longitarsus

de Haan, 1849. Faun. Japon.

Crust., p. 211, tab. 50,

fig. 3.

Clibanarius longitarsis

Dana, 1852. U.S. Expl. Expd.

Crust., 13:464.

Clibanarius longitarsis

Lanchester, 1902. Proc.

Zool. Soc. Lond., 2:365.

Clibanarius longitarsis var. trivittata Lanchester, 1902. Proc.

Zool. Soc. Lond., 2:365.

- Clibanarius longitarsis Alcock, 1905. Catal. Indian Mus., p. 158.
- Clibanarius longitarsis Stimpson, 1907. Smithson. Misc. Coll.,
69 : 209.
- Clibanarius longitarsis Terao, 1913. Annot. Zool. Japan, 8 : 361.
- Clibanarius longitarsis Henderson, 1915. Rec. Indian Mus., 11 : 25-26.
- Clibanarius longitarsis Kemp, 1915. Mem. Indian Mus., 5 : 250.
- Clibanarius longitarsis Kemp, 1918. Mem. Asiat. Soc. Bengal, 6:254.
- Clibanarius longitarsis Sundara Raj, 1927. Bull. Madras Govt. Mus.,
1(1) : 130.
- Clibanarius longitarsus Buitendijk, 1937. Temminckia, 2 : 253.
- Clibanarius longitarsis Gravely, 1941. Bull. Madras Govt. Mus.,
5(1) : 77.
- Clibanarius longitarsus Barnard, 1950. Ann. S. Afr. Mus., 38 : 434.
- Clibanarius longitarsus Fize and Serene, 1955. Notes Inst.
Oceanogr. Nhatrang Vietnam, 45:83-90,
fig. 11.
- Clibanarius longitarsus Gordan, 1956. Bull. Amer. Mus. Nat. Hist.,
108(3) : 309.
- Clibanarius longitarsus Lee, 1969. Bull. Inst. Zool., 8 : 44.
- Clibanarius longitarsus Lewinsohn, 1969. Zool. Verh. Nat. Hist.
Leiden, 104 : 18-19.

ลักษณะเกน

กานทา มีลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก และมีความยาวมากกว่าความกว้างของขอบ
คานหนากระดองเล็กน้อย แต่มีความยาวเท่ากับความยาวของคานหนวคู่ที่ 1 กามทั้ง 2
ข้างมีขนาดเท่ากัน ผิวคานบนและคานนอกของ propodus และ dactylus มีคุณ

และหานามซึ่งทรงปลายเป็นสีคำกระชาบทัวไป dactylus ของขาเดินคู่ที่ 3 ข้างซ้ายมีความยาวมากกว่า propodus ผิวค้านนอกของขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีແນสีน้ำเงินทາມความยาว ก้านทาสีเหลืองปนส้ม

ลักษณะทัวไป

กระดอง บริเวณส่วนหน้ามีลักษณะนูนเล็กน้อย ผิวมีทุ่มกระชาบทัวไป บริเวณขอบก้านข้างมีกลุ่มนูนขนาดยาวกระชาบทัวไป บริเวณส่วนหลังของกระดองมีกลุ่มนูนขนาดยาวกระชาบทัวไป ๆ กัน ซึ่งบริเวณด้านจากร่องคอมีกลุ่มนูนแน่นกว่าบริเวณอื่น กระดองมีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมขนาดเล็ก และมีความยาวเกือบถึงฐานของแผนที่อยู่ทางด้านบนของก้านทา

ก้านทา มีลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก และมีความยาวมากกว่าความกว้างของขอบด้านหน้ากระดอง เด็กน้อย แต่มีความยาวเทากับความยาวของก้านหนวกคู่ที่ 1 ก้านหนวกคู่ที่ 1 และ 2 และแผนกำบังหนวก มีกลุ่มนูนขนาดเล็กและยาวกระชาบทัวไปเล็กน้อย แผนที่อยู่ทางด้านบนของก้านทามีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม ซึ่งส่วนปลายมีหนามขนาดเล็ก 2 อัน แผนกำบังหนวกมีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม ซึ่งบริเวณขอบด้านในมีหนามขนาดเล็ก มากเรียงเป็นแถว และมีความยาวเกือบถึงฐานปล้องสุดท้ายของก้านหนวกคู่ที่ 2

ก้านทั้ง 2 ข้างมีขนาดเกือบเท่ากัน ซึ่งข้างขวา มีขนาดใหญ่กว่าข้างซ้ายเล็กน้อย merus มีผิวค้านนอกเป็นทุ่มกระชาบทัวไป และขอบล่างส่วนปลายซึ่งอยู่ทางด้านนอกมีหนาม 2 อัน ผิวค้านนอกของ carpus มีทุ่มกระชาบทัวไป และขอบด้านบนส่วนปลายมีหนามซึ่งทรงปลายเป็นสีคำ 1 อัน ผิวค้านนอกและค้านนอกของ propodus และ dactylus มีทุ่ม และหานามซึ่งทรงปลายเป็นสีคำกระชาบทัวไป ซึ่งบริเวณฐานของทุ่มและหานามจะมีขนาดเล็กและยาวอยู่ร่วมกัน เป็นกลุ่ม

ขาเดิน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีลักษณะเรียว ยาว ค่อนข้างแบน ตามขอบบน และขอบล่างมีกลุ่มนูนขนาดเล็กและยาวกระชาบทัวไป ซึ่งกลุ่มนูนที่ dactylus จะหนาแน่นกว่าบริเวณอื่น ผิวค้านนอกของ merus, carpus และ propodus มีลักษณะเป็นทุ่มกระชาบทัวไป dactylus มีความยาวมากกว่า propodus อย่างเห็นชัด

สี กระคง มีสีน้ำตาลและมีลักษณะสีน้ำเงินแทรกอยู่เล็กน้อย นิวคานนอก
ของชาเดินเกที่ 2 และ 3 มีแถบสีน้ำเงินกามความยาว ก้านกาลีเหลืองปนส้ม
ตัวอย่างที่ได้รับมา (Coll. No. 517)

ตัวอย่างที่ได้รับมาเป็นปูเสฉวนตัวเมีย ได้จากปากคลองแสมขาว ฉะเชิงเทรา
มีความยาวของกระคง 22.7 มม.

ตัวอย่าง

แหลมขอบ ตราด 17° 16°, แหลมสิงห์ จันทบุรี 10° 10°, ปากคลองชั่ง
ชุม จันทบุรี 2°, ท่าเที่ยบเรือชุม จันทบุรี 7° 9°, ปากน้ำบ้านประสาร ระยอง
10° 6°, แหลมแม่พิม ระยอง 6° 5°, ท่าเที่ยบเรือประมงบ้านเพ ระยอง 15° 10°,
สถานีประมงทะเล ระยอง 7° 12°, อาจศิลา ชลบุรี 20° 15°, ท่าเที่ยบเรือประมง
ของแสมสาร สักทิม ชลบุรี 7°, ปากคลองแสมขาว ฉะเชิงเทรา 6° 4°, สวางค์นิวาส
สมุทรปราการ 1°, คลองค่าน สมุทรปราการ 11° 9°, วัดศรีสุทธาราม สมุทรสาคร
3° 1°, หนองหอยหลอด สมุทรสงคราม 5° 2°, หาดชะอ่า เพชรบุรี 3°, หัวหิน
ประจวบคีรีขันธ์ 3° 2°, ปากน้ำหลังสวน ชุมพร 2° 2°, ปากน้ำไขยา สุราษฎร์ธานี
4° 8°, อ่าวหน้าหอน เกาะสमุย สุราษฎร์ธานี 3° 2°, ท่าเรือท่าศาลา นครศรีธรรมราช
1°, ท่าเที่ยบเรือสีชล นครศรีธรรมราช 14° 5°, สงขลา 1°, แหลมกาดี บีทบานี
10° 12°, เมืองสานปีรี นาภิวิสาห 1° 2°, ท่าเที่ยบเรือปากบาง ศรีสุพรรณบุรี 2° 1°,
ปากเมือง ตรัง 2° 1°, ท่าน้ำ กระนี่ 1° 1°, คลองหิน กระนี่ 2° 1°, ลุสานหอย
75 ล้านปี กระนี่ 1° 2°, หาดในยาง ภูเก็ต 1°, หากราไว้ ภูเก็ต 1°, หาดป่าตอง^ก
ภูเก็ต 1° 3°, ปากน้ำระนอง ระนอง 3° 5°

ดินอาดี

ชายฝั่งทะเล ปากแม่น้ำ ท่าเที่ยบเรือ ที่เป็นโคลนป่าชายหาดรายป่าโคลน
และริมฝั่งชายแดนที่มีกันโคงทางซึ่งอย่างหนาแน่น

การกระจาย

บริเวณโคล-แพธิค มหาสมุทรอินเดีย ญี่ปุ่น ไทย และฝั่งตะวันออกของอฟริกา

Clibanarius lineatus (H. Milne Edwards, 1848)

(ແພນກາພີ່ 24 ແລະ 25)

Clibanarius lineatus Dana, 1852. U.S. Expl. Expld. Crust., 13 :
462-463.

Clibanarius lineatus Dana, 1855. U.S. Expl. Expld. Crust., Atlas,
pl. 29, fig. 2.

Clibanarius lineatus Alcock, 1905. Catal. Indian Mus., p. 159.

Clibanarius lineatus Fize and Serene, 1955. Notes Inst. Oceanogr.
Nhatrang. Vietnam, 45 : 105-109, fig. 14.

Clibanarius lineatus Gordan, 1956. Bull. Amer. Mus. Nat. Hist.,
108(3) : 309.

ລັກນະເຕັນ

ກຳນົດ ມີລັກນະເຕັນຮູບທຽບຮະບອກ ແລະ ມີຄວາມຍາວມາກວ່າຄວາມກວາງຂອງ
ຂອບຄານໜາກຮະຄອງ ແນີ້ຄວາມຍາວເຫັນກັນຄວາມຍາວຂອງກຳນົດທີ 1 ກຳນັ້ນ 2 ຂໍາງ
ມີໜາກເກືອນເຫັນກັນ ຜິວກັນບນແລະ ດັກນອກຂອງ propodus ແລະ dactylus ມີຖຸມແລະ
ໜານຊື່ທຽບປະລາຍເປັນສີຄໍາກະຈາຍທີ່ໄປ dactylus ຂອງຫາເດີນຖື້ນທີ 3 ຂໍາງໜ້າມີຄວາມ
ຍາວມາກວ່າ propodus ຜິວກັນນອກຂອງກຳນົດຫາເດີນຖື້ນທີ 2 ແລະ 3 ມີແບບສີຄໍາປັນນຳກາລ
ເຂັ້ມຕາມຄວາມຍາວ ກຳນົດສີເໜືອງອອນ

ລັກນະທົ່ວໄປ

ຮະຄອງ ບຣິເວັນສ່ວນໜ້າມີລັກນະນູນເລີກນ້ອຍ ຜິວມີຖຸມກະຈາຍທີ່ໄປ ແລະ ຂອບ
ກຳນົດທີ່ມີກຸລຸມຂຸນຂາດຍາວກະຈາຍອູ້ເລີກນ້ອຍ ບຣິເວັນສ່ວນໜັງຂອງຮະຄອງມີກຸລຸມຂຸນໜາກ
ຍາວກະຈາຍອູ້ທັງ ۲ ກັນ ທີ່ບຣິເວັນດັກຈາກຮອງກອມມີກຸລຸມຂຸນຫາແນ່ກວາມບີເວັນເອົ້ນ ກຣີມີ
ລັກນະເປັນຮູບສາມເຫຼື່ອນ ແລະ ມີຄວາມຍາວເກີນຫຼານຂອງແພນທີ່ອູ້ທັງ ດັກບນຂອງກຳນົດເລີກ
ນ້ອຍ

ก้านตา มีลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก และมีความยาวมากกว่าความกว้างของขอบช้อนด้านหน้ากระดอง แม้จะมีความยาวเท่ากับความยาวของก้านหนวดคู่ที่ 1 ก้านหนวดคู่ที่ 1 และ 2 และแผ่นกำบังหนวด มีกลุ่มน้ำนมคลั้นและยาวกระชาวยอยู่เล็กน้อย แผ่นที่อยู่ทางด้านบนของก้านตา มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม และส่วนปลายมีหนามขนาดเล็ก 2 อัน แผ่นกำบังหนวด มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม และมีความยาวไม่ถึงฐานปล้องสุดท้ายของก้านหนวดคู่ที่ 2

ก้าม หั้ง 2 ข้างมีขนาดเกือบทุกส่วน ซึ่งข้างขวา มีขนาดใหญ่กว่าข้างซ้ายเล็กน้อย merus มีผิวค้านนอกเป็นตุ่มเด็กน้อย และขอบกลางส่วนปลายซึ่งอยู่ทางด้านนอกมีหนาม 2 อัน ผิวค้านนอกของ carpus มีตุ่มกระชาวยอยู่ทั่วไป และขอบด้านบนส่วนปลาย มีหนามซึ่งตรงปลายเป็นสีดำ 1 อัน ผิวค้านบนและค้านนอกของ propodus และ dactylus มีตุ่น และหนามซึ่งตรงปลายเป็นสีดำกระชาຍทั่วไป ซึ่งบริเวณฐานของตุ่น และหนามจะมีน้ำนมคลั้นและยาวอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม

ขาเดิน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีลักษณะเรียว ยาว ค่อนข้างแบน ตามขอบบน และขอบกลางมีกลุ่มน้ำนมคลั้นและยาวกระชาຍอยู่ทั่วไป dactylus มีความยาวมากกว่า propodus

สี กระดองบริเวณส่วนหน้ามีสีเหลืองอ่อน ผิวค้านนอกของก้าม ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีແเบสีดำปาน้ำตาลเข้มมากความยาว ก้านตาสีเหลืองอ่อน

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (Coll. No. 675)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเส้นวงกว้างเมีย ไก่จากปากคลองแสมขาว ฉะเชิงเทรา มีความยาวของกระดอง 10.2 มม.

ตัวอย่าง

ปากคลองชั้ง ชลุง จันทบุรี 1♂ 6♀, ท่าเที่ยนเรือชลุง จันทบุรี 4♂ 4♀, ปากคลองแสมขาว ฉะเชิงเทรา 5♂ 3♀, คลองคาน สมุทรปราการ 1♂, วัดครุศุทธาราม สมุทรสาคร 1♂ 1♀, คลองหิน กระนี่ 2♂ 1♀, เกาะบันหยี พังงา 4♂ 3♀

ฉินอาศัย

ชายฝั่งทะเล ปากแม่น้ำ ที่เป็นโคลนปันทรายหรือรายปันโคลน และบริเวณป่าชายเลนที่มีต้นโงก กางซึ่งอย่างหนาแน่น

การกระจาย

เวียดนาม ชามัว

Clibanarius cruentatus (H. Milne Edwards, 1848)

(ແນນກາພີ 26 ແລະ 27)

Clibanarius cruentatus de Man, 1888. Journ. Linn. Soc. Zool., 22 :
250-252.

Clibanarius cruentatus Alcock, 1905. Catal. Indian Mus., p. 250.

Clibanarius cruentatus Buitendijk, 1937. Temminckia, 2 : 258-259.

Clibanarius cruentatus Estampador, 1937. Philippine Journ. Sci.,
62(4) : 501.

Clibanarius cruentatus Yap-Chiongco, 1938. Philippine Journ. Sci.,
66 : 189, pl. 1, fig. 8.

Clibanarius cruentatus Fize and Serene, 1955. Notes Inst. Oceanogr.
Nhatrang Vietnam, 45 : 123-128, fig. 18.

Clibanarius cruentatus Gordan, 1956. Bull. Amer. Mus. Nat. Hist.,
108(3) : 308.

ลักษณะ

ก้านตา มีลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก เรียว ยาว และมีความยาวมากกว่าความกว้างของขอบด้านหน้ากระดอง แต่มีความยาวเท่ากับความยาวของก้านหนวดคู่ที่ 1 ก้านทั้ง 2 ข้างมีขนาดเท่ากันและรูปร่างคล้ายกัน ผิวคันบนของ manus มีหนามลักษณะแข็งแรง และทุนลักษณะเป็นรูปกรวย กระจายอยู่ห่าง ๆ กัน dactylus ของขาเดินคู่ที่ 3 ข้าง

ชี้มีความยาวเท่ากับ propodus กระดอง ก้านหนาคู่ที่ 2 ก้าม ชาเดินคู่ที่ 2 และ 3 จะเป็นสีน้ำตาลเข้ม และมีจุดสีเหลืองอยู่บนกระดองทั่วไป

ลักษณะทั่วไป

กระดอง บริเวณส่วนหน้ามีลักษณะบุบเด็กน้อย ผิวมีทุ่มกระดายทั่วไป และขอบก้านข้างมีกลุ่มขนขนาดยาวกระดายอยู่ทั่วไป บริเวณส่วนหลังของกระดองมีกลุ่มขนขนาดยาวกระดายอยู่ทาง ๆ กัน ซึ่งบริเวณเดียวกับร่องคอมีกลุ่มขนหนาแน่นกว่าบริเวณอื่น กระดองมีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม และมีความยาวเกินฐานของแผนที่อยู่ทางด้านบนของก้านขา

ก้านขา มีลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก เรียว ยาว และมีความยาวมากกว่าความกว้างของขอบค้านหน้ากระดอง แต่มีความยาวเท่ากับความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 ก้านหนาคู่ที่ 1 และ 2 มีกลุ่มขนขนาดเล็กและยาวกระดายอยู่เด็กน้อย แต่แผนกำบังหนาคุมมีกลุ่มขนขนาดเล็กและยาวกระดายทั่วไป แผนที่อยู่ทางด้านบนของก้านขา มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม ซึ่งส่วนปลายมีหนามขนาดเล็ก 2 อัน แผนกำบังหนาคุมมีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม ซึ่งบริเวณขอบค้านในมีหนามขนาดเล็ก 2 อัน เรียงเป็นแนวตามความยาว และมีความยาวเกินกว่าฐานปล่องสุกห่ายของก้านหนาคู่ที่ 2

ก้านทั้ง 2 ข้างมีขนาดเท่ากันและรูปร่างคล้ายกัน merus มีผิวค้านนอกเป็นทุ่มกระดายทั่วไป และขอบด่างส่วนปลายซึ่งอยู่ทางด้านนอกมีหนามขนาดเล็ก 2 อัน ผิวค้านนอกของ carpus มีทุ่มกระดายทั่วไปและขอบค้านบนส่วนปลายมีหนามซึ่งทรงปลายเป็นสีดำ 1 อัน ผิวค้านบนของ manus มีหนามลักษณะแข็งแรง และทุ่มลักษณะเป็นรูปกรวยกระดายอยู่ทาง ๆ กัน pollex และ dactylus มีทุ่มลักษณะเป็นรูปกรวยกระดายทั่วไป ซึ่งบริเวณฐานของหนามและทุ่มจะมีขนาดเล็กและยาวอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม

ชาเดิน ชาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีลักษณะเรียว ยาว ค่อนข้างแบน ซึ่งข้างขวา มีความยาวมากกว่าข้างซ้าย ตามขอบบนและขอบด่างมีกลุ่มขนขนาดเล็กและยาวกระดายอยู่ทาง ๆ กัน merus, carpus, propodus และ dactylus มีผิวค้านนอกลักษณะเป็นทุ่มกระดายทั่วไป ซึ่งบริเวณฐานของทุ่มจะมีขนาดเล็กและยาวอยู่รวมกันเป็นกลุ่มขอบค้านบนส่วนปลายของ carpus มีหนามซึ่งทรงปลายเป็นสีดำ 1 อัน dactylus มีความยาวเท่ากับ propodus

สี กระดอง ก้านหนวดคู่ที่ 2 ก้าน ชาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีสีนำทางเข้ม และมี
จุดสีเหลืองอ่อนกระจายทั่วไป ก้านตาสีเข้ม

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (Coll.No. 716)

ตัวอย่างนี้นำมาศึกษาเป็นปูเสลวันตัวปู ได้จากหาดแสมสาร สักพีบ ชลบุรี มีความ
ยาวของกระดอง 12.2 มม.

ตัวอย่าง

แหลมแม่มิม ระยะง 4♂ 5♀, สถาปีประมงทะเล ระยะง 2♂, หากแสมสาร
สักพีบ ชลบุรี 15♂ 6♀, ศรีราชา ชลบุรี 1♂, เกาะลีชั่ง ชลบุรี 1♂, บ้านหัวถนน เกาะ
สมุย สุราษฎร์ธานี 6♂ 5♀, แหลมละไม เกาะสมุย สุราษฎร์ธานี 2♂ 1♀, อ่าวทองทะ-
เกียน เกาะสมุย สุราษฎร์ธานี 10♂ 6♀, บ้านเนวง เกาะสมุย สุราษฎร์ธานี 5♂ 4♀,
อ่าวกาด เกาะสมุย สุราษฎร์ธานี 2♂, หากราชไวย์ ภูเก็ต 3♂ 1♀, หากป่าทอง ภูเก็ต
1♂ 1♀

ถี่น้อศัย

ชายฝั่งทะเล ที่มีหินก้อนเล็ก ๆ และปะการังที่ตายแล้ว

การกระจาย

ทะเลอันดามัน เวียดนาม ฟิลิปปินส์ และนิวซีแลนด์

Clibanarius arethusa de Man, 1888

(ແພນກາພີ່ 28 ແລະ 29)

Clibanarius arethusa de Man, 1888. Journ. Linn. Soc. Zool., 22 :
252 - 255.

Clibanarius arethusa Henderson, 1893. Trans. Linn. Soc. Lond. Zool.,
5 : 424.

Clibanarius arethusa Alcock, 1905. Catal. Indian Mus., p. 48,
pl. 4, fig. 3.

Clibanarius arethusa Sundara Raj, 1927. Bull. Madras Govt. Mus.,
1(1) : 131.

Clibanarius arethusa Buitendijk, 1937. Temminckia, 2 : 267.

Clibanarius arethusa Fize and Serene, 1955. Notes Inst. Oceanogr.
Nhatrang Vietnam, 45 : 114-118, fig. 16.

Clibanarius arethusa Gordan, 1956. Bull. Amer. Mus. Nat. Hist.,
108(3) : 307.

ສັກໝະແກນ

ການທາ ມີລັກໝະເປັນຮັບທຽງກະບອກ ເວີວ ບາວ ແລະ ມີຂາດຕັ້ງກວາກວາມກວາງ
ຂອງຂອບຄານທາກະບອກ ເລືກນອຍ ແຕ່ມີກວາມຍາວເຫັກບໍລິການຍາວຂອງການທານຳຄູ່ 1
ກຳມັ້ງ 2 ຂ້າງມີຂາດເຫັກນແລະ ຮູບປ່າງກົລາຍກັນ ຜົວຄຳນົນແລະ ດານນອກຂອງ propodus
ແລະ dactylus ມີຖຸມລັກໝະເປັນຮັບກວາຍຂາດເລິກ ກະຈາຍອຍຫາງ ທີ່ ກັນ dactylus
ຂອງຂາເດີນຄູ່ 3 ຂ້າງຂາຍ ມີກວາມຍາວເຫັກນ ພຣະທາ ການທາ ການທານຳຄູ່ 1
ແລະ 2 ການ ຂາເດີນຄູ່ 2 ແລະ 3 ຈະເປັນລື້ນ

ສັກໝະທ້ວໄປ

ກະບອກ ບຣິເວັນສ່ວນທໍາມີລັກໝະກອນໜຶ່ງແບບ ພົມມີຖຸມຂາດເລິກມາກະຈາຍທ້ວ
ໄປ ແລະ ມີກຸ່ມຸນຂາດຕັ້ງກະຈາຍອູ້ຫາງ ທີ່ ກັນ ບຣິເວັນສ່ວນທັງ ຂອງກະບອກມີກຸ່ມຸນຂາດ

ยาวกระเจาอยู่หาง ๆ กัน ซึ่งบริเวณด้านจากกรองคอมีกุ่มชนหนาแน่นกว่าบริเวณอื่น กรณีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม และมีความยาวถึงฐานของแผนที่อยู่ทางด้านบนของก้านตา

ก้านตา มีลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก เรียว ยาว และมีขนาดสั้นกว่าความกว้างของขอบคานหนากระดองเล็กน้อย แม้มีความยาวเท่ากับความยาวของก้านหนาคูกุ้ก 1 ก้านหนาคูกุ้ก 1 และ 2 มีกุ่มชนขนาดสั้นและยาวกระเจาอยู่รูปสามเหลี่ยม แต่แผนกำบังหนวมกุ้ก 1 และ 2 มีกุ่มชนขนาดสั้นและยาวกระเจาอยู่รูปสามเหลี่ยม ซึ่งส่วนปลายมีหนามขนาดเล็ก 2 - 3 อัน แผนกำบังหนวมกุ้ก 1 และ 2 มีกุ่มชนขนาดสั้นและยาวกระเจาอยู่รูปสามเหลี่ยม ซึ่งส่วนปลายมีหนามขนาดเล็ก 3-4 อัน และมีความยาวเกินกว่าฐานปล้องสุดท้ายของก้านหนาคูกุ้ก 2 เล็กน้อย

ก้านทั้ง 2 ข้างมีขนาดเท่ากันและรูปร่างคล้ายกัน *merus* มีผิวคานนอกเป็นกุ่มชนขนาดเล็กกระเจาอยู่หาง ๆ กัน และขอบด่างส่วนปลายซึ่งอยู่ทางด้านนอกมีหนามขนาดเล็ก 2 อัน ผิวคานนอกของ *carpus* มีกุ่มชนขนาดเล็กอยู่รูปสามเหลี่ยม และขอบด้านบนส่วนปลายมีหนามซึ่งตรงปลายเป็นลีคำ 1 อัน ผิวคานบนและคานนอกของ *propodus* และ *dactylus* มีกุ่มลักษณะเป็นรูปกรวยขนาดเล็ก กระเจาอยู่หาง ๆ กัน ซึ่งบริเวณฐานของทุนจะมีขนาดสั้นและยาวอยู่รวมกันเป็นกุ่ม

ขาเดิน ขาเดินคูกุ้ก 2 และ 3 มีลักษณะคล้ายกัน แต่ความกว้างและขอบด่างมีกุ่มชนขนาดสั้นและยาวกระเจาอยู่หาง ๆ กัน ผิวคานนอกของ *merus*, *carpus*, *propodus* และ *dactylus* มีลักษณะเป็นกุ่มกระเจาอยู่รูปสามเหลี่ยม ขอบคานบนส่วนปลายของ *carpus* มีหนามซึ่งตรงปลายเป็นลีคำ 1 อัน *propodus* ของขาเดินคูกุ้ก 3 ข้างชาย มีลักษณะระหว่างคานบนกับคานนอก *dactylus* ของขาเดินคูกุ้ก 2 มีความยาวเป็น ၅ ของความยาว *propodus* แต่ *dactylus* ของขาเดินคูกุ้ก 3 มีความยาวเท่ากับ *propodus*

สี กระดองบริเวณส่วนหน้ามีสีเหลืองอ่อน ก้านตา ก้านหนาคูกุ้ก 1 และ 2 กรณี ขาเดินคูกุ้ก 2 และ 3 มีสีเข้ม

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (Coll. No. 784)

ตัวอย่างที่นำมานำศึกษาเป็นปูเสนวนตัวเมีย ได้จากบ้านเรือง เกาะสมุย
สุราษฎร์ธานี มีความยาวของกระดอง 12.2 มม.

ตัวอย่าง

แหลมแม่พิม ระยอง 10°, บ้านเรือง เกาะสมุย สุราษฎร์ธานี 100° 40'

ดินอาศัย

ชายฝั่งทะเล ที่มีโขดหินขนาดใหญ่

การกระจาย

หมู่เกาะมะริค มัคราส เวียดนาม

Clibanarius merguiensis (de Man, 1888)

(แผนภาพที่ 30 และ 31)

- Clibanarius aequabilis var. merguiensis de Man, 1888. Journ. Linn.
Soc. Zool., 22:247-250.
- Clibanarius aequabilis var. merguiensis Lanchester, 1902. Proc.
Zool. Soc. Lond., 2:365.
- Clibanarius aequabilis var. merguiensis Alcock, 1905. Catal.
Indian Mus., p. 47,
pl. 4, fig. 5.
- Clibanarius aequabilis var. merguiensis Southwell, 1906. Rep.
Pearl Oyster Fish.,
5(35) : 215.
- Clibanarius aequabilis var. merguiensis Buitendijk, 1937.
Temminckia, 2 : 265.

Clibanarius merguiensis

Fize and Serene, 1955.

Notes Inst. Oceanogr. Nhatrang

Vietnam, 45:145-150, fig. 22.

Clibanarius merguiensis

Forest, 1956. Bull. Raffles

Mus. Singapore, 27:46.

Clibanarius aequabilis var. merguiensis

Gordan, 1956. Bull. Amer.

Mus. Nat. Hist., 108(3):307.

ลักษณะ

ก้านตา มีลักษณะเป็นรูปทรงกรวยออก และมีความยาวเท่ากับความกว้างของขอบ
 ก้านหน้ากรวย แต่มีขนาดยาวกว่าความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 เล็กน้อย ก้านทั้ง 2
 ข้างมีขนาดเกือบเท่ากัน ชาเดินคู่ที่ 3 ข้างซ้ายมีสันอย่างร่องอยู่ระหว่างก้านบนกับ^ก
 ก้านนอกของ propodus dactylus มีขนาดสั้นกว่า propodus อย่างเด่นชัด
 ก้านชาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีลักษณะเดียวกัน ผิวค้านนอก propodus และ dactylus
 ของชาเดินคู่ที่ 3 ข้างซ้ายมีแถบสีเหลืองอ่อนตามความยาวจำนวน 1 แถบ

ลักษณะทั่วไป

กรวย บริเวณส่วนหน้ามีลักษณะค่อนข้างแบน ผิวมีกุ่มขนาดเล็กมากกระจาย
 ทั่วไป และขอบค้านข้างมีกุ่มขนาดยาวกระจายอยู่เล็กน้อย บริเวณส่วนหลังของกรวย
 คงมีกุ่มขนาดยาวกระจายอยู่ห่าง ๆ กัน ซึ่งบริเวณด้านหลังของกรวยมีกุ่มขนาดใหญ่
 กว้างบริเวณนั้น กรณีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมขนาดเล็ก และมีความยาวเกินฐานของแผ่น
 ที่อยู่ทางด้านบนของก้านตา

ก้านตา มีลักษณะเป็นรูปทรงกรวยออก และมีความยาวเท่ากับความกว้างของขอบ
 ก้านหน้ากรวย แต่มีขนาดยาวกว่าความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 เล็กน้อย ก้านหนาคู่ที่ 1
 และ 2 มีกุ่มขนาดสั้นและยาวกระจายอยู่เล็กน้อย แต่แผ่นกำบังหนาที่มีกุ่มขนาดสั้น
 และยาวกระจายทั่วไป แผ่นที่อยู่ทางด้านบนของก้านตา มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม ซึ่ง

ส่วนปลายมีห่านขนาดเล็ก 3 อัน แผ่นกำมังหนวนมีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม ชี้งบริเวณขอบ้านในมีห่านขนาดเล็กมาก 2 อัน และมีความยาวไม่ถึงฐานปล่องสุกห้ายของก้านหนวกุ้กุ้กที่ 2

ก้าน พัง 2 ข้างมีห่านเกือบเท่ากัน ชี้งข้างขวา มีห่านใหญ่กว่าข้างซ้ายเล็กน้อย *merus* มีผิวค้านนอกเป็นคุ่มกระจาบหัวไป และขอบด่างส่วนปลายอยู่ทางค้านนอกมีห่านขนาดเล็ก 2 อัน แต่ขอบด่างชี้งอยู่ทางค้านในมีลักษณะเป็นพื้นเลือบ *carpus* มีผิวค้านนอกเป็นคุ่มกระจาบหัวไป และมีปุ่มห่านใหญ่ 1 อัน อยู่ตอนมาทางค้านด่าง และบริเวณขอบด้านบนส่วนปลายมีห่าน 1 อัน แต่ขอบด้านบนส่วนโคนมีปุ่มห่านใหญ่ 1 อัน *propodus* และ *dactylus* มีคุ่มลักษณะเป็นรูปกรวยกระจาบทัวไป และมีห่านลักษณะแข็งแรง 5 อัน อยู่ที่ขอบด้านบนของ *manus* ชี้งบริเวณฐานของคุ่มและหนามจะมีห่านขนาดลั้นและยาวอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม

ขาเดิน ขาเดินคุ้กที่ 2 และ 3 มีลักษณะตอนข้างบน ตามขอบบนและขอบด่าง มีกลุ่มห่านขนาดลั้นและยาวกระจาบทอยู่ทาง ๆ กัน ผิวค้านนอกของ *merus* มีคุ่มกระจาบทัวไป แต่ *carpus* มีผิวค้านนอกเป็นคุ่มกระจาบทอยู่เล็กน้อย และขอบด้านบนส่วนปลายของ *carpus* มีห่านซึ่งทรงปลายเป็นสี่คิ่ม 1 อัน *propodus* และ *dactylus* ของขาเดินคุ้กที่ 3 ข้างซ้ายมีลั้นอย่างชัดเจนอยู่ระหว่างค้านบนกับค้านนอก *dactylus* ของขาเดินทั้ง 2 คุ้ก มีห่านขนาดลั้นกว่า *propodus* อย่างเด่นชัด

สี กระดองบริเวณส่วนหน้ามีลีเหลืองอ่อน ก้านตาสีเข้ม ก้าน ขาเดินคุ้กที่ 2 และ 3 มีสีเข้มปนเหลือง ผิวค้านนอกของ *propodus* และ *dactylus* ของขาเดินคุ้กที่ 3 มีແນสีเหลืองอ่อนตามความยาวจำนวน 1 แบบ แต่ขาเดินคุ้กที่ 2 จะมีແນสีเหลืองอ่อนตามความยาวจำนวน 1 แบบ เนพะผิวค้านนอกของ *dactylus*

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (Coll. No. 829)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเดลวนตัวญี่ปุ่นจากเกาะสีชัง ชลบุรี มีความยาวของกระดอง 6.8 มม.

ตัวอย่าง

แหลมลิงห์ จันทบุรี 8° 30', แหลมแม่พิม ระยอง 12° 20', สถานีประมง
ทะเล ระยอง 15° 20', เกาะลีัง ชลบุรี 10° 70', ปากน้ำ สมุทรปราการ 10',
แหลมเทียน ชุมพร 14° 70', แหลมละไม เกาะสมุย สุราษฎร์ธานี 18°, อาวทอง
ตะเคียน เกาะสมุย สุราษฎร์ธานี 20', บ้านเนวง เกาะสมุย สุราษฎร์ธานี 60', อาว
กาก เกาะสมุย สุราษฎร์ธานี 30', หาดพินงาม ตีชล นครศรีธรรมราช 13° 60',
กระนี่ 20', หาดกะหลิม ภูเก็ต 50' 10'

ถ้าหาก

ชายฝั่งทะเล ที่มีหินอ่อนเล็ก ๆ และปะการังที่ตายแล้ว

การกระจาย

บริเวณ กทม. เกาะมะริค เวียดนาม และเกาะໂຄໂຄສ

Clibanarius virescens (Krauss, 1843)

(แผนกภาพที่ 32 และ 33)

Clibanarius virescens Dana, 1852. U.S.Expl.Expd.Crust.,
13:466-467.

Clibanarius virescens Dana, 1855. U.S.Expl.Expd.Crust., Atlas,
pl. 29, figs. 6a-b.

Clibanarius virescens de Man, 1888. Journ.Linn.Soc.Zool., 22:247.

Clibanarius virescens McCulloch, 1913. Rec.Aust.Mus. 9:346-348,
pl. 11, fig. 2.

Clibanarius bimaculatus Terao, 1913. Annot.Zool.Japan, 8:360.

Clibanarius virescens Buitendijk, 1937. Temminckia, 2:263.

Clibanarius virescens Barnard, 1950. Ann.S.Afr.Mus., 38:435-436.

Clibanarius virescens Fize and Serene, 1955. Notes Inst.Oceanogr.
Nhatrang Vietnam, 45:138-145, fig. 21.

Clibanarius virescens Gordan, 1956. Bull.Amer.Mus.Nat.Hist.,
108(3) : 310.

Clibanarius virescens Miyake, 1956. Publ.Seto Mar.Biol.Lab.,
5(3) : 315-318, figs. 8-9.

Clibanarius virescens Utinomi, 1956. Coloured Illustrations of
Sea Shore Animals of Japan. Hoikusha,
p. 65, pl. 33 ,fig. 5.

Clibanarius virescens Lee, 1969. Bull.Inst.Zool. 8 : 43-44. .

Clibanarius virescens Lewinsohn, 1969. Zool.Verh.Nat.Hist.
Leiden, 104 : 26.

ลักษณะโดยรวม

ก้านตา มีลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก เรียว ยาว และมีความยาวมากกว่าความกว้างของขอบคานหนากระดองเล็กน้อย แต่มีความยาวเท่ากับความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 ก้านทั้ง 2 ข้าง มีขนาดเกือบเท่ากัน ผิวคานบนของ propodus และ dactylus มีทุกลักษณะเป็นรูปร่างกระหายหัวไป ขาเดินคู่ที่ 3 ข้างซ้ายมีลักษณะเช่นอยู่ระหว่างคานบนกับคานนอกของ propodus dactylus มีขนาดลักษณะ propodus อย่างเด่นชัด ก้าน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีสีเทาปนน้ำตาล ยกเว้น dactylus ของขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีสีเหลืองอ่อน ซึ่งบริเวณตรงกลางมีวงแหวนสีเทาปนน้ำตาล 1 วง

ลักษณะหัวไป

กระดอง บริเวณส่วนหน้ามีลักษณะคลื่นข้างบน ผิวมีรูข้าดเล็กกระหายหัวไป และขอบคานข้างมีก้อนขนาดยาวกระหายอยู่เล็กน้อย บริเวณส่วนหลังของกระดองมีก้อนขนาดยาวกระหายอยู่หาง ๆ กัน ซึ่งบริเวณถัดจากกรองคอมีก้อนขนาดใหญ่กว่า บริเวณอื่น กว่ามีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมขนาดเล็ก และมีความยาวเกือบถึงฐานของแผนที่อยู่ทางด้านบนของก้านตา

ก้านตา มีลักษณะเป็นรูปทรงกรวยออก เเรียว ยาว และมีความยาวมากกว่าความกว้างของขอบคานหนากระดอง เล็กน้อย แต่มีความยาวเท่ากับความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 ก้านตา ก้านหนาคู่ที่ 1 และ 2 มีกลุ่มน้ำนมตื้นและยาวกระหายอยู่เล็กน้อย แต่แผ่นกำบังหนาคู่มีกลุ่มน้ำนมตื้นและยาวกระหายทั่วไป แผ่นที่อยู่ทางด้านบนของก้านตา มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมซึ่งส่วนปลายมีหนามขนาดเล็ก 3 อัน แผ่นกำบังหนาคู่มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม ซึ่งบริเวณขอบคานในมีหนามขนาดเล็ก 2 อัน และมีความยาวเกินกว่าฐานปล่องสุดท้ายของก้านหนาคู่ที่ 2 เล็กน้อย

ก้านทั้ง 2 ข้าง มีขนาดเทือกเทากัน ซึ่งข้างขวาเป็นขนาดใหญ่กว่าข้างซ้ายเล็กน้อย *merus* มีผิวคานนอกเป็นทุ่มกระหายทั่วไปและขอบด่างส่วนปลายซึ่งอยู่ทางด้านนอกมีหนามขนาดเล็ก 1 อัน แทะขอบด่างซึ่งอยู่ทางด้านในมีลักษณะเป็นพันเสื่อย ผิวคานนอกของ *carpus* มีทุ่มกระหายเล็กน้อย และขอบคานบนส่วนปลายมีหนาม ซึ่งตรงปลายเป็นสีดำ 1 อัน ผิวคานบนของ *propodus* และ *dactylus* มีทุ่มลักษณะเป็นรูปกรวย กระหายทั่วไป ซึ่งบริเวณฐานของทุนจะมีขนาดตื้นและยาวอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม

ขาเดิน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีลักษณะคล้ายหางแบบ ตามขอบบนและขอบด่างมีกลุ่มน้ำนมตื้นและยาวกระหายทั่วไป กัน ผิวคานนอกของ *merus* มีรูปขนาดเล็กกระหายทั่วไป แทะ *carpus* มีผิวคานนอกลักษณะเป็นรูปกระหายอยู่เล็กน้อย ขอบคานบนส่วนปลายของ *carpus* มีหนาม ซึ่งตรงปลายเป็นสีดำ 1 อัน *propodus* และ *dactylus* ของขาเดินคู่ที่ 3 ข้างซ้าย มีลักษณะเช่นกันอยู่ระหว่างคานบนกับคานนอก *dactylus* ของขาเดินทั้ง 2 คู่ มีขนาดตื้นกว่า *propodus* อย่างเด่นชัด

สี กระดองบริเวณส่วนหน้า ก้าน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีสีเทาปนน้ำตาล ยกเว้น *dactylus* ของขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีสีเหลืองอ่อน ซึ่งบริเวณตรงกลางมีวงแหวนสีเทาปนน้ำตาล 1 วง และบริเวณส่วนปลายของก้านหนานี้มีสีเหลืองอ่อน ก้านตา ก้านหนาคู่ที่ 1 และ 2 มีสีน้ำเงิน เส้นหนาคู่ที่ 1 มีสีส้ม ทั้งสองที่ใช้ศึกษา (*Coll. No. 940*)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเส้นวนตัวผู้ ออกจากหาดกะหลิม ภูเก็ต มีความของกระ

ตัวอย่าง

หากราไวย์ ภูเก็ต 4๕ ๒๙, หากป่าทอง ภูเก็ต ๙๕ ๑๔, หากกะหลิน ภูเก็ต

๕๖

ถินกาศี

ชายฝั่งทะเล ที่มีหินก้อนเล็ก และประการังที่ตายแล้ว

การกระจาย

บริเวณฝั่งทะเลนัก และทะเลน้ำอุ่นในท้องที่ของอเมริกา หมู่เกาะมาดากัสการ์ เอเชีย ฟิลิปปินส์ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทย และไทยตอน

Genus Dardanus Paulson, 1875

ลักษณะทั่วไป

กระดอง ส่วนมากมีรูปทรงยาวและส่วนหลังของกระดองมีความกว้างมาก กว่าส่วนหน้าของกระดอง และไม่มีกรอบส่วนหน้าของกระดอง ก้านตา มีขนาดใหญ่ แผ่นที่อยู่ทางด้านบนของก้านตา มีลักษณะเป็นแผ่นคล้ายพัดและอยู่แยกออกจากกัน แผ่นกำนัชหนวดมีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม เส้นหนาครึ่ง 2 มีขนาดยาวและไม่มีขนาดป่อง ฐานของ maxilliped คู่ที่ 3 อยู่ชิดกัน ก้านทั้ง 2 ข้างมีขนาดไม่เท่ากัน ซึ่งส่วนใหญ่ทางซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าทางขวามาก มีเป็นจำนวนน้อยที่ก้านมีขนาดเท่ากันหรือเกือบเท่ากัน dactylus ของก้านเปิดปิดในแนวเจี้ยง ปลายก้านที่เป็นลักษณะเป็น chitin สีดำ ซึ่งบริเวณผิวคันในของก้านนี้ มีลักษณะเป็นแองเจิล คล้ายข้อมือ ขาเดินคู่ที่ 4 ไม่เป็นก้านที่เป็น ส่วนขาเดินคู่ที่ 5 เป็นก้านนี้ ส่วนห้องมีลักษณะอ่อนนิ่มและบิดอไปทางขวา ในปะเสื่วนทั้ง 2 เพศ มีongyang กว้างน้ำ 4 คู อยู่ที่ส่วนห้อง ซึ่งongyang กว้างน้ำที่อยู่ด้านซ้ายเจริญมาก และในตัวongyang กว้างน้ำทั้ง 4 อัน มีขนาดเล็ก และเป็น uniramous แต่ในตัวเมียongyang กว้างน้ำ 3 อันแรก มีขนาดใหญ่และเป็น triramous ส่วนongyang กว้างน้ำที่อยู่ด้านขวาของห้อง 2 เพศ มีลักษณะเป็นคุ่ขนาดเล็กมาก 4 คู

ปูเสนวนในสกุลนี้จะมีแผนเนื้อที่มีกลุ่มน้ำนมขนาดยาวยื่นออกมาทางด้านซ้ายของส่วนหงอน ถ้าจากระยะกว้างน้ำที่ 3 ซึ่งจะอยู่ก่อนไปทางด้านล่างของส่วนหงอน

Key to species of genus Dardanus

(modified from Alcock, 1905, Yap-Chiongco, 1930 and Lee, 1969)

1. Eyestalk stout, shorter than antennular peduncle; cornea much enlarged and longer than one-third of the distal segment of the stalk. 2
- Eyestalk moderately long, equal or slightly longer than antennular peduncle; cornea shorter than one-third of the distal segment of the stalk. 3
2. Both chelipeds equal and similar. ... Dardanus hessii (Miers)
 - Left cheliped much larger than the right one. Outer surface of left manus closely covered with imbricating scale-like tubercle. Dardanus imbricatus (H. Milne Edwards)
 - 3. Left cheliped slightly larger than the right one. Carpus and merus of second and third pereiopods with broad dark brown crossbands. Outer surface of propodus of left third pereiopod much flattened. Dardanus lagopodes (Forskal)
 - Left cheliped much larger than the right one. Carpus and merus of second and third pereiopods lack crossbands. Carapace, chelipeds and pereiopods with reddish orange and white black edged ocelli. Dardanus megistos (Herbst)

Dardanus hessii (Miers, 1884)
 (ແພນກາພີ 34 ແລະ 35)

- Pagurus similimanus Henderson, 1888. Rep.Voy.Challenger Zool.
 p. 59, pl. 6, fig. 6.
- Pagurus hessii Henderson, 1893. Trans.Linn.Soc.Lond.Zool.,
 5 : 419.
- Pagurus hessii Lanchester, 1902. Proc.Zool.Soc.Lond., 2:364.
- Pagurus hessii Alcock, 1905. Catal.Indian Mus., p. 93, pl. 8.
 fig. 4.
- Pagurus hessii Sundara Raj, 1927. Bull.Madras Govt.Mus.,
 1(1) : 131.
- Pagurus hessii Thompson, 1943. The John Murray Expd.,
 7(5) : 416.
- Pagurus hessii Fize and Serene, 1955. Notes Inst.Oceanogr.
 Nhatrang Vietnam, 45 : 214-220, fig. 34.
- Dardanus hessii Gordan, 1956. Bull.Amer.Mus.Nat.Hist.,
 108(3) : 314.
- Dardanus hessii Lee, 1969. Bull.Inst.Zool., 8 : 46.

ລັກມະເຖິງ

ການທາ ລັກມະແບນ ມີໜາຄສັນກວາຄວາມກວາງຂອງຂອບຄານໜາກຮະຄອງແລະຄວາມ
 ຍາວຂອງການໜາວຄົກທີ 1 cornea ຊຶ່ງອູ້ຢືນຢັນວ່າມີໜາຄທີ່ສ່ວນປ່າຍຂອງການທາຂໍາຍກວາງອອກ ກໍານ້ຳ
 2 ຂ່າງ ມີໜາຄເຫັກນແລະຮູ່ປ່າງກລ້າຍກັນ pollex ແລະ dactylus ຂອງການມີສື່ແຄນເຫັນ
 ການທາສື່ແຄນປັນນໍາທາລ ຊຶ່ງຜົວຄ້ານນີ້ແດນສີ ເໜືອງຄວາມຍາວໝາກໃໝ່

ລັກມະທົ່ວໄປ

ຮະຄອງ ບຣິເວນສ່ວນໜ້າມີລັກມະຄອນຂ່າງແບນ ຜົວຄອນຂ່າງເຮືອນ ທັງບຣິເວນສ່ວນ
 ໜ້າແລະສ່ວນຫັ້ງຂອງຮະຄອງ ມີກຸ່ມຸນໜ້າຄສັນ ກະຈາຍອູ້ຫາງ ງັນ

ก้านตา ลักษณะแบบ มีขนาดเล็กกว่าความกว้างของขอบด้านหน้ากระดอง และความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 cornea ซึ่งอยู่ที่ส่วนปลายของก้านตา ขยายกว้างออกและมีความยาวประมาณ $\frac{1}{3}$ ของความยาวของปล่องส่วนปลายของก้านตา ก้านตา ก้านหนาคู่ที่ 1 และ 2 มีกลุ่มน้ำนมตัวสั้นและยาวกระชาบอยู่เด็กน้อย แต่แผ่นกำบังหนาคู่มีกลุ่มน้ำนมตัวสั้นและยาวกระชาบทัวไป แผ่นที่อยู่ทางด้านบนของก้านตา มีลักษณะเป็นแผ่นคล้ายพัด ซึ่งส่วนปลายมีหนามนมตัวเล็ก 3 อัน แผ่นกำบังหนาคู่ มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม ซึ่งบริเวณขอบด้านในมีหนามนมตัวเล็กเรียงเป็น列 2 อัน ผิวค้านบนและด้านนอกของ carpus มีหนามเรียงเป็น列 ตามความยาว 3 แท่ง ซึ่งหนามแท่งที่อยู่ขอบด้านบนมีลักษณะแข็งแรงมากกว่าแท่งอื่น manus มีหนามเรียงเป็น列 ตามความยาว 5 แท่งอยู่ที่ผิวค้านบนและด้านนอก pollex และ dactylus มีหนามเรียงเป็น列 ตามความยาว 2 แท่ง ซึ่งหนามแท่งที่อยู่ค้านบนมีลักษณะแข็งแรงมากกว่าแท่งอื่น บริเวณฐานของหนามที่ merus, carpus, propodus และ dactylus มีขนาดเล็กกว่าและยาวอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม

ขาเดิน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีลักษณะเรียว ยาว ค่อนข้างแบน ตามขอบบนและขอบล่างมีกลุ่มน้ำนมตัวสั้นและยาวกระชาบทัวไป ซึ่งกลุ่มน้ำนมทางด้านบนของ dactylus จะหนาแน่นกว่าบริเวณอื่น ผิวค้านบนของ carpus, propodus และ dactylus มีหนามซึ่งทรงปลายเป็นลีกกระชาบทัวไป dactylus ของขาเดินทั้ง 2 คู่ มีความยาวมากกว่า propodus อย่างเด่นชัด

สี กระดองบริเวณส่วนหน้า ก้าน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีสีเหลือง และมีลวดลายสีแดง กระชาบทัวไป ยกเว้น pollex และ dactylus ของก้านที่มีสีแดงเข้ม merus ของก้าน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีแถบสีแดงปนเหลืองตามยาว propodus ของขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีแถบสีแดงเข้มตามความยาวอยู่บริเวณผิวค้านนอก โดยอยู่ก่อนไปทางด้านล่าง ก้านตามสีแดงปนนำตาด ซึ่งผิวค้านบนมีแถบสีเหลืองตามความยาว ขนาดใหญ่

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเสนวนตัวผู้ ได้จากอวนลากบริเวณพื้นที่นี้ มีความยาวของกระดอง 24.4 มม.

ตัวอย่าง

อวนลาก บริเวณเกาะช้าง บริเวณ 1° 10' ของ บริเวณระดับ 3° 20', อวนลาก บริเวณอ่างศิลา ชลบุรี 1°, อวนลาก บริเวณสมุทรสาคร 1°, หัวหิน ประจวบคีรีขันธ์ 1° 10', อวนลาก บริเวณเกาะพงัน สุราษฎร์ธานี 1° 10', อวนลาก บริเวณเกาะเต่า สุราษฎร์ธานี 10', อวนลาก บริเวณสงขลา 7°, อวนลาก บริเวณพื้นที่นี้ 16° 50', อวนลาก บริเวณกั้งตัง ตรัง 5° 10', อวนลาก บริเวณภูเก็ต 1° ถัดไป

ถัดไป

พื้นท้องทะเลที่เป็นโคลน และโคลนปนหรายหรือหรายปนโคลน บริเวณน้ำลึกระดับ 10 - 50 เมตร

การกระจาย

อาวบengo ปีนัง ทะเลซีลีเบส พิลิปปินส์ เวียดนาม ไทยวน ทะเลแ宗旨 และอาโอมาน

Dardanus imbricatus (H. Milne Edwards, 1848)

(แผนภาพที่ 36 และ 37)

Pagurus imbricatus Henderson, 1888. Rep. Voy. Challenger Zool.,
p. 57.

Pagurus imbricatus Alcock, 1905. Catal. Indian Mus., p. 92,
pl. 9, fig. 8.

Pagurus imbricatus Fize and Serene, 1955. Notes Inst. Oceanogr.
Nhatrang Vietnam, 45:220-225, fig. 35.

Dardanus imbricatus Gordan, 1956. Bull. Amer. Mus. Nat. Hist.,
108(3) : 314.

ลักษณะทั่วไป

ก้านตา ลักษณะแบบ มีขนาดสั้นกว่าความกว้างของขอบค้านหน้ากระดองและความยาวของก้านหนาคุณที่ 1 cornea ซึ่งอยู่ที่ส่วนปลายของก้านตาขยายกว้างออกตามข้างซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าข้างขวามาก ซึ่งผิวค้านบนและค้านนอกของ propodus และ dactylus มีเกล็ดเกือบเป็นรูปสี่เหลี่ยมซ่อนกัน ลักษณะคล้ายกระเบื้องมุงหลังคา ก้านตาไม่แหลมเป็นส้ม ซึ่งบริเวณตรงกลางมีวงแหวนสีน้ำเงิน

ลักษณะทั่วไป

กระดอง บริเวณส่วนหน้ามีลักษณะค่อนข้างแบน ผิวค่อนข้างเรียบและมีกลุ่มขนขนาดสั้นกระจายอยู่ทาง ๆ กัน บริเวณส่วนหลังของกระดองมีกลุ่มขนขนาดสั้นและยาวกระจายอยู่ทาง ๆ กัน

ก้านตา ลักษณะแบบ มีขนาดสั้นกว่าความกว้างของขอบค้านหน้ากระดองและความยาวของก้านหนาคุณที่ 1 cornea ซึ่งอยู่ที่ส่วนปลายของก้านตาขยายกว้างออกและมีความยาวประมาณ $\frac{1}{3}$ ของความยาวปล่องส่วนปลายของก้านตา ก้านตา ก้านหนาคุณที่ 1 และ 2 มีกลุ่มขนขนาดสั้นและยาวกระจายอยู่เล็กน้อย แต่แผ่นกำบังหนาคุมมีกลุ่มขนขนาดสั้นและยาวกระจายทั่วไป แผ่นที่อยู่ทางด้านบนของก้านตา มีลักษณะเป็นแผ่นคล้ายพัดซึ่งส่วนปลายมีหัวมานขนาดเล็ก 2 - 3 อัน แผ่นกำบังหนาคุมมีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม และมีความยาวเกินกว่าฐานปล่องสุดท้ายของก้านหนาคุณที่ 2

ก้าน ข้างซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าข้างขวามาก ซึ่งผิวค้านนอกของ merus มีเกล็ดเกือบเป็นรูปสี่เหลี่ยมอยู่จำนวนเล็กน้อย และขอบด่างซึ่งอยู่ทางด้านในมีลักษณะเป็นฟันเลื่อยอย่างชัดเจน ผิวค้านนอกของ carpus มีเกล็ดเกือบเป็นรูปสี่เหลี่ยมกระจายทั่วไป และขอบค้านบนมีหัวมานลักษณะแข็งแรง 3 อัน ผิวค้านบนและค้านนอกของ propodus และ dactylus มีเกล็ดเกือบเป็นรูปสี่เหลี่ยมซ่อนกันลักษณะคล้ายกระเบื้องมุงหลังคา ท่านขอบของเกล็ดที่ merus, carpus, propodus และ dactylus มีขนาดเด็กกว่าที่ manus ส่วนข้างขวา มีผิวค้านนอกของ merus เป็นทุ่นขนาดเล็กกระจายทั่วไป carpus มี

หานมกระจาบอยู่ห่าง ๆ กันที่ผิวค้านนอก manus มีผิวค้านนอกเป็นปุ่มค่อนข้างหนาแน่นชั้งบริเวณฐานของปุ่มมีกุ่มขนาดยาวและหานมขนาดเล็ก แต่ผิวค้านบนมีหานมลักษณะแข็งแรงกระหายหัวไป และบริเวณฐานของหานมจะมีขนขนาดยาวอยู่รวมกันเป็นกุ่ม pollex และ dactylus มีหานมขนาดเล็กและขนขนาดยาวอยู่รวมกันเป็นกุ่มอย่างหนาแน่น

ขาเดิน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีลักษณะค่อนข้างแนน และชั้งขวางกว่ามีความยาวมากกว่าชั้งช้ายเล็กน้อย ตามขอบบนและขอบลงมีกุ่มขนาดสั้นกระหายหัวไป ชั้งกุ่มชั้นที่ propodus และ dactylus จะหนาแนนกว่าบริเวณอื่น ขาเดินคู่ที่ 3 ชั้งช้ายมีเกล็ดเกือบเป็นรูปสี่เหลี่ยมอยู่ที่ผิวค้านนอกบริเวณค่อนลงมาทางด้านลงของ merus และ carpus และขอบค้านบนของ carpus มีหานมเรียงเป็นแนวตามความยาว ผิวค้านนอกของ propodus และ dactylus มีลักษณะแบบกว่า merus และ carpus และมีเกล็ดเกือบเป็นรูปสี่เหลี่ยมเรียงเป็นแนวตามความยาว 2 แฉว ตามขอบของเกล็ดที่ merus, carpus, propodus และ dactylus มีขนขนาดสั้นเรียงชิดกันเป็นแนว dactylus ของขาเดินทั้ง 2 คู่ มีความยาวมากกว่า propodus อย่างเด่นชัด

สี กระทองบริเวณส่วนหน้า ก้าน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีสีเหลือง และมีจุดสีแดงขนาดเล็กกระหายหัวไป ยกเว้น pollex และ dactylus ของก้านชั้งขวาและ dactylus ของขาเดินทั้ง 2 คู่ มีสีแดงเข้ม เกล็ดที่ผิวค้านนอก propodus และ dactylus ของก้านชั้งซ้ายและขาเดินคู่ที่ 3 ชั้งซ้ายมีสีน้ำเงินและมีเส้นสีแดงอย่างชัดเจนอยู่บริเวณใกล้ ๆ ขอบ ก้านทามีสีแดงปนส้ม ชั้งบริเวณตรงกลางมีวงแหวนสีน้ำเงิน

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (Coll. No. 1021)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเส眷ศัวัญชาจากอวนลากบริเวณพักพาณี มีความยาวของกระดอง 36.7 มม.

หัวอย่าง

อวนลากบริเวณเกาะช้าง ตราช 1° 20', อวนลาก บริเวณจันทบุรี 1°, อวนลาก บริเวณชลบุรี 3° 50', อวนลาก บริเวณสุราษฎร์ธานี 1° 10', อวนลาก บริเวณมีช่อง 10° 80'

ฉบับ

พื้นท้องทะเลที่เป็นโคลน และโคลนป่าทรายหรือทรายป่าโคลน บริเวณนำดีกรีบับ

18-35 เมตร

การกระจาย

ศรีลังกา เวียดนาม ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์

Dardanus lagopodes (Forskal, 1775)

(แผนกานที่ 38 และ 39)

Pagurus euopsis Dana, 1852. U.S.Expl.Expd.Crust., 13 : 452.

Pagurus euopsis Dana, 1855. U.S.Expl.Expd.Crust., Atlas, pl. 28, fig. 6.

Pagurus euopsis Henderson, 1888. Rep.Voy.Challenger Zool., p. 58.

Pagurus euopsis Borradaile, 1898. Proc.Zool.Soc.Lond., p. 461.

Pagurus euopsis Alcock, 1905. Catal.Indian Mus., p. 86, pl. 9, fig. 2.

Pagurus euopsis Terao, 1913. Annot.Zool.Japan, 8 : 377-378.

Pagurus euopsis Laurie, 1926. Trans.Linn.Soc.Lond.Zool., 19 : 157.

Dardanus euopsis Buitendijk, 1937. Temminckia, 2 : 275.

Pagurus euopsis Yap-Chiongco, 1938. Philippine Journ.Sci., 66 : 200, pl. 1, fig. 7.

Pagurus euopsis Thompson, 1943. The John Murray Expd., 7(5):416.

Pagurus euopsis Barnard, 1950. Ann.S.Afr.Mus., 38:427-428.

Pagurus sanguinolentus Fize and Serene, 1955. Notes Inst.Oceanogr. Nhatrang Vietnam, 45:166-173, fig. 25.

- Dardanus sanguinolentus Forest, 1956. Bull. Raffles Mus. Singapore,
27 : 49.
- Dardanus sanguinolentus Gordan, 1956. Bull. Amer. Mus. Nat. Hist.,
108(3) : 315.
- Dardanus sanguinolentus Utinomi, 1956. Coloured Illustrations
of Sea Shore Animals of Japan. Hoikusha,
p. 64, pl. 32, fig. 7.
- Dardanus lagopodes Lee, 1969. Bull. Inst. Zool., 8 : 50 - 51.
- Dardanus lagopodes Lewinsohn, 1969. Zool. Verh. Nat. Hist.
Leiden, 104 : 32 - 35, pl. 2.

ลักษณะโดยรวม

ก้านตา ลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก และมีความยาวมากกว่าความกว้างของขอบ
คานหน้ากระดองอย่างชัดเจน แต่มีความยาวมากกว่าความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 เดือนอย
ก้านซางซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าก้านซางขวา เสี้ยงแน่น ซึ่งผิวคานแบบและคานนอกของ propodus
และ dactylus มีหนามชี้งبلายโถกลงกระหายหัวไป ผิวคานนอก propodus ของ
ขาเดินคู่ที่ 3 ข้างซ้ายมีลักษณะแบบอย่างชัดเจน ก้าน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีก้อนขนาด
ยาวสีดำติดต่อกันเป็นส่วนปลายเป็นสีขาวปักคุณหัวไป carpus และ merus ของขาเดิน
คู่ที่ 2 และ 3 มีແນลีน้ำติดต่อกันตามยาว ก้านตาสีเหลือง

ลักษณะหัวไป

กระดอง บริเวณส่วนหน้ามีลักษณะค่อนข้างแบน ผิวค่อนข้างเรียบและบริเวณด้าน
ข้างมีก้อนขนาดยาวสีดำติดต่อกันเป็นส่วนปลายเป็นสีขาวกระหายหัวไป บริเวณส่วนหลังของ
กระดองมีก้อนขนาดยาวสีดำติดต่อกันเป็นส่วนปลายเป็นสีขาว กระหายอยู่ห่าง ๆ กัน

ก้านตา ลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก และมีความยาวมากกว่าความกว้างของขอบ
คานหน้ากระดองอย่างชัดเจน แต่มีความยาวมากกว่าความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 เดือนอย
cornea ซึ่งอยู่ที่ส่วนปลายของก้านตาไม่ขยายกว้างออก และมีความยาวประมาณ $\frac{1}{5}$ ของ

ความยาวปล่องส่วนปลายของก้านตา ก้านหนาคู่ที่ 1 และ 2 มีกลุ่มขนนาคถ้นและยาวสื้น้ำต่ำด้วยชื่อส่วนปลายเป็นสีขาวกระจายอยู่เล็กน้อย แต่แผนก้ามังหนากจะมีกลุ่มขนขนาดยาวสื้น้ำต่ำด้วยชื่อส่วนปลายเป็นสีขาวกระจายทั่วไป แผนที่อยู่ทางด้านบนของก้านตา มีลักษณะเป็นแผนก้ายพัด ซึ่งส่วนปลายมีห่านานขนาดเล็ก 3 อัน แผนก้ามังหนาคู่มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม ซึ่งบริเวณขอบด้านในมีห่านานขนาดเล็ก 3-4 อัน เรียงเป็น列 และมีความยาวเกินกว่าฐานปล่องสุดท้ายของก้านหนาคู่ที่ 2 เล็กน้อย

ก้าน ข้างซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าข้างขวาเล็กน้อย *merus* มีผิวค้านนอกเป็นตุ่มกระจายทั่วไป และขอบกลางก่อนไปทางส่วนปลายซึ่งอยู่ทางด้านนอกมีลักษณะเป็นฟันเลื่อยผิวค้านบนและค้านนอกของ *carpus*, *propodus* และ *dactylus* มีห่านานซึ่งทรงปลายโคงลงกระจายทั่วไป และบริเวณฐานของห่านานมีขนนาคยาวสื้น้ำต่ำด้วยชื่อส่วนปลายเป็นสีขาวอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม

ขาเดิน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีลักษณะเรียว ยาว กอนข้างแบบ *merus* และ *carpus* มีผิวค้านนอกเป็นตุ่มกระจายอยู่เล็กน้อย ซึ่งสามารถขอบและขอบกลางจะมีกลุ่มขนนาคยาวสื้น้ำต่ำด้วยชื่อส่วนปลายเป็นสีขาว กระจายทั่วไป และบริเวณขอบค้านบนส่วนปลายของ *carpus* มีห่านานลักษณะแข็งแรง 2 อัน *propodus* และ *dactylus* มีห่านานกระจายอยู่ทาง ๆ กัน และจะมีกลุ่มขนนาคยาวสื้น้ำต่ำด้วยชื่อส่วนปลายเป็นสีขาวปกคลุมทั่วไป ผิวค้านนอก *propodus* ของขาเดินคู่ที่ 3 ข้างซ้ายมีลักษณะแบบอย่างซัดเจน *dactylus* ของขาเดินทั้ง 2 คู่ มีความยาวมากกว่า *propodus* อย่างเห็นชัด

สี กระดองบริเวณส่วนหน้ามีสีน้ำตาลอ่อน และมีเป็นสีน้ำต่ำด้วยขนาดใหญ่บริเวณกลาง 1 อัน ก้าน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีสีน้ำตาลอ่อนปนแดง *merus* และ *carpus* ของขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีแผ่นสีน้ำต่ำด้วยความขาว ก้านตาสีเหลืองตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (*coll. No.* 1027)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเสฉวนตัวปู ได้จากการแสวงหา ลักษณะ ชลบุรี มีความยาวของกระดอง 13.1 มม.

ตัวอย่าง

หาดแสมสาร สักที่บี ชลบุรี 20°, เกาะจาน ประจวบคีรีขันธ์ 10°, อ่าวทองตะเกียน เกาะสมุย สุราษฎร์ธานี 10°

ถ้าหาก

ชายฝั่งทะเลที่มีหินและปะการังซึ่งอยู่ในระดับน้ำลง

การกระจาย

บริเวณอินโด-แปซิฟิก ทะเลอันดามัน ญี่ปุ่น ไทย ชามัว モロッเตียส ทะเลแดง ฝั่งตะวันออกและทางใต้ของอเมริกา

Dardanus megistos (Herbst, 1804)

(แผนภาพที่ 40 และ 41)

Pagurus punctulatus Dana, 1852. U.S.Expl.Expd.Crust., 13:451.

Pagurus spinimanus Dana, 1852. U.S.Expl.Expd.Crust., 13:452.

Pagurus spinimanus Dana, 1855. U.S.Expl.Expd.Crust., Atlas, pl. 28, fig. 5a - c.

Pagurus punctulatus Dana, 1855. U.S.Expl.Expd.Crust., Atlas, pl. 28, fig. 4a-b.

Pagurus punctulatus Haswell, 1882. Catal.Aust.Crust., p. 155.

Pagurus punctulatus de Man, 1888. Journ.Linn.Soc.Zool., 22:225.

Pagurus punctulatus Henderson, 1893. Trans.Linn.Soc.Lond.Zool., 5 : 419.

Pagurus punctulatus Borradaile, 1898. Proc.Zool.Soc.Lond., p. 461.

Pagurus punctulatus Lanchester, 1902. Proc.Zool.Soc.Lond., 2 : 364.

- Pagurus punctulatus Alcock, 1905. Catal. Indian Mus., p. 87,
pl. 8, fig. 1.
- Pagurus punctulatus Southwell, 1906. Rep. Pearl Oyster Fish.,
5(35) : 215.
- Pagurus punctulatus Stimpson, 1907. Smithson. Misc. Coll.,
69 : 205.
- Pagurus megistos Terao, 1913. Annot. Zool. Japan, 8 : 378.
- Pagurus megistos Laurie, 1926. Trans. Linn. Soc. Lond. Zool.,
19 : 156.
- Dardanus megistos Hale, 1927. Rec. S. Aust. Mus., p. 92, fig. 88.
- Pagurus punctulatus Sundara Raj, 1927. Bull. Madras Govt. Mus.,
1(1) : 131.
- Pagurus spinimanus Boone, 1935. Bull. Vanderbilt Mar. Mus.,
6 : 34-36, pl. 7.
- Dardanus megistos Buitendijk, 1937. Temminckia, 2 : 273.
- Pagurus punctulatus Estampador, 1937. Philippine Journ. Sci.,
62(4) : 503.
- Pagurus punctulatus Yap-Chiongco, 1938. Philippine Journ. Sci.,
66 : 197, pl. 1, fig. 3.
- Dardanus punctulatus Edmonson, 1946. Spec. Publ. Bernice P. Bishop
Mus., 22 : 265, fig. 161d.
- Pagurus megistos Barnard, 1950. Ann. S. Afr. Mus., 38:425, fig.
79c.
- Pagurus megistos Fize and Serene, 1955. Notes Inst. Oceanogr.
Nhatrang Vietnam, 45 : 160 - 166, fig. 24.

- Dardanus megistos Forest, 1956. Bull.Raffles Mus.Singapore, 27:48.
- Dardanus megistos Gordan, 1956. Bull.Amer.Mus.Nat.Hist., 108(3):315.
- Dardanus megistos Utinomi, 1956. Coloured Illustrations of Sea Shore Animals of Japan.Hoikusha, p. 64, pl. 32, fig. 10.
- Dardanus megistos Lee, 1969. Bull.Inst.Zool., 8 : 51.
- Dardanus megistos Lewinsohn, 1969. Zool.Verh.Nat.Hist.Leiden, 104 : 36.

ลักษณะใน

กานทา ลักษณะเป็นรูปทรงกรอบออกและมีความยาวมากกว่าความกว้างของขอบ
คันหนากะอง เจึกน้อย แต่มีความยาวใกล้เคียงกับความยาวของกานหนวกคู่ที่ 1 กาน
ชั้นช้ายมีขนาดใหญ่กว่ากานชั้นข้างๆ มาก ซึ่งมีผิวคานบนและคานนอกของ propodus และ
dactylus มีหนามหึ่งตรงปลายโคงลงกระหายอยู่ก่อนขางหนาแน่น กาน ขาเดินคู่ที่ 2
และ 3 มีกลุ่มขนขนาดยาวสีแดงปักกลุ่มหัวไป กระดอง maxilliped คู่ที่ 3 กาน
ขาเดินหึ่ง 4 คู่ แผ่น terga และแพนหนังมีสีแดงปนส้ม และมีจุดเขาวูบวงขอบสีดำ
กระจายหัวไป กานทาสีแดงปนนำ้ำตาล

ลักษณะหัวไป

กระดอง บริเวณส่วนหน้ามีลักษณะค่อนขางแนน ผิวนีรูขanhak เล็กกระหายหัวไป
และบริเวณคันชั้น มีกลุ่มขนขนาดยาวสีแดงกระหายหัวไป บริเวณส่วนหลังของกระดอง
ส่วนมากมีกลุ่มขนขนาดยาวสีแดงกระหายอยู่หนา ๆ กัน และมีกลุ่มขนขนาดสั้นสีแดงแหรก:
อยู่เด็กน้อย

กานทา ลักษณะเป็นรูปทรงกรอบ และมีความยาวมากกว่าความกว้างของขอบ
คันหนากะอง เจึกน้อย แต่มีความยาวใกล้เคียงกับความยาวของกานหนวกคู่ที่ 1 cornea
ซึ่งอยู่ที่ส่วนปลายของกานทากายกว้างออกเล็กน้อย และมีความยาวประมาณ $\frac{1}{4}$ ของความ
ยาวป่องส่วนปลายของกานทา กานหนวกคู่ที่ 1 และ 2 และแผ่นกำบังหนวดจะมีกลุ่มขน

ขนาดตื้นและยาวกระดายอยู่เล็กน้อย แผ่นท่ออยู่ทางด้านบนของก้านกา มีลักษณะเป็นแผ่นคล้ายหัด ซึ่งส่วนปลายมีหนามขนาดเล็ก 2-3 อัน แผ่นกำมังหนามมีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมซึ่งบริเวณขอบก้านในมีหนามขนาดเล็ก 1 อัน และมีความยาวเกินกว่าฐานปล้องสุคหायของก้านหนามคู่ที่ 2

ก้าน ช้างชัยมีขนาดใหญ่กว่าช้างขามาก *merus* มีผิวคันนอกเป็นทุ่มกระジャหัวไป และขอบด่างส่วนปลายซึ่งอยู่ทางด้านนอกมีหนามซึ่งทรงปลายเป็นสีดำ 2 อัน ผิวคันบนและคันนอกของ carpus, propodus และ dactylus มีหนามซึ่งทรงปลายโโค้งลงกระจาบอยู่ตอนช้างหนาแน่น ซึ่งบริเวณฐานของหนามมีขันขนาดยาวสีแดงอยู่รวมกันเป็นกลุ่มและหน้ามีพอยู่ขอบก้านบนของ carpus และ manus มีลักษณะแข็งแรงมากกวาริเวลอ่อน

ขาเดิน ขาเดินกุ่มที่ 2 และ 3 มีลักษณะเรียว ยาว เกือบเป็นรูปทรงกระบอก *merus* มีผิวคันนอกเป็นทุ่มกระジャหัวไป ซึ่งสามารถขยับและขอบด่างจะมีกุ่มขนาดยาวสีแดงกระジャหัวหัวไป carpus, propodus และ dactylus มีหนามและกลุ่มขนาดยาวสีแดง ปักกุ่มอยู่ตอนช้างหนาแน่น dactylus ของขาเดินหัว 2 คู่ มีความยาวมากกว่า propodus อย่างเห็นชัด

สี กระดอง maxilliped คู่ที่ 3 ก้าน ขาเดินหัว 4 คู่ แผ่น terga และแผ่นหางมีสีแดงปานส้ม และมีจุดสีขาวซึ่งทรงขอบสีคำกระジャหัวไป ก้านท่าสีแดงปานน้ำตาล

ตัวอย่างที่ได้ศึกษา (Coll. No. 1040)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเสฉวนตัวเมีย ได้จากหน้าศูนย์ชีววิทยาทางทะเลแหลมพันวา ภูเก็ต มีความยาวของกระดอง 24.0 มม.

ตัวอย่าง

บ้านเพ ระยะ 10', หาดแสมสาร สักหนึ่ง ชลบุรี 20', ประจำวันศี๊บันช์ 19, เกาะหมู่เกาะ สกุล 19, จوانลาก บริเวณกันตัง ทرج 10', สุสานหอย 75 ล้านปี ประจำ 19, หาดราไวย์ ภูเก็ต 10' 19, หาดกะตะ ภูเก็ต 19, หน้าศูนย์ชีววิทยาทางทะเลแหลมพันวา ภูเก็ต 19

ฉบับกัย

ชายฝั่งทะเลที่นี่นินและป่ารังซึ่งอยู่ใกล้ทะเลดันน้ำลง และพื้นท้องทะเลเดระคันลึก

การกระจาย

บริเวณอินโด-แปซิฟิก ทะเลอันดามัน นิโคบาร์ ญี่ปุ่น ให้หัว ออสเตรเลีย อาวาย ดาวิชี มาคาคัสการ์ นอร์เตี้ยส์ ทะเลแครง มีต่อวันออกทางทางใต้ของอัฟริกา

Genus Diogenes Dana, 1852

ลักษณะทั่วไป

กระดอง ส่วนมากมีรูปร่างยาวและส่วนหลังของกระดองมีความกว้างมากกว่าส่วนหน้าของกระดอง และไม่มีร่องอกไปทางส่วนหน้าของกระดอง แต่มีหนามที่เรียกว่า rostriform process ยื่นออกไปทางส่วนหน้าโดยแทรกอยู่ระหว่างแผ่นท้องทางด้านบนของก้านตา ก้านตา ลักษณะเรียวและเป็นรูปทรงกระบอก แผ่นท้องทางด้านบนของก้านกานีลักษณะเป็นแผ่นกล้ายทึบ หรือเป็นรูปสามเหลี่ยมและอยู่แยกทางออกจากกันโดยมี

rostriform processแทรกอยู่ระหว่างกลาง แผ่นกำบังหนวด มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม หรือบริเวณฐานมีขนาดใหญ่และส่วนปลายแยกออกเป็น 2 แฉก เส้นหนวดคู่ที่ 2 มีขนาดยาวและมีชนิดคลุมฐานของ maxilliped คู่ที่ 3 อยู่ขึ้นไป ก้านทั้ง 2 ข้าง มีรูปร่างต่างกันและขนาดไม่เท่ากัน ซึ่งข้างซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าข้างขวามาก dactylus ของก้านเป็นปีกปิดในแนวเจียง ปลายก้านเป็นแหลมและมีลักษณะเป็นหินปูน (calcareous) ขาเดินคู่ที่ 4 ไม่เป็นก้านหนึ่ง ส่วนขาเดินคู่ที่ 5 เป็นก้านหนึ่ง dactylus ของขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีขนาดยาว ส่วนห้องมีลักษณะอ่อนนิ่มและบิดงอไปทางขวา ในปูเสฉวนหั้ง 2 เพศ มีระยะกว้างน้ำ 4 คู่ อยู่ที่ส่วนห้อง ซึ่งระยะกว้างน้ำที่อยู่ด้านซ้ายเจริญมาก และในด้านซ้าย ระยะกว้างน้ำหั้ง 4 คู่ มีลักษณะเป็น uniramous แต่ในด้านขวาเป็นรยางค์กว้างน้ำ 3 อันแรก มีลักษณะเป็น biramous ส่วนระยะกว้างน้ำอันสุดท้ายมีลักษณะเป็น uniramous สำหรับรยางค์กว้างน้ำที่อยู่ด้านขวาของหั้ง 2 เพศ มีลักษณะเป็นทุนขนาดเล็กมาก 4 คู่

Key to species of genus Diogenes

(modified from Alcock, 1905 Sundara Raj, 1927)

1. Rostriform process a narrow lamina, with free edge spinose at any rate distally. 2
- Rostriform process a slender, simple (non-serrated) spinule. 4
2. Antennal acicle bifurcate, outer branch just or reach beyond base of last joint of peduncle. 3
- Antennal acicle obscurely bifurcate; outer branch not reach base of last joint of peduncle, lower area of outer surface of left cheliped manus flattened.

..... Diogenes planimanus Henderson

3. Outer branch of antennal acicle just or reach slightly beyond base of last joint of peduncle; outer surface of propodus of left cheliped beset with conical spines.

..... Diogenes diogenes (Herbst)

- Outer branch of antennal acicle reach well beyond base of last joint of peduncle; outer surface of propodus of left cheliped closely and finely granular.

..... Diogenes custos (Fabricius)

4. Eyestalks shorter than anterior border of carapace. 5
- Eyestalks longer than anterior border of carapace; left cheliped pilose. Diogenes gardineri Alcock
5. Pollex of left cheliped deflexed. 6
- Pollex of left cheliped not deflexed; a single longitudinal

row of spinules on upper area of outer surface of left manus.

.....Diogenes rectimanus Miers

6. Outer surface of manus of left cheliped with a longitudinal crest near the middle line.Diogenes avarus Heller
 - Outer surface of manus of left cheliped without a longitudinal crest; distal end of dorsal border with a large tubercle.

.....Diogenes goniochirus For

Diogenes planimanus Henderson, 1893

(ແພນກາພີ່ 42 ແລະ 43)

<u>Diogenes planimanus</u>	Henderson, 1893. Trans.Linn.Soc. Lond.Zool., 5 : 416, pl. 39, figs. 5-6
<u>Diogenes planimanus</u>	Lanchester, 1902. Proc.Zool. Soc.Lond., 2 : 365-366
<u>Diogenes custos</u> var. <u>planimanus</u>	Alcock, 1905.Catal.Indian Mus., pp. 66-67, pl. 6, fig. 3.
<u>Diogenes planimanus</u>	Sundara Raj, 1927. Bull.Madras. Govt. Mus., 1(1) : 132-133.
<u>Diogenes custos</u> var. <u>planimanus</u>	Gordan, 1956. Bull.Amer.Mus.Nat. Hist., 108(3) : 317.

ຄັກພະເຕັນ

ການທາ ຄັກພະເກີອນເປັນຮູບທຽງກະບອກ ມີຂາດສັນກວາຄວາມກວາງຂອງຂອບຄານ
 ທ່າງກະຮອງ ແລະ ຄວາມຍາວຂອງການຫາວຸດຖື 1 ນາກ rostriform process ມີກວາມ
 ຍາວນາກກວາກວາມຍາວຂອງແພນທີ່ຂອຍທາງຄານບັນຂອງການທາເລັກນອຍ ສ່ວນປລາຍທີ່ແຍກອັນອາ
 ຂອງແພນກຳນັ້ນຫວັດ ມີກວາມຍາວໃນດຶງຮູານປລອງສຸກທາຍຂອງການຫາວຸດຖື 2 ການຂາງໜ້າມີ

ชนิดในสูงกว่าก้านข้างจำนวนมาก ซึ่งผิวคันนอกบริเวณค่อนไปทางด้านล่างของ manus
มีลักษณะคล้ายข้างแม่น

ลักษณะทั่วไป

กระดอง บริเวณส่วนหน้ามีลักษณะนูนเล็กน้อย ผิวบริเวณตรงกลางเรียบ แต่บริเวณค่อนไปทางด้านข้าง มีลักษณะเป็นสันตามแนวขวางกระดายอยู่ทั่วไป ซึ่งขอบของสันแทะด้าน มีลักษณะเป็นพื้นเลื่อยขนาดเล็กมาก และมีขนาดสันและยาวเรียงเป็น列ๆ บริเวณส่วนหลังของกระดองมีกลุ่มขนาดยาวปักกลุ่มอย่างหนาแน่น rostriform process มีลักษณะเป็นแผ่นแคบส่วนปลายแหลม ซึ่งสามารถขับมีหัวขนาดเล็กมาก และมีความยาวมากกว่าความยาวของแผ่นที่อยู่ทางด้านบนของก้านท้าเล็กน้อย

ก้านท้า ลักษณะเกือบเป็นรูปทรงกระบอก มีขนาดสันกว่าความกว้างของขอบด้านหน้ากระดองและความยาวของก้านหนวกดูกว่า 1 มาตร ก้านท้า และก้านหนวกดูกว่า 1 มีขนาดสันกระดายอยู่เล็กน้อย ก้านหนวกดูกว่า 2 และแผ่นกำบังหนวก มีขนาดยาวกระดายอย่าง ๆ กัน แผ่นที่อยู่ทางด้านบนของก้านท้ามีลักษณะเป็นแผ่นกล้ามพัด ซึ่งบริเวณขอบก้านหน้ามีหัวขนาดเล็กเรียงเป็น列ๆ แผ่นกำบังหนวกมีฐานเป็นแผ่นขนาดใหญ่และส่วนปลายแยกออกเป็น 2 แฉก ซึ่งส่วนปลายที่แยกอันนอก มีความยาวไม่ถึงฐานปล้องสุก ห่างจากก้านหนวกดูกว่า 2 และบริเวณขอบด้านในที่อยู่ระหว่างส่วนปลายที่แยกออกเป็น 2 แฉก มีหัวขนาดเล็กเรียงเป็น列ๆ ก้านหนวกดูกว่า 2 มีความยาวเท่ากับความยาวของก้านหนวกดูกว่า 1

ก้าน ข้างซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าข้างขวาจำนวนมาก ซึ่งผิวคันนอกของ merus หยาบแต่ผิวคันบนส่วนปลายมีหัวกระดายอยู่ทั่วไป บริเวณขอบด้านบนของ carpus, propodus และ dactylus มีหัวเรียงเป็น列ๆ ตามความยาว 2 แฉก แทนที่จะขับด้านบนของ merus มีหัวเรียงเป็น列ๆ ตามความยาว 1 แฉก ซึ่งบริเวณฐานของหัวที่ merus และ carpus มีขนาดยาวอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม บริเวณขอบด้านล่างของ merus, carpus และ propodus มีลักษณะเป็นพื้นเลื่อย และมีกลุ่มขนาดยาวกระดายอยู่ทั่วไปขนาดที่ขับด้านล่างของ merus carpus มีความยาวใกล้เคียงกับ merus ผิวคันนอกของ carpus

มีคุณภาพเด็กกระจาดอยู่ทั่วไป และจะมีคุณลักษณะเป็นรูปกรวยขนาดใหญ่แห่งกอญเจ็กนอยชิ่งบิเวนฐานของทุนมีคุณภาพเด็กกระจาดอยู่ทั่วไป propodus และ dactylus มีผิวคานนอกเป็นคุณภาพเด็กกระจาดอยู่ทั่วไป propodus และ dactylus มีผิวคานนอกเป็นรูปกรวยแห่งกอญบิเวนฐานโภคตันไปทางค้านบนของ manus ผิวคานนอกบิเวนฐานไปทางค้านด้านข้างของ manus มีลักษณะของข้างบน ส่วนก้านข้างขวาเป็นผิวคานนอกของ merus หมาย แท้ผิวคานนอกของ carpus, propodus และ dactylus มีคุณภาพเด็กกระจาดอยู่ทั่วไปชิ่งบิเวนฐานของทุนมีคุณภาพขาวอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม

ขาเดิน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีลักษณะเรียบยาว กอนข้างบน ตามขอบบนของ merus และ carpus และขอบด้านข้างของ merus มีกลุ่มคุณภาพขาวกระจาดอยู่ทั่วไปผิวคานนอกของ merus, carpus และ propodus หมาย โภคเฉพาะที่ propodus มีคุณภาพเด็กกระจาดอยู่กอนข้างหนาแน่น แท้ dactylus มีผิวเรียบ ตามขอบบนของ merus และ carpus มีหนามเรียงเป็นแท่ตามความยาว 1 แท้ แท้ propodus และ dactylus มีหนามเรียงเป็นแท่ตามความยาว 2 แท้ dactylus ของขาเดินทั้ง 2 คู่ มีความยาวมากกว่า propodus อายุang เกินซัก

สี ภายนอก กระดอง ก้าน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีสีเหลืองอ่อน

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (Coll.No. 1081)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเส้นวนตัวผู้ ได้จากบ้านแม่แม บ้านที่ 1 มีความยาวของกระดอง 9.0 มม.

ตัวอย่าง

หากหารายแก้ว นครศรีธรรมราช 10° 10°, จوانลาภบิเวนสังขลา 12° 8°, บ้านแม่แม บ้านที่ 1 บ้านที่ 3 บ้านที่ 4

ถิ่นอาศัย

ชายฝั่งทะเลที่เป็นหากหารายชั้งอยู่ที่ระดับน้ำลง

การกระจาย

อ่าวเบงกอล มัคราส และคาบสมุทรมาเดย์

Diogenes diogenes (Herbst, 1791)

(ແພນກາພີ່ 44 ແລະ 45)

Diogenes diogenes Henderson, 1893. Trans.Linn.Soc.Lond.Zool.,
5 : 412-413.

Diogenes diogenes Alcock, 1905. Catal.Indian Mus., pp. 62-63,
pl. 15, fig. 13.

Diogenes diogenes Southwell, 1906. Rep.Pearl Oyster Fish.,
5(35) : 214.

Diogenes diogenes Sundara Raj, 1927. Bull.Madras Govt.Mus.,
1(1) : 132.

Diogenes diogenes Boone, 1935. Bull.Vanderbilt Mar.Mus., 6 :
26-28, pl. 4.

Diogenes diogenes Gravely, 1941. Bull.Madras Govt.Mus., 5(1) :
78.

Diogenes diogenes Kamaleveni, 1949. Rec.Indian Mus., 47 : 81.

Diogenes diogenes Gordan, 1956. Bull Amer.Mus.Nat.Hist.,
108(3) : 317.

Diogenes diogenes Chuang, 1961. On Malayan Shores.Singapore,
p. 183.

ລັກນະເກນ

ການຕາ ລັກນະເກນເກືອບເປັນຮູບທຽບກະບອກ ມີໜາກສັ້ນກວາກວາມກວາງຂອງຂອນ
ດານຫາກຮະຄອງ ແລະ ຄວາມຍາວຂອງດານຫາກຄູ່ 1 ນາກ rostriform process ມີ
ຄວາມຍາວມາກກວາກວາມຍາວຂອງແພນທີ່ອຸໝ່ທາງດານບັນຊອງດານທານາກ ສ່ວນປຳຕາຍທີ່ແຍກອັນ
ນອກຂອງແພນກຳນັງທີ່ມີຄວາມຍາວໄປເປີ້ນສູານ ອີ່ໂກນກວາສູານປ່ອງສຸກຫາຍຂອງດານຫາກ

คู่ที่ 2 เล็กน้อย ก้านข้างซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าก้านข้างขวามาก ซึ่งผิวคันนอกของ propodus มีหนานลักษณะเป็นรูปกรวย กระหายอยู่หัวไป

ลักษณะทั่วไป

กระดอง บริเวณส่วนหน้ามีลักษณะแบน ผิวบริเวณตรงกลางเรียบ แต่บริเวณตอนไปทางคันข้าง มีลักษณะเป็นสันตามแนวขวาง กระหายอยู่หัวไป ซึ่งขอบของสันแต่ละอัน มีลักษณะเป็นฟันเลื่อยขนาดเล็กมาก และมีขนาดหนาด้านในและบางเรียงเป็นแถว บริเวณส่วนหลังของกระดองมีกลุ่มขนขนาดยาวปักกลุ่มอยู่อย่างหนาแน่น rostriform process มีลักษณะเป็นแผ่นแบน ซึ่งตามขอบและส่วนปลายมีหนานขนาดเล็ก และมีความยาวมากกว่าความยาวของแผ่นหืออย่างคันบนของก้านคามาก

ก้านตา ลักษณะเกือบเป็นรูปทรงกระบอก มีขนาดตื้นกว่าความกว้างของขอบคันหน้ากระดองและความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 มาก ก้านหนาคู่ที่ 1 และ 2 มีขนาดยาวกระหายอยู่หาง ๆ กัน แผ่นกำบังหนาคู่มีขนาดยาวกระหายอยู่หัวไป แผ่นที่อยู่ทางคันบนของก้านตา มีลักษณะเป็นแผ่นคล้ายพัด ซึ่งบริเวณขอบคันหนามีหนานขนาดเล็กเรียงเป็นแถว แผ่นกำบังหนาคู่มีฐานเป็นแผ่นขนาดใหญ่และส่วนปลายแยกออกเป็น 2 แผก ซึ่งส่วนปลายที่แยกออกมีความยาวไปถึงฐานหรือเกินกว่าฐานปล่องสุดท้ายของก้านหนาคู่ที่ 2 เล็กน้อย และบริเวณขอบคันในห้องระหว่างส่วนปลายที่แยกออกเป็น 2 แผก มีหนานขนาดเล็กเรียงเป็นแถว ก้านหนาคู่ที่ 2 มีขนาดตื้นกว่าความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 มาก

ก้าน ข้างซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าข้างขวามาก ซึ่งผิวคันนอกของ merus หมายเหตุผิวคันบนส่วนปลาย มีหนานลักษณะเป็นรูปกรวยกระหายอยู่หัวไป บริเวณขอบคันบนของ carpus, propodus และ dactylus มีหนานเรียงเป็นแถวตามความยาว 2 แถว แทบทั้งขอบคันบนของ merus มีหนานเรียงเป็นแถวตามความยาว 1 แถว ซึ่งบริเวณฐานของหนามพัง 3 ปล่อง มีขนาดยาวอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม บริเวณขอบคันล่างของ merus, carpus และ propodus มีลักษณะเป็นฟันเลื่อยขนาดเล็ก และมีกลุ่มขนขนาดตื้นและบางกระหายอยู่หัวไป carpus มีความยาวใกล้เคียงกับ merus ผิวคันนอกของ carpus,

propodus และ dactylus มีหัวลักษณะเป็นรูปกรวย กระหายอยู่ทั่วไป ซึ่งบริเวณฐานของหัวมีขันขนาดสั้นอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ส่วนหัวของขาไม่มีผิวคานนอกของ merus ที่ยาว แต่ผิวคานนอกของ carpus, propodus และ dactylus มีหัวลักษณะเป็นรูปกรวยกระหายอยู่ทั่วไป ซึ่งบริเวณฐานของหัวมีขันขนาดยาวอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม

ขาเดิน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีลักษณะเรียว ยาว ค่อนข้างแบน หัวขอบบน ของ merus, carpus และ propodus และขอบล่างของ merus มีกลุ่มน้ำตากยาว กระหายทั่วไป แต่หัวขอบและขอบล่างของ dactylus มีขันขนาดยาวเรียงเป็นแถวตามความยาว ผิวคานนอกของ merus, carpus และ propodus หมายโดยเฉพาะที่ propodus มีทุบขนาดเล็กกระหายทั่วไป แต่ที่ dactylus มีผิวเรียบ หัวขอบบนของ merus, carpus และ dactylus มีหัวเรียงเป็นแถวตามความยาว 1 แฉว แต่ที่ propodus มีหัวเรียงเป็นแถวตามความยาว 2 แฉว dactylus ของขาเดินทั้ง 2 คู่ มีความยาวมากกว่า propodus, อย่างเด่นชัด

สี กระดอง ก้าน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีสีเหลืองอ่อน และมีสีส้มปนเขียวแห้งอยู่ทั่วไปที่ก้านหั้ง 2 ข้าง และขาเดินหั้ง 2 คู่ ก้านตามมีสีเหลืองอ่อนและมีແບลือดำตามความยาวจำนวน 2 แฉว อยู่ที่ผิวคานบน

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (Coll. No. 1142)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเสฉวนตัวเมีย ได้จากอวน寥กบริเวณบีกตา尼 มีความยาวของกระดอง 16.9 มม.

ตัวอย่าง

อวน寥กบริเวณแหลมสิงห์ จันทบุรี ๓๐° ๒๙°, หัวทิน ประจำวันคีรีชันธ ๑๐, อวน寥กบริเวณสังขลา ๑๐๐° ๖๙°, อวน寥กบริเวณบีกตา尼 ๑๓๐° ๑๙°

ถินอาศัย

พื้นท้องหะเดระคับลีก

การกระจาย

อินเดีย มัคราส นิโภมาร์ และมาเลเซีย

Diogenes custos (Fabricius, 1798)

(ແພນກາພີ່ 46 ແລະ 47)

Diogenes miles de Man, 1888. Journ. Linn. Soc. Zool., 22 : 232-
236, pl. 15, figs. 7-9.

Diogenes custos Henderson, 1893. Trans. Linn. Soc. Lond. Zool., 5 :
414-415.

Diogenes custos Alcock, 1905. Catal. Indian Mus., pp. 64-65, pl. 6,
figs. 1-1a.

Diogenes custos Stimpson, 1907. Smithson. Misc. Coll., 69 ; 201.

Diogenes custos Sundara Raj, 1927. Bull. Madras. Govt. Mus., 1(1) :
133.

Diogenes custos Gravely, 1941. Bull. Madras. Govt. Mus., 5(1) : 77.

Diogenes custos Gordan, 1956. Bull. Amer. Mus. Nat. Hist., 108(3) : 317.

ສັກນະເຕັນ

ກຳນາດ ສັກນະເຕັນເກືອບເປັນຮຸປ່ງກະຮະບອກ ມີຂາດສັ້ນກວ່າກວາງຂອງຂອບ
ຄານທີ່ກະຮະຄອງແລະຄວາມຍາວຂອງການຫນວຄູ່ 1 ນາກ rostriform process ມີ
ຄວາມຍາວນາກກວ່າກວາມຍາວຂອງແພນທີ່ອຸຍ່ທາງຄານນັ້ນຂອງການທາມາກ ສ່ວນປລາຍທີ່ແກກອັນ
ນອກຂອງແພນກຳນັງຫວາມມີຄວາມຍາວເກີນກວາງສູນປ່ອງສົກຫ້າຍຂອງການຫນວຄູ່ 2 ອໍາຍາງຫຼັກ
ເຈັນ ກຳນັງຫວາມມີຄວາມຍາວໃໝ່ກວາມຊາງຂວາມາກ ຂຶ້ງຜິວກຳນັກອາຂອງ propodus ມີ
ຖຸນຂາດເລື່ອນຳການ ກະຈາຍອູ້ຍາງໜາແພນ

ສັກນະທີ່ໄປ

ກະຮະຄອງ ບຣິເວນສ່ວນໜ້າມີສັກນະນູນເລັກນ້ອຍ ປິວບຣິເວນທຽບຮັງກາງເວີຍ ແກ້
ບຣິເວນຄອນໄປທາງຄຳນັ້ນ ມີສັກນະເປັນສັນຕາມແນວຂວາງກະຈາຍອູ້ທີ່ໄປ ຊຶ່ງຂອບຂອງ
ສັນແທລະວັນມີສັກນະເປັນພື້ນເລື່ອຍ້າດເລື່ອນຳການ ແລະມີຂົນຂາດສັ້ນແລະຍາວເຮື່ອງເປັນແດວ
ບຣິເວນສ່ວນໜ້າມີກຸລຸນຂົນຂາດຍາວປົກຄຸມອູ້ຍາງໜາແພນ rostriform

process มีลักษณะเป็นแผนแบบ ชิ่งทามขอบและส่วนปลายมีหนามขนาดเล็ก และมีความ
ยาวมากกว่าความยาวของแผนที่อยู่ทางด้านบนของก้านตามาก

ก้านกา ลักษณะเกือบเป็นรูปทรงกระบอก มีขนาดลักษณะกว้างของขอบ
ก้านหนากระดองและความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 มาก บริเวณส่วนโคนของก้านกา
และก้านหนาคู่ที่ 1 มีกลุ่มน้ำนมขนาดลักษณะยาวกระชาวยอยู่เล็กน้อย ก้านหนาคู่ที่ 2 และ
แผนก้ามังหนาคู่ มีกลุ่มน้ำนมขนาดลักษณะยาวกระชาวยอยู่ทั่วไป แผนที่อยู่ทางด้านบนของ
ก้านกา มีลักษณะเป็นแผนคล้ายพัด ชิ่งบริเวณขอบด้านหน้ามีหนามขนาดเล็กเรียงเป็น列 แผล
แผนก้ามังหนาคู่มีฐานเป็นแผนขนาดใหญ่และส่วนปลายแยกออกเป็น 2 แผล ชิ่งส่วนปลาย
ที่แยกอันนอกมีความยาวเกินกว่าฐานปล่องสุดท้ายของก้านหนาคู่ที่ 2 อย่างชัดเจน และ
บริเวณขอบด้านในที่อยู่ระหว่างส่วนปลายที่แยกออกเป็น 2 แผล มีหนามขนาดเล็กเรียง
เป็น列 ก้านหนาคู่ที่ 2 มีความยาวเท่ากับความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1

ก้าม ข้างซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าข้างขวามาก ชิ่งผิวค้านนอกของ *merus* หมาย
แทนผิวค้านบนส่วนปลายมีหนามกระชาวยอยู่ทั่วไป บริเวณขอบด้านบนของ *carpus*,
propodus และ *dactylus* มีหนามเรียงเป็น列ความยาว 2 แผล แทบทั้งขอบ
ด้านบนของ *merus* มีหนามเรียงเป็น列ความยาว 1 แผล ชิ่งบริเวณฐานของ
หนามทั้ง 4 ปล้อง มีขนาดลักษณะยาวอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม บริเวณขอบด้านล่างของ
merus, *carpus* และ *propodus* มีลักษณะเป็นพื้นเลื่อย และมีกลุ่มน้ำนมขนาดลักษณะ
ยาวกระชาวยอยู่เล็กน้อย *carpus* มีความยาวใกล้เคียงกับ *merus* ผิวค้านนอกของ
carpus, *propodus* และ *dactylus* มีทุกขนาดเล็กมากกระชาวยอย่างหนาแน่น
แทบทั้ง *dactylus* มีคุณลักษณะเป็นรูปกรวยแหลกอยู่เล็กน้อย ส่วนก้านข้างขวาไม่มีผิวค้าน
นอกของ *merus* หมาย แทนผิวค้านนอกของ *carpus*, *propodus* และ *dactylus*
มีทุกขนาดเล็กกระชาวยอยู่ทั่วไป ชิ่งบริเวณฐานของทุกมีขนาดยาวอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม

ขาเดิน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีลักษณะเรียว ยาว ก่อนข้างแบบ ตามขอบ
บนและขอบด้านของ *merus*, *carpus* และ *propodus* มีกลุ่มน้ำนมขนาดลักษณะยาว
กระชาวยอยู่ทั่วไป แทบทั้งขอบบนและขอบด้านของ *dactylus* จะมีขนาดลักษณะและยาวเรียง

เป็นแฉวตามความยาว ผิวค้านของ merus, carpus และ propodus ท้าย
โดยเฉพาะที่ propodus มีทุนขนาดเดียวกันอย่างหนาแน่น แท้ที่ dactylus
มีผิวเรียบ ตามขอบบนของ merus และ carpus มีหนามเรียงเป็นแฉวตามความยาว
1 แท้ แท้ที่ propodus และ dactylus มีหนามเรียงเป็นแฉวตามความยาว 2
แท้ dactylus ของขาเดินทั้ง 2 คู่ มีความยาวมากกว่า propodus อย่างเด่น
ชัด

สี กระดอง ก้าน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีสีเหลืองอ่อน และมีลักษณะปนส้ม^ๆ
แทรกอยู่ทั่วไปที่ก้านหั้ง 2 ข้าง และขาเดินหั้ง 2 คู่ ก้านตามมีสีเหลืองอ่อน

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (Coll. No. 1143)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเส眷ตัวผู้ ได้จากท่าเที่ยบเรือปากบารา สหูล
มีความยาวของกระดอง 16.4 มม.

ตัวอย่าง

ท่าเที่ยบเรือปากบารา สหูล 1^๕, สพานเจ้าฟ้า กระดี่ 2^๕

ถินอาศัย

ชายฝั่งทะเลที่เป็นหาดรายปันโคลนซึ่งอยู่ใกล้ระดับน้ำลง

การกระจาย

อาวบengo มัคราส หมู่เกาะมะริค และชายฝั่งทะเลทางตะวันออกเฉียง
ใต้ของอสเตรเลีย

Diogenes gardineri Alcock, 1905

(ແພັນກາພີ້ 48 ແລະ 49)

Diogenes gardineri Alcock, 1905. Catal. Indian Mus., pp. 73-74.

Diogenes gardineri Forest, 1956. Bull. Mus. Hist. Nat. Paris, 28(6):
529, fig. 16.

Diogenes gardineri Gordan, 1956. Bull. Amer. Mus. Nat. Hist., 108(3):
317.

Diogenes gardineri Lewinsohn, 1969. Zool. Verh. Nat. Hist. Leiden,
104 : 45 - 47.

ລັກນະເກີນ

ກຳນາທາ ລັກນະເກີນຮູບປ່ຽນຈະນົກສອງ ມີຄວາມຍາວມາກວາກວາມກວາງຂອງຂອບດານ
ຫ້າກະໂຄງ ແກ່ນື້ນາຄສັນກວາກວາມຍາວຂອງກຳນົກທີ 1 ເລັກນອຍ rostriform
process ມີຄວາມຍາວມາກວາກວາມຍາວຂອງແພັນທີ່ອຸໝ່ທາງ ການບັນຂອງກຳນາທາເລັກນອຍ
ກຳນົກຊ້າຍນີ້ນາດໃຫ້ງວາກຳນົກຊ້າຍຂາງຂວານາກ ແລະມີກຸລຸນຂົນລັກນະເກີນອຸ່ນຸ່ມ ນາດຍາວ ປົກ
ກຸລຸນອຸ່ນຂອງບາງທຳແນນ

ລັກນະທີ່ວໄປ

ຈະນົກບໍລິເວັບສ່ວນຫັນນີ້ລັກນະຄົນຂ້າງແບນ ປິວບໍລິເວັບທຽບກລາງຄອນຂ້າງ
ເຮືຍ ແກ່ບໍລິເວັບຄອນໄປທາງກຳນົກຊ້າຍ ມີລັກນະເກີນສັນກາມແນວວາງກະຈາຍອູ້ທີ່ໄປ ຊຶ່ງ
ຂອບຂອງສັນແກລະອັນ ມີລັກນະເກີນເລື່ອຍນາດເລົກມາກ ແລະມີໜົນນາດຍາວເຮົາງເປັນແດວ
ບໍລິເວັບສ່ວນໜັດຂອງຈະນົກມີກຸລຸນຂົນນາດສັນ ກະຈາຍອູ້ທັງ ၅ ກັນ rostriform
process ມີລັກນະເກີນຫານາ ເຮົາງ ແລະມີຄວາມຍາວມາກວາກວາມຍາວຂອງແພັນທີ່ອຸໝ່ທາງ
ການບັນຂອງກຳນາທາເລັກນອຍ

ກຳນາທາ ລັກນະເກີນຮູບປ່ຽນຈະນົກສອງ ເຮົາງ ຍາວ ມີຄວາມຍາວມາກວາກວາມກວາງ
ຂອງຂອບດານຫ້າກະໂຄງ ແກ່ນື້ນາຄສັນກວາກວາມຍາວຂອງກຳນົກທີ 1 ເລັກນອຍ ກຳນາທາ
ກຳນົກທີ 2 ແລະແພັນກຳນົກທີ 1 ມີກຸລຸນຂົນນາດສັນແລະຍາວກະຈາຍອູ້ທັງ ၅ ກັນ ແພນ

ที่อยู่ทางค้านบนของก้านกา มีลักษณะเป็นแผ่นกล้ายพัด ชิ้งบริเวณขอบค้านหน้ามีหนามขนาดเล็กเรียงเป็น列า แผ่นกำบังหนากมีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม ชิ้งบริเวณขอบค้านในมีหนามขนาดเล็ก 2 - 3 อัน แทฟที่ขอบค้านนอกมีหนามขนาดเล็ก 1 - 2 อัน และมีความยาวเกินกว่าฐานปล่องสุกหวยของก้านหนาคุกที่ 2 เล็กน้อย ก้านหนาคุกที่ 2 มีขนาดลั่นกว่าความยาวของก้านหนาคุกที่ 1 มาก

ก้าน ขาเดินมีขนาดใหญ่กว่าขาข้างขวามาก และมีก้อนชนลักษณะอ่อนนุ่มขนาดขาวปักคลุมอยู่อย่างหนาแน่น *merus* มีผิวค้านนอก hairy และตามขอบด่างมีลักษณะเป็นพื้นเดียว *carpus* มีผิวค้านนอกบริเวณตรงกลางเป็นทุ่มรูปกรวยกระชาวยอยู่เล็กน้อย แทฟวิค้านนอกส่วนปลายมีหนามลักษณะแข็งแรงเรียบ เป็น列าตามแนวขวาง และบริเวณขอบค้านบนมีหนามลักษณะแข็งแรงเรียบ เป็น列าตามความยาว 1 แทฟ ผิวค้านนอกบริเวณตรงกลางและบริเวณตอนไปทางค้านด่างของ *propodus* มีทุ่มขนาดเล็กกระชาวยอยู่ทั่วไป ตามขอบบนของ *manus* และ *dactylus* มีลักษณะเป็นพื้นเดียวขนาดเล็ก ส่วนก้านข้างขวา มีผิวค้านบนและค้านนอกตอนข้างเรียบ และมีก้อนชนลักษณะอ่อนนุ่มขนาดยาวปักคลุมอยู่อย่างหนาแน่น

ขาเดิน ขาเดินคุกที่ 2 และ 3 มีลักษณะเรียวยาว ค่อนข้างแบน ผิวค้านนอกของ *merus*, *carpus*, *propodus* และ *dactylus* hairy และมีก้อนชนลักษณะอ่อนนุ่มขนาดเล็กและยาวกระชาวยอยู่ทั่วไป ชิ้งก้อนชนที่อยู่ตามขอบบนและขอบด่างของ *dactylus* จะหนาแน่นกว่าบริเวณด้านบนส่วนปลายของ *carpus* มีหนามลักษณะแข็งแรง 1 อัน *dactylus* ของขาเดินทั้ง 2 คู่ มีความยาวมากกว่า *propodus*

สี กระดอง ก้าน ขาเดินคุกที่ 2 และ 3 มีลักษณะเดียวกัน บริเวณขอบค้านบนมีสีเหลืองอ่อนตัวอย่างที่ใช้กันมา (*Coll. No. 1146*)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเส眷หัวผู้ได้จากอ่างศิลา ชลบุรี มีความยาวของกระดอง 4.5 มม.

ท้าอย่าง

อ่างคิลา ชลบุรี 1๕° 1๙°, จ่าวหนานหอน เกาะสมุย สุราษฎร์ธานี 1๕°, หาด
ราไวย์ ภูเก็ต 1๙°

ถี่นอาคีบ

ชายฝั่งทะเลเป็นหาดรายหรือโคลนปนหาราย

การกระจาย

อินเดีย

Diogenes rectimanus Miers, 1884

(ແພນກາພີ 50 ແລະ 51)

- Diogenes rectimanus Henderson, 1893. Trans. Linn. Soc. Lond. Zool.,
5 : 419.
- Diogenes rectimanus Lanchester, 1902. Proc. Zool. Soc. Lond.,
2 : 366.
- Diogenes rectimanus Alcock, 1905. Catal. Indian Mus., p. 71,
pl. 6, fig. 8.
- Diogenes rectimanus Southwell, 1906. Rep. Pearl Oyster Fish.,
5(35) : 213.
- Diogenes rectimanus Thompson, 1943. The John Murray Expd.,
7(5) : 415.
- Diogenes rectimanus Gordan, 1956. Bull. Amer. Mus. Nat. Hist.,
108(3) : 318.

ลักษณะเด่น

ก้านตา ลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก มีขนาดเล็กกว่าความกว้างของขอบคันหนา
กระดองและความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 มาก rostriform process มีขนาดเล็กกว่า

ความยาวของแผนที่อยู่ทางด้านบนของก้านกา ก้านข้างซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าก้านข้างขวา
มาก ซึ่งผิวค้านนอกบริเวณค่อนไปทางด้านบนของ manus มีขนาดลักษณะแข็งแรงเรียง
เป็นแต่ตามความยาว 1 แท่ง

ลักษณะทั่วไป

กระดอง บริเวณส่วนหน้ามีลักษณะมนุนเล็กน้อย ผิวบริเวณตรงกลางค่อนข้าง
เรียบ แทบบริเวณค่อนไปทางด้านซ้ายมีลักษณะเป็นสันตามแนวซواงกระจาดอยู่ทั้วไป ซึ่ง
ขอบของสันแทบจะอันมีลักษณะเป็นพื้นเดือยขนาดเล็กมาก และมีขนาดลับและยาวเรียง
เป็นแต่ บริเวณส่วนหลังของกระดองมีกลุ่มขนาดยาวกระจาดอยู่ทั่วไป rostriform
process มีลักษณะเป็นหนาม เรียว แหลม และมีขนาดลับกว่าความยาวของแผนที่อยู่ทาง
ด้านบนของก้านกา

ก้านกา ลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก มีขนาดลับกว่าความกว้างของขอบด้านหน้า
กระดอง และความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 มาก ก้านกาไม่มีกลุ่มขนาดลับกระจาดอยู่
เล็กน้อย ก้านหนาคู่ที่ 1 และแผนกำบังหนาคู่มีขนาดลับและยาวกระจาดอยู่ทั่วไป
ก้านหนาคู่ที่ 2 มีขนาดยาวเรียงเป็นแท่งอยู่ทั่วขอบค้านอก แผนที่อยู่ทางด้านบนของ
ก้านกาไม่มีลักษณะเป็นแผนคล้ายพัด ซึ่งบริเวณขอบด้านหน้ามีหนามเรียงเป็นแต่ แผนกำบัง
หนาคู่มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม ซึ่งบริเวณขอบด้านในมีหนาม 3-4 อัน เรียงเป็นแต่
และมีความยาวไม่ถึงครึ่งปีกของสุดยอดสุดท้ายของก้านหนาคู่ที่ 2 ก้านหนาคู่ที่ 2 มีขนาด
ลับกว่าความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 เล็กน้อย

ก้าน ข้างซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าข้างขวามาก ซึ่งผิวค้านนอกของ merus หมาย
แทบผิวค้านบนส่วนปลายมีหนาม ซึ่งทรงปลายโค้งลงกระจาดอยู่ทั่วไป บริเวณขอบค้านบนของ
carpus, propodus และ dactylus และขอบค้านดางของ merus, carpus และ
propodus มีลักษณะเป็นพื้นเดือย ตามขอบบนและขอบล่างของ merus, carpus
และ propodus และขอบบนของ dactylus มีกลุ่มขนาดลับและยาวกระจาดอยู่ทั่วไป
carpus มีขนาดลับกว่า merus เล็กน้อย ผิวค้านนอกของ carpus, propodus และ
dactylus มีทุนลักษณะเป็นรูปกรวยกระจาดอยู่ทั่วไป แทบผิวค้านนอกบริเวณค่อนไป

หางค้านบนของ manus มีหนามลักษณะแข็งแรง เรียบ เป็นถุงตามความยาว 1 และ
ขานาไปกับขอบค้านบน ซึ่งบริเวณฐานของทุมและหัวมีหนาน้ำดันอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม
ส่วนหัวข้างขวา มีผิวค้านนอกหยาบ และมีกลุ่มน้ำดันขาวปักกลุ่มอยู่ตอนข้างหนาแน่น

ขาเดิน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีลักษณะเรียวยาว ก่อนข้างแบน ตามขอบ
บนและขอบกลางมีกลุ่มน้ำดันและยาวกระหายอยู่ทั่วไป ซึ่งกลุ่มน้ำดันที่อยู่ตามขอบบน
และขอบกลางของ dactylus จะหนาแน่นกว่าบริเวณอื่น ผิวค้านนอกของ merus,
carpus และ propodus หยาบ แต่ที่ dactylus มีผิวเรียบ ตามขอบบน
carpus ของขาเดินคู่ที่ 3 ข้างซ้ายมีหนาน้ำดันเล็กกระหายอยู่ทาง ๆ กัน แต่ขอบ
บนของ carpus ของขาเดินคู่ที่ 2 มีหนามลักษณะแข็งแรง เรียบ เป็นถุงตามความยาว
1 และ dactylus ของขาเดินทั้ง 2 คู่ มีความยาวมากกว่า propodus อายุang
เกนชัก

สี ภายนอก กระดอง ก้าม ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีสีเหลืองอ่อน และจะมีปืน
สีน้ำตาลเข้มแทรกอยู่ทั่วไปที่ก้ามทั้ง 2 ข้าง แต่ที่ขาเดินทั้ง 2 คู่ จะมีแถบสีน้ำตาลเข้ม^{เข้ม}
ตามยาวเป็นช่วง ๆ

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (Coll. No. 1150)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเสฉวนกุ้ง ได้จากหัวทิน ประจำบก.รีชันช์ มีความ
ยาวของกระดอง 15.3 มม.

ตัวอย่าง

หัวทิน ประจำบก.รีชันช์ 25° 10', บัดธานี 1°; ปากเมี๊ยะ ตรัง 1° 10'

ดินอาศัย

ชายฝั่งทะเลที่เป็นหาดรายหรือรายปันโคลน

การกระจาย

ชายฝั่งทะเลคันทะรันออกของอินเดีย มัคราส ทางเหนือของอสเตรเลีย^{และ}
และอาเรโคน

Diogenes avarus Heller, 1865

(ແພນກາພີ 52 ແລະ 53)

Diogenes avarus de Man, 1888. Journ.Linn.Soc.Zool., 22:236.

Diogenes avarus Henderson, 1893. Trans.Linn.Soc.Lond.Zool.,
5:417-418.

Diogenes avarus Alcock, 1905. Catal.Indian Mus., pp. 68-69,
pl. 6, fig. 6.

Diogenes avarus Henderson, 1915. Rec.Indian Mus., 11 : 28.

Diogenes avarus Kemp, 1915. Mem.Indian Mus., 5 : 251.

Diogenes avarus Kemp, 1918. Mem.Asiat.Soc.Bengal, 6 : 254.

Diogenes avarus Sundara Raj, 1927. Bull.Madras Govt. Mus.,
1(1) : 133.

Diogenes avarus Estampador, 1937. Philippine Journ.Sci., 62(4):
504.

Diogenes avarus Yap-Chiongco, 1938. Philippine Journ.Sci., 66:
203.

Diogenes avarus Gravely, 1941. Bull.Madras Govt.Mus., 5(1):77.

Diogenes avarus Forest, 1956. Bull.Mus.Hist.Nat.Paris, 28(6) :
524 - 527, figs. 1-4.

Diogenes avarus Gordan, 1956. Bull.Amer.Mus.Nat.Hist., 108(3):316.

Diogenes avarus Lewinsohn, 1969. Zool.Verh.Nat.Hist.Leiden, 104:
37-42, fig. 4.

Diogenes avarus Frith, Tantanasiriwong and Bhatia, 1976. Phuket
Mar.Biol.Cent.Res.Bull., 10 : 18.

ลักษณะเด่น

ก้านตา ลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก มีขนาดสั้นกว่าความกว้างของขอบคันหน้า กระดอง และความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 มาก rostriform process มีขนาดสั้น กว่าความยาวของแผนที่อยู่ทางด้านบนของก้านตา ก้านข้างซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าก้านขวา จำนวนมาก ซึ่งผิวคันนอกของ manus มีลักษณะนูนเป็นลับตามความยาวอยู่บริเวณตรงกลาง และ pollax โคงออกทางด้านข้าง

ลักษณะทั่วไป

กระดอง บริเวณส่วนหน้ามีลักษณะค่อนข้างแบน บริเวณบริเวณตรงกลางเรียบแต่ บริเวณค่อนไปทางด้านซ้ายมีลักษณะเป็นลับตามแนวระหว่างหรือตามแนวเฉียงกระดายอยู่หัวไป ซึ่งขอบของสันแท่ละอันมีลักษณะเป็นพื้นเลื่อยขนาดเด็กมาก และมีขนาดสั้นและบาง เรียงเป็นแท่ง บริเวณส่วนหลังของกระดองมีกลุ่มน้ำนมขาวกระดายอยู่หัวไป rostriform process มีลักษณะเป็นหนาม เรียว และมีขนาดสั้นกว่าความยาวของ แผนที่อยู่ทางด้านบนของก้านตา

ก้านตา ลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก มีขนาดสั้นกว่าความกว้างของขอบคันหน้า กระดอง และความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 มาก ก้านตา ก้านหนาคู่ที่ 1 และ 2 และ แผนกำบังหนาค มีขนาดยาวกระดายอยู่หาง ๆ กัน แผนที่อยู่ทางด้านบนของก้านตา มีลักษณะเป็นแผนคล้ายพัด ซึ่งบริเวณขอบคันหน้ามีหนามขนาดเล็กเรียงเป็นแท่ง แผน กำบังหนาค มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม ซึ่งบริเวณขอบคันในมีหนามขนาดเด็ก 5 - 6 อัน เรียงเป็นแท่ง และมีความยาวเกือบถึงฐานปล้องสุดท้ายของก้านหนาคที่ 2 ก้าน หนาคที่ 2 มีขนาดสั้นกว่าความยาวของก้านหนาคที่ 1

ก้าน ข้างซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าข้างขวา จำนวนมาก ซึ่งผิวคันบนและคันนอกมีคุณภาพ เล็กกระดายอยู่หัวไป โดยเฉพาะที่ manus มีคุณภาพเล็กกว่าบริเวณอื่น และกระดาย อยู่อย่างหนาแน่น ความขบวนและขอบด้านมีกลุ่มน้ำนมลักษณะอนุ่ม ขนาดสั้นและบาง กระ ชาบอยู่หัวไป บริเวณขอบคันบนของ merus, carpus, propodus และ dactylus มีลักษณะเป็นพื้นเลื่อยขนาดเล็ก carpus มีความยาวมากกว่า merus ผิวคันนอกของ

manus มีลักษณะเป็นลักษณะตามความยาวอยู่บริเวณทรงกลาง *choplex* กองออกทางด้านข้าง ส่วนก้านข้างขวา มีผิวค้านบนและค้านนอกเป็นทุ่มขนาดเล็กกระชาวยอยู่ทั่วไป และมีก้อนชนิดก้อนนูน ขนาดยาว ปักก้อนอยู่ตอนข้างหนาแน่น

ขาเดิน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีลักษณะเรียบ บาง ค่อนข้างแบน ตามขอบบนของ *merus*, *carpus* และ *propodus* และขอบล่างของ *merus* และ *propodus* จะมีก้อนชนิดก้อนนูน ขนาดสั้นและยาวกระชาวยอยู่ทั่วไป แทบทั้งขอบบนและขอบล่างของ *dactylus* มีขันลักษณะอ่อนนูนขนาดสั้นและยาวเรียงเป็น列 ผิวค้านนอกของ *merus*, *carpus*, *propodus* และ *dactylus* ค่อนข้างเรียบ ยกเว้นบริเวณประมาณครึ่งหนึ่งไปทางด้านบนของ *propodus* จะมีผิวหยาบ *carpus* มีหานานขนาดเล็ก 1 - 2 อันอยู่ทั้งขอบบนส่วนปลาย *dactylus* ของขาเดินทั้ง 2 คู่มีความยาวมากกว่า *propodus* อายุเด่นชัด

สี กระดอง ก้าม ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีสีเหลืองอ่อน และมีสีส้มแหรกอยู่ทั่วไปที่ก้านทั้ง 2 ข้าง แทบทั้ง *merus*, *carpus* และ *propodus* ของขาเดินทั้ง 2 คู่ จะมีแถบสีส้มพาดยาว หนาคู่ที่ 2 มีสีเหลืองอ่อน ซึ่งแต่ละอันมีวงแหวนสีส้ม 8 วง ก้านกามมีสีเหลืองอ่อนปนส้ม

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (Coll. No. 1170)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเสฉวนตัวผู้ ได้จากอ่างศิลา ชลบุรี มีความยาวของกระดอง 9.7 มม.

ตัวอย่าง

แหลมสิงห์ จันทบุรี 2♂ 2♀, แหลมแม่พิม ระยอง 2♂, สถานีประมงทะเล ระยอง 1♂, อ่างศิลา ชลบุรี 10♂ 4♀, วัตตีสุทธาราม สุนทรสาคร 1♂, ค่อนขอบหลอกสุนทรสงกรานต์ 11♂ 9♀, หาดชะอ่า เผชิรบุรี 5♂, หาดเจ้าสำราญ เพชรบุรี 18♂ 2♀, หัวหิน ประจวบคีรีขันธ์ 1♂, ปากน้ำหลังสวน ชุมพร 1♀, ปากน้ำไข่ยา สุราษฎร์ธานี 5♂ 3♀, บ้านหัวถนน เกาะสมุย สุราษฎร์ธานี 2♂, อ่าวหน้าหนอง เกาะสมุย สุราษฎร์ธานี 17♂ 1♀, บ้านปลายแหลม เกาะสมุย สุราษฎร์ธานี 2♂, แหลมสมิหลา สงขลา 2♂,

ท่าเที่ยบเรือป่ากน้ารา สหุล 4° 10', หาดราไวย์ ภูเก็ต 9° 10', ป่ากน้ารัตนอง ระนอง 9° 10'

ถินอาศัย

ชายฝั่งทะเล ป่ากน้ำ ท่าเที่ยบเรือ ที่เป็นทรายปันโคลนหรือโคลนปันทราย และหาดทรายหรือหาดโคลน

การกระจาย

อาวบงกอส มัคราส พูน์เกะมะธิด นิโคบาร์ เวียดนาม สิงคโปร์ พิลิปปินส์ ช่องแคบหอร์เรส อาวเบอร์เช็บ และฝั่งตะวันออกของอัฟริกา

Diogenes goniochirus Forest, 1956

(แผนภาพที่ 54 และ 55)

Diogenes goniochirus Forest, 1956. Bull. Mus. Hist. Nat. Paris,

28(6) : 527-528, figs. 5-7.

ลักษณะ คน

ก้านท้า ลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก มีขนาดเล็กกว่าความกว้างของขอบค้านหน้ากระดอง และความยาวของก้านหนวกคู่ที่ 1 มาก rostriform process มีขนาดเล็กกว่าความยาวของแผนที่อยู่ทางด้านบนของก้านท้ามาก ก้านข้างซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าก้านข้างขวามาก ซึ่งผิวค้านนอกบริเวณตรงกลางทางส่วนปลายค่อนไปทางด้านบนของ carpus มีทุ่มขนาดใหญ่ 1 ทุ่ม และผิวค้านนอกของ manus ไม่มีลักษณะเป็นสัน แต่ขอบค้านบนส่วนปลายมีทุ่มขนาดใหญ่ 1 ทุ่ม

ลักษณะ หัวไว้

กระดอง บริเวณส่วนหน้ามีลักษณะบุนเด็กน้อย ผิวบริเวณตรงกลางเรียบ แต่บริเวณค่อนไปทางด้านข้าง มีลักษณะเป็นสันตามแนวขวางกระดายอยู่ห่าง ๆ กัน ซึ่งขอบของสันแต่ละอันมีลักษณะเป็นพื้นเลื่อยขนาดเล็กมาก และมีขนาดเล็กกว่าร่อง เป็นแผล บริเวณส่วนหลังของกระดอง มีกลุ่มชนขนาดยาวกระดายอยู่หัวไว้ rostriform process มี

ลักษณะเป็นหนามขนาดเล็ก และมีขนาดสั้นกว่าความยาวของแผนที่อยู่ทางด้านบนของก้านตามาก

ก้านกา ลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก มีขนาดสั้นกว่าความกว้างของขอบก้านหน้ากระดอง และความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 มาก บริเวณส่วนโคนของก้านกาและก้านหนาคู่ที่ 1 มีกลุ่มขนขนาดสั้นกระชาวย้อยเล็กน้อย ก้านหนาคู่ที่ 2 มีขนาดยาวเรียงเป็น列 ยาวอยู่ที่ขอบก้านนอก แผนที่อยู่ทางด้านบนของก้านกา มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม ชี้ส่วนปลายมีหนามขนาดเล็ก 2 อัน แผนกำบังหนาคู่มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม ชี้งบริเวณขอบก้านในมีหนามขนาดเล็ก 4 อันเรียงเป็น列 และความยาวไม่ถึงฐาน ปล้องสุดท้ายของก้านหนาคู่ที่ 2 ก้านหนาคู่ที่ 2 มีความยาวมากกว่าความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 เล็กน้อย

ก้าน ข้างซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าซ้างขวาสามาก ชี้ผิวค้านบนและค้านนอกมีทุ่มขนาดเล็กกระชาวย้อยหัวไป โดยเฉพาะที่ manus มีทุ่มขนาดเล็กกว่าบริเวณอื่น และกระชาวย้อยอย่างหนาแน่น ทางขอบบนและขอบด้านของ merus มีกลุ่มลักษณะอนุนัมขนาดยาวกระชาวย้อยหัวไป แต่ทางขอบบนของ carpus, propodus และ dactylus มีกลุ่มขนาดลักษณะอนุนัม ขนาดสั้นกระชาวย้อยหาง ๆ กัน บริเวณขอบค้านบนของ carpus, propodus และ dactylus มีลักษณะเป็นพื้นเลือยก้านเล็ก carpus มีความยาวมากกว่า merus เล็กน้อย และผิวค้านนอกบริเวณทางด้านทางส่วนปลายโคนไปทางก้านบนมีทุ่มขนาดใหญ่ 1 ทุ่ม ผิวค้านนอกของ manus ในมีลักษณะเป็นตัน แต่ขอบค้านบนส่วนปลายมีทุ่มขนาดใหญ่ 1 ทุ่ม pollex โคงออกทางด้านซ้าย ส่วนก้านซ้ายขวา มีผิวค้านบนและค้านนอกเป็นทุ่มขนาดเล็กกระชาวย้อยหัวไป และทางขอบบนและขอบด้านมีกลุ่มลักษณะอนุนัม ขนาดยาวกระชาวย้อยหางหนาแน่น

ขาเดิน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีลักษณะเรียวยาว ค่อนข้างแบน ผิวค้อนข้างเรียบยกเว้นผิวค้านบนของ carpus มีลักษณะเป็นพื้นเลือยก้านเล็ก ทางขอบบนของ merus, carpus, propodus และ dactylus มีกลุ่มลักษณะอนุนัม ขนาดสั้นและยาวกระชาวย้อยหนาแน่นกว่าขอบค้านด้านล่าง dactylus ของขาเดินทั้ง 2 คู่ มีความยาวมากกว่า propodus อย่างเด่นชัด

สี กระดอง ก้าม ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีลีขava และมีสีน้ำเงินอยู่ทั่วไปที่ ก้ามทั้ง 2 ข้าง แต่ที่ propodus ของขาเดินทั้ง 2 คู่จะมีແບสีน้ำเงินช่วง

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (Coll. No. 1279)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเสฉวนหัวบุ้ง ได้จากหาดชะอ่า เพชรบุรี มีความยาว ของกระดอง 7.7 มม.

ตัวอย่าง

หาดชะอ่า เพชรบุรี 24° 12', หาดเจ้าสำราญ เพชรบุรี 11° 19', บ้านแม่แวง บีกามี 10'

ถิ่นอาศัย

ชายฝั่งทะเล ที่เป็นหาดราย

การกระจาย

เวียดนาม

Genus Calcinus Dana, 1852

ลักษณะทั่วไป

กระดอง มีรูปร่างยาว และส่วนหนังของกระดองมีความกว้างมากกว่าส่วนเหลือ ของกระดอง ครึ่ง มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมขนาดเล็กอย่างซักเจน ก้านตา ลักษณะ เรียว ยาว และเป็นรูปทรงกระบอก แผ่นที่อยู่ห่าง ก้านบนของก้านตา มีลักษณะเป็นรูป สามเหลี่ยมขนาดเล็กและอยู่ใกล้กัน แผ่นกำมังหนาคู่มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมขนาดคู่สั้น เส้นหนาคู่ที่ 2 มีขนาดยาวและไม่มีขนาดกลุ่ม ฐานของ maxilliped คู่ที่ 3 อยู่ซึ่ง ก้าน ก้ามทั้ง 2 ข้างมีขนาดไม่เท่ากัน ซึ่งทางชัยมีขนาดใหญ่กว่าข้างขวา dactylus ของก้านเป็นปีกปิดในแนวเดียง ปลายก้านหนีบมีลักษณะเป็นพับป็นเสี้ยว ซึ่งบริเวณผิวค้านในของ ก้านหนีบมีลักษณะเป็นสองลีกคล้ายช้อน ขาเดินคู่ที่ 4 ไม่เป็นก้านหนีบ ส่วนขาเดินคู่ที่ 5 เป็น ก้านหนีบ dactylus ของขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีขนาดสั้น ส่วนห้องมีลักษณะอ่อนนิ่ม

และปีกอยู่ทางขวา ในปูเส้นนี้มี 2 เพศ มีรยางค์ว่ายน้ำ 4 คู่อยู่ที่ส่วนหน้า ชิงกระขางค์ว่ายน้ำที่อยู่ด้านซ้ายเจริญมาก และแท้ละอันมีลักษณะเป็น biramous ส่วนกระขางค์ว่ายน้ำที่อยู่ด้านขวา มีลักษณะเป็นทุ่มขนาดเล็กมาก 4 คู่

Key to species of genus Calcinus

(modified from Alcock, 1905 Yap-Chiongco, 1938 and Lee, 1969)

1. Eyestalk equal to the anterior width of carapace. Right cheliped manus entire on dorsal border.

..... Calcinus laevimanus (Randall)

- Eyestalk much longer than the anterior width of carapace. Right cheliped manus serrated on dorsal border..... 2
- 2. Dactyli of cheliped closely covered with white tubercles. Second and third pereiopods alternate with crossbands of brownish black and blue.

..... Calcinus elegans (H. Milne Edwards)

- Dactyli of cheliped without white tubercles. Second and third pereiopods lack crossbands. 3
- 3. Hairs on ventral border of dactylus and propodus of third pereiopod closely beset and form a brush. Chelipeds and pereiopods dark brown except their tip white.

..... Calcinus gaimardii (H. Milne Edwards)

- Hairs on ventral border of dactylus and propodus of third pereiopod sparsely beset and not form a brush. Chelipeds and pereiopods greyish green except finger-tips and dactyli of pereiopods white while the proximal ends of dactyli of pereiopods with dark purplish rings.

..... Calcinus latens (Randall)

Calcinus laevimanus (Randall, 1839)

(ແພນກາພີ 56 ແລະ 57)

- Calcinus tibicen Dana, 1852. U.S.Expl.Expd.Crust., 13:457.
- Calcinus herbsti Henderson, 1896. Journ.Asiat.Soc.Bengal, 65(2) : 518-519.
- Calcinus herbstii Borradaile, 1898. Proc.Zool.Soc.Lond., p. 462.
- Calcinus herbstii Alcock, 1905. Catal.Indian Mus., p. 53, pl. 5, fig. 4.
- Calcinus herbstii Stimpson, 1907. Smithson.Misc.Coll., 69:208
- Calcinus laevimanus Terao, 1913. Annot.Zool.Japan, 8 : 358.
- Calcinus laevimanus Laurie, 1926. Trans.Linn.Soc.Lond.Zool., 49 : 155.
- Calcinus herbstii Boone, 1935. Bull.Vanderbilt Mar.Mus., 6 : 20, pl. 2, fig. 1.
- Calcinus laevimanus Buitendijk, 1937. Temminckia, 2 : 267-268.
- Calcinus herbstii Yap-Chiongco, 1938. Philippine Journ.Sci., 66 : 205-206, pl. 2, fig. 5.
- Calcinus herbstii Edmonson, 1946. Spec.Publ.Bernice P.Bishop Mus., 22 : 263, fig. 161 a.
- Calcinus laevimanus Barnard, 1950. Ann.S.Afr.Mus., 38:437-438.
- Calcinus herbsti Fize and Serene, 1955. Notes Inst.Oceanogr. Nhatrang Vietnam, 45 : 41-49, fig. 6.
- Calcinus herbsti Forest, 1956. Bull.Raffles Mus. Singapore, 27 : 47.

- Calcinus laevimanus Gordan, 1956. Bull.Amer.Mus.Nat.Hist.,
108(3) : 305.
- Calcinus laevimanus Miyake, 1956. Publ.Seto Mar.Biol.Lab.,
5(3) : 323-326. figs. 14-15.
- Calcinus laevimanus Lee, 1969. Bull.Inst.Zool., 8 : 53.

ลักษณะเด่น

ก้านท่า ลักษณะเป็นรูปทรงกรวยบอกรูปทรงกระบอก และมีความยาวเท่ากับความกว้างของขอบค้านหน้ากระดอง แม้มีความยาวมากกว่าความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 ก้านซางช้ายื่นขาดให้ยุ่งก้าวซางช้ำมาก ซึ่งผิวค้านบนของ carpus มีร่องตามแนวเฉียง ส่วนก้านซางช้ำนี้ขอบค้านบนของ manus เรียบ

ลักษณะทั่วไป

กระดอง บริเวณส่วนหน้ามีลักษณะนูนเล็กน้อย ผิวมีรูขานาคเล็กมากกระชาญทั่วไป บริเวณส่วนหลังของกระดองมีกลุ่มขนขนาดยาวกระชาญอยู่เล็กน้อย ซึ่งบริเวณถัดจากร่องคอ มีกลุ่มขนหนาแน่นกว่าบริเวณอื่น กรณีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมน้ำค้างเล็ก และมีความยาวเกินฐานของแผนที่อยู่ทางค้านบนของก้านกาเล็กน้อย

ก้านท่า ลักษณะเป็นรูปทรงกรวยบอกรูปทรงกลม โถงออกทางค้านซาง เล็กน้อย และมีความยาวเท่ากับความกว้างของขอบค้านหน้ากระดอง แม้มีความยาวมากกว่าความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 ก้านหนาคู่ที่ 1 และ 2 และแผนกำบังหนาคุมีกลุ่มขนขนาดสันกระชาญอยู่เล็กน้อย แผนที่อยู่ทางค้านบนของก้านท่า มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมน้ำค้างเล็กซึ่งส่วนปลายมีหนามขนาดเล็ก 1 อัน แผนกำบังหนาคุมีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม ซึ่งผิวค้านบนมีหนามขนาดเล็กมากเรื่องเป็นแฉว แทบทุกค้านนอกมีหนามขนาดเล็ก 2-3 อัน และมีความยาวเกินกว่าฐานปล้องสุดท้ายของก้านหนาคู่ที่ 2 เล็กน้อย

ก้านซางช้ายื่นขาดให้ยุ่งก้าวซางช้ำมาก ซึ่งผิวค้านบนและค้านนอกเรียบ ผิวค้านบนของ carpus มีร่องตามแนวเฉียง ระหว่างก้านหนีบจะมีพื้นลักษณะที่นาคใหญ่จำนวน 1 ชี้อยู่ที่ pollex และบริเวณผิวค้านในของก้านหนีบมีกลุ่มขนขนาดสันกระชาญ

อยู่ เล็กน้อย ส่วนก้านข้างขวา มีลักษณะแบบหางค้านข้างมากกว่าก้านข้างซ้าย ซึ่ง
ขอบค้านบนและผิวค้านนอกเรียบ บริเวณผิวค้านในของ ก้านหนีมีกลุ่มน้ำนมสัน
กระจาบอยู่ เล็กน้อย

ขาเดิน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีลักษณะก่อนข้างแบน และขนาดสั้นกว่า
ความยาวของก้านข้างซ้าย ผิวมีรูขานาคเล็กมากกระจาบหัวไป ขอบค้านบนส่วนปลาย
ของ carpus มีหนามขนาดเล็ก 1 อัน dactylus มีขนาดสั้นกว่า propodus
อย่างเด่นชัด ซึ่งก้านขอบด้านมีกลุ่มน้ำนมสันกระจาบอยู่ เล็กน้อย

สี กระดองบริเวณส่วนหน้ามีสีน้ำตาลอ่อน ก้านสีน้ำตาลเข้มปนดำ ยกเว้น
dactylus และบริเวณประมาณครึ่งหนึ่งทางส่วนด้านล่างของผิวค้านนอก propodus
ของก้านข้างซ้าย รวมทั้งส่วนปลาย pollex และ dactylus ของก้านข้างขวา
เป็นสีขาว ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีสีสนธิ ยกเว้น dactylus แต่ละอันมีสีขาว ซึ่ง
บริเวณตอนใบทางส่วนโคนมีจุดสีน้ำตาลแดงอยู่ที่ผิวค้านนอกและค้านในค้านละ 1 จุด
และบริเวณตอนใบทางส่วนปลายมีวงแหวนสีน้ำตาลแดง 1 วง ผิวค้านนอกของ
merus และ carpus ของขาเดินแต่ละคู่ มีແฉนสีน้ำตาลแดงตามความยาวจำนวน
1 ແฉน

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (Coll. No. 1318)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเส schwartzii จากหาดกะหลิม ภูเก็ต มีความ
ยาวของกระดอง 12.2 มม.

ตัวอย่าง

หาดกะหลิม ภูเก็ต 10°

ถิ่นอาศัย

ชายฝั่งทะเล ที่มีหินก้อนเล็กและปะการังที่ตายแล้ว

การกระจาย

บริเวณอินโด-แปซิฟิก ทะเลอันดามัน ศรีลังกา โนโภรา ญี่ปุ่น ให้หัว
ชามัว ทาชิชิ ญี่ปุ่น นอร์เต้ยส์ ชานชิบาร์ ชีเชลส์ ฝั่งตะวันออกและทางใต้ของ
อฟริกา

Calcinus elegans (H. Milne Edwards, 1836)

(ແພນກາພົນ 58 ໂລກ 59)

- Calcinus elegans Dana, 1852. U.S.Expl.Expd.Crust., 13 : 458.
- Calcinus elegans Dana, 1855. U.S.Expl.Expd.Crust., Atlas, pl.27,
fig. 10.
- Calcinus elegans Borradaile, 1898. Proc.Zool.Soc.Lond., p. 461.
- Calcinus elegans Alcock, 1905. Catal.Indian Mus., p. 55, pl. 5,
fig. 2.
- Calcinus elegans Southwell, 1906. Rep.Pearl Oyster Fish., 5(35):
215.
- Calcinus elegans Stimpson, 1907. Smithson.Misc.Cell., 69 : 208.
- Calcinus elegans Terao, 1913. Annot.Zool.Japan, 8 : 357.
- Calcinus elegans Laurie, 1926. Trans.Linn.Soc.Lond.Zoöl., 19:155.
- Calcinus elegans Boone, 1935. Bull.Vanderbilt Mar.Mus., 6:23,
pl. 3.
- Calcinus elegans Buitendijk, 1937. Temminckia, 2 : 268.
- Calcinus elegans Estampador, 1937. Philippine Journ.Sci., 62(4):
505.
- Calcinus elegans Boone, 1938. Bull.Vanderbilt Mar.Mus., 7:261.
- Calcinus elegans Yap-Chiongco, 1938. Philippine Journ.Sci.,
66 : 206, pl. 2, fig. 10.
- Calcinus elegans Thompson, 1943. The John Murray Expl., 7(5):
415.
- Calcinus elegans Edmonson, 1946. Spec.Publ.Bernice. P.Bishop
Mus., 22 : 263.

- Calcinus elegans Barnard, 1950. Ann.S.Afr.Mus., 38 : 438.
- Calcinus elegans Fize and Serene, 1955. Notes Inst.Oceanogr. Nhatrang Vietnam, 45 : 40.
- Calcinus elegans Forest, 1956. Bull.Raffles Mus.Singapore, 27 : 47.
- Calcinus elegans Gordan, 1956. Bull.Amer.Mus.Nat.Hist., 108(3) : 304.
- Calcinus elegans Miyake, 1956. Publ.Seto Mar.Biol.Lab., 5(3) : 320-323, figs. 12-13.
- Calcinus elegans Lee, 1969. Bull.Inst.Zool., 8 : 53-54, fig. 10.

ลักษณะเด่น

ก้านท้า ลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก เรียว ยาว มีความยาวมากกว่าความกว้างของขอบด้านหน้ากระดอง และความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 มาก ก้านข้างซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าก้านข้างขวา ซึ่ง pollex และ dactylus ของก้ามหั้ง 2 ข้าง มีคุณลักษณะเดียวกันอยู่บางหนาแนน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีແตนสีดำปน้ำตาลอ่อนช่วงส่วนก้น แต่สีน้ำเงินท่านขวา

ลักษณะทั่วไป

กระดอง บริเวณส่วนหน้าลักษณะค่อนข้างแบน ผิวมีรูขานาคเล็กกระจายทั่วไป บริเวณส่วนหลังของกระดองมีก้อนขันนาคยาวสีน้ำเงินอยู่เล็กน้อย ซึ่งบริเวณด้านจากด้านหน้าแนนก้าวนริเวณอื่น กรณีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมน้ำนาคเล็ก และมีความยาวเกินฐานของแผนที่อยู่ทางด้านบนของก้านท้า

ก้านท้า ลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก เรียว ยาว ซึ่งบริเวณส่วนปลายโถงออกทางด้านซ้ายเล็กน้อย และมีความยาวมากกว่าความกว้างของขอบด้านหน้ากระดอง และความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 มาก ก้านท้ามีขันนาคสันกระจายอยู่ห่าง ๆ กัน ก้านหนาคู่ที่ 1 และ 2 และแผนก้ามหั้งหนาคุมีก้อนขันนาคสันและยาวกระจายอยู่ห่าง ๆ กัน

ແພັນທີ່ອູ້ຫາງກ້ານນີ້ຂອງກ້ານທາມີສົກຜະເປັນຮູປສາມເລື່ອມຂາດເລັກ ຊຶ່ງສ່ວນປລາຍມີໜານ
ຂາດເລັກ 1 ອັນ ແພັນກຳມັງໜາວມີສົກຜະເປັນຮູປສາມເລື່ອມຫຶ່ງບຣິເວັບຂອບກ້ານໃນມື້ນານ
ຂາດເລັກ 3-4 ອັນ ແຕ່ຂອບກ້ານອກມື້ນານຂາດເລັກ 2 ອັນ ແລະມີຄວາມຍາວເກີນກວ່າສູນ
ປໍລັງສຸກຫາຍຂອງກ້ານນີ້ກັບຄູ່ 2

ກ້າມ ຫ້າງໜ້າມີໜາດໃຫຍ່ກວ່າຂ້າງຂ້າວ ຊຶ່ງມີວິກ້ານນີ້ແລະ ດ້ານນອກມີຖຸນຂາດເລັກ
ກະຈາຍທີ່ໄປ carpus ມີວິກ້ານນີ້ເປັນຮອງກ້າມແນວເຈີ້ງ pollex ແລະ dactylus
ມີຖຸນສີຂາວກະຈາຍອູ້ຍ່າງໜາແນນ ຮະຫວ່າງກ້າມທີ່ນີ້ຈະມີພັນສົກຜະທຸ່ນາດໃຫຍ່ຈ່ານວນ 2
ຫຼື່ອງທີ່ pollex ແຕ່ dactylus ຈະມີພັນສົກຜະທຸ່ນາດໃຫຍ່ຈ່ານວນ 2 ຊື່ ແລະ ຂາດ
ເລັກ ຈ່ານວນ 1 ຊື່ ບຣິເວັບມີວິກ້ານໃນຂອງກ້າມທີ່ນີ້ມີກຸ່ມ່ານຂາດສັ້ນ ສິ່ນວັງກະຈາຍອູ້ເລັກ
ນອຍ ສ່ວນກ້າມຂ້າງຂ້າວມີສົກຜະແນນທາງກ້າມຂ້າງນາກກວ່າກ້າມຂ້າງໜ້າມ ຊຶ່ງມີວິກ້ານນອກມີຖຸນ
ຂາດເລັກກະຈາຍທີ່ໄປ ຂອບກ້ານນີ້ຂອງ carpus ແລະ manus ມີສົກຜະເປັນຫັນເລື່ອບ
pollex ແລະ dactylus ມີຖຸນສີຂາວກະຈາຍອູ້ຍ່າງໜາແນນ ບຣິເວັບມີວິກ້ານໃນຂອງ
ກ້າມທີ່ນີ້ມີກຸ່ມ່ານຂາດສັ້ນສິ່ນວັງກະຈາຍອູ້ເລັກນອຍ

ໝາເດີນ ຫ້າເດີນຄູ່ 2 ແລະ 3 ສົກຜະເກືອນເປັນຮູປຮຽນກະບອກ ແລະມີຄວາມ
ຍາວເກືອນເທົ່າກັນຄວາມຍາວຂອງກ້າມຂ້າງໜ້າມ ຕາມຂອບກ້ານດາວມີກຸ່ມ່ານຂາດຍາວສິ່ນວັງ
ກະຈາຍອູ້ຫາງ ໆ ກັນ ຊຶ່ງກຸ່ມ່ານທີ່ dactylus ແລະ ບຣິເວັບປະມາດຄົງທີ່ນີ້ໄປທາງສ່ວນ
ປລາຍ propodus ຂອງໝາເດີນຄູ່ 3 ຂ້າງໜ້າມໜາແນນກວ່າບຣິເວັບເອົ່ານີ້ ພິວຂອງ merus,
carpus ແລະ propodus ມີຮູ່ຂາດເລັກກະຈາຍທີ່ໄປ ຂອບກ້ານນີ້ສ່ວນປລາຍຂອງ
carpus ມີໜານຂາດເລັກ 1 ອັນ dactylus ຂອງໝາເດີນທີ່ 2 ຖຸ ມີໜາດສັ້ນກວ່າ
propodus ອບ່າງເກີນເສັດ

ສີ ກະຄອນບຣິເວັບສ່ວນໜ້າມີສີເຮືອວັນ ກ້ານທາສີ່ນໍາເງິນຈາງ ບຣິເວັບສ່ວນໂກນ
ຂອງກ້ານທາ ແລະ ແພັນທີ່ອູ້ຫາງກ້ານນີ້ຂອງກ້ານທາຈະເປັນສີ່ຄຳປັນນໍ້າທາດ ໜ້າວຄູ່ 1 ແລະ
2 ມີສິ້ນ ກ້ານສີ່ຄຳປັນນໍ້າທາດຍກໄວ້ນ pollex ແລະ dactylus ມີຖຸນສີຂາວ ຫ້າເດີນ
ຄູ່ 2 ແລະ 3 ມີແພັນສີ່ຄຳປັນນໍ້າທາດສັບກັບແຄນສີ່ນໍາເງິນການຂວາງ dactylus ຂອງໝາ
ເດີນແກ່ລະຄູ່ມີສີ່ນໍາເງິນແລະມີຈຸກສີ່ຄຳປັນນໍ້າທາດກະຈາຍທີ່ໄປ

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (Coll. No. 1321)

ตัวอย่างที่น้ำศึกษาเป็นปูเสժวนหัวขึ้น ได้จากเกาะราชา ภูเก็ต มีความยาว
ของกระดอง 11.0 มม.

ตัวอย่าง

เกาะราชา ภูเก็ต 3° 30'

ถินอาศัย

ชายฝั่งทะเลที่มีหินขนาดใหญ่

การกระจาย

บริเวณอินโด-แปซิฟิก ญี่ปุ่น หมู่เกาะริวกิว ไทร์ัน ทาชิ基 ญาราย มอร์เตียล
ซีเชโลส อ่าวເວເກີນ ຝັກະວັນອອກແລະທາງໃຫ້ຂອງອົບໄກ

Calcinus gaimardii (H. Milne Edwards, 1848)

(ແພັນກາພີ 60 ແລະ 61)

Calcinus gaimardii Dana, 1852. U.S.Expl.Expd.Crust., 13:457.

Calcinus gaimardii Dana, 1855. U.S.Expl.Expd.Crust., Atlas,
pl. 28, fig. 9.

Calcinus terrae-reginae de Man, 1888. Journ.Linn.Soc.Zool.,
22 : 226-227.

Calcinus gaimardi Borradaile, 1898. Proc.Zool.Soc.Lond.,
p. 462.

Calcinus gaimardii Alcock, 1905. Catal.Indian Mus., pp.
56-57, pl. 5, fig. 3.

Calcinus gaimardi Southwell, 1906. Rep.Pearl Oyster Fish.,
5(35) : 215.

Calcinus gaimardi Terao, 1913. Annot.Zool.Japan, 8 : 358.

- Calcinus gaimardi Buitendijk, 1937. Temminckia, 2 : 268.
- Calcinus gaimardii Barnard, 1950. Ann.S.Afr.Mus., 38 : 439.
- Calcinus gaimardi Fize and Serene, 1955. Notes Inst.Oceanogr. Nhatrang Vietnam, 45 : 49-58, figs. 7-8, pl. 2, figs. 7-9.
- Calcinus gaimardi Forest, 1956. Bull.Raffles Mus.Singapore, 27 : 47.
- Calcinus gaimardi Gordan, 1956. Bull.Amer.Mus.Nat.Hist., 108(3) : 304.
- Calcinus gaimardi Miyake, 1956. Publ.Seto Mar Biol.Lab., 5(3) : 326-328, figs. 16-17.
- Calcinus gaimardi Lee, 1969. Bull.Inst.Zool. 8 : 54-55.

ลักษณะโดยรวม

ก้านตา ลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก เรียว ขาว มีความยาวมากกว่าความกว้างของขอบคานหน้ากระดองมาก แต่มีความยาวมากกว่าความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 เดียว น้อย ก้านข้างซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าข้างขวา ขอบก้านด้าน propodus และ dactylus ของขาเดินคู่ที่ 3 ข้างซ้ายมีก้อนขนาดยาวสีแดง เรืองแกนอยู่มีลักษณะกล้ายขันแปรง ก้านขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 จะเป็นเส้นทำด้วยเชือก เกี้ยวเข้าด้วยกันในส่วนปลายมีลักษณะ

ลักษณะทั่วไป

กระดอง บริเวณส่วนหน้ามีลักษณะมนุน ผิวมีรูขanhak เล็กกระชาบหัวไป และขอบก้านข้างมีก้อนขนาดยาวสีแดง กระชาบอยู่เล็กน้อย บริเวณส่วนหลังของกระดองมีก้อนขนาดใหญ่และยาวสีแดง กระชาบอยู่เล็กน้อย ซึ่งบริเวณด้านหลังของกระดองมีก้อนขนาดยาวนาแน่นกว่าบริเวณอื่น ครีบมีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมน้ำตกและมีความยาวเกินฐานของแผนที่อยู่ทางด้านบนของก้านตา

ก้านพ้า ลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก เรียว ยาว ซึ่งบริเวณส่วนปลายโถ่ออกทางด้านข้างเล็กน้อย มีความยาวมากกว่าความกว้างของขอบคันหนากระดองมาก แต่มีความยาวมากกว่าความยาวของก้านหนาคุ้ยที่ 1 เล็กน้อย ก้านหนาคุ้ยที่ 1 และ 2 และแผ่นกำมังหนาคุมกู่ลุ่นชนวนคลั้นและยาวสีแดงกระชาวยอยู่ห่าง ๆ กัน แผ่นทอยู่ทางด้านบนของก้านพ้ามีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม ซึ่งส่วนปลายมีหนามขนาดเล็ก 1 อัน แผ่นกำมังหนาคุมลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมซึ่งบริเวณขอบคันในมีหนามขนาดเล็ก 5 อัน เรียงเป็น列 แท่ขอบคันนอกมีหนามขนาดเล็ก 2 อัน และมีความยาวเกินกว่าฐานปล้องสุกห้ำยของก้านหนาคุ้ยที่ 2

ก้าน ข้างซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าข้างขวา ซึ่งมีวิถีก้านบนและก้านนอกมีทุ่นขนาดเล็กมากกระชาวยหัวไป ยกเว้น pollex และ dactylus มีทุ่นขนาดใหญ่กว่าบริเวณอื่นกระชาวยอยู่อย่างหนาแน่น carpus มีมีวิถีก้านบนเป็นร่องทางแนวเฉียงและมีหนาม 1 อัน อยู่ที่ขอบก้านบนส่วนปลาย ระหว่างก้านหนีบจะมีพื้นลักษณะหุ้นหุ้นใหญ่ จำนวน 3 ชั้น อยู่ที่ pollex และ dactylus จะมีพื้นลักษณะหุ้นหุ้นใหญ่ จำนวน 2 ชั้น และขนาดเล็ก จำนวน 2 ชั้น บริเวณผิวคันในของก้านหนีบมีกู่ลุ่นชนวนคลั้นสีแดงกระชาวยอยู่เล็กน้อย ส่วนก้านข้างขวา มีลักษณะแบบหางคานข้างมากกว่าก้านข้างซ้าย ซึ่งมีวิถีก้านนอกมีลักษณะเป็นทุ่นกระชาຍหัวไป ขอบก้านบนของ carpus และ manus มีลักษณะเป็นพื้นเลือดอย่างเข้มแข็ง บริเวณผิวคันในของก้านหนีบมีกู่ลุ่นชนวนคลั้นสีแดงกระชาวยอยู่เล็กน้อย

ขาเดิน ขาเดินคุ้ยที่ 2 และ 3 ลักษณะก่อนข้างแบน มีความยาวมากกว่าความยาวของก้านข้างซ้าย และข้างขวา มีความยาวมากกว่าข้างซ้าย ตามขอบคันล่างมีกู่ลุ่นชนวนคลายสีแดงกระชาวยอยู่ห่าง ๆ กัน ยกเว้นที่ propodus และ dactylus ของขาเดินคุ้ยที่ 3 มีกู่ลุ่นเรียงกันอยู่อย่างหนาแน่นลักษณะคล้ายขนแปรง ผิวของ merus, carpus, propodus และ dactylus มีรูปหนาคิดเล็กกระชาวยอยู่หัวไป ขอบล่างส่วนปลายซึ่งอยู่ทางด้านนอกของ merus มีหนามขนาดเล็ก 1 อัน carpus มีหนาม 1 อันอยู่ที่ขอบก้านบนส่วนปลาย dactylus ของขาเดินทั้ง 2 คู่ มีชนวนคลั้นกว่า propodus อย่าง เต็มขั้น

สี กระดองมีสีน้ำเงินจาง ซึ่งบริเวณขอบค้านข้างส่วนหน้ามีสีน้ำตาลเข้ม บริเวณ
ประนาคนครึ่งหนึ่งไปทางส่วนปลายของก้านตามมีสีน้ำเงิน แต่บริเวณครึ่งหนึ่งทางส่วนโคนมี
สีน้ำตาลเข้ม หนาครู่ที่ 1 และ 2 มีสี深 ก้านมีสีน้ำตาลเข้ม ยกเว้นปลายก้านหนึ่งมีสีขาว
ชาเด็นคูที่ 2 และ 3 มีสีน้ำตาลเข้ม ยกเว้นบริเวณส่วนปลายของ *dactylus* แห้ง
อันมีวงศ์แหนนสีขาว 1 วง อัญ吉ล ฯ ส่วนปลายสุดที่เป็นลีก

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (Coll. No. 1325)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเส眷ตัวผู้ ได้จากหากราไวย์ ภูเก็ต มีความยาว
ของกระดอง 10.8 มม.

ตัวอย่าง

หากราไวย์ ภูเก็ต 11° 14°

ฉินอาภัย

ชายฝั่งทะเลที่มีหินก้อนเล็ก และประการังที่ตายแล้ว

การบรรยาย

บริเวณโคน-แพร์พิค นิโภบาร์ ญี่ปุ่น หมู่เกาะริวกิว ไทร์รัน ฟิจิ และ夸ชิ

Calcinus latens (Randall, 1839)

(ແພນກາພີ 62 ແລະ 63)

- Calcinus latens Dana, 1852. U.S.Expl.Expd.
Crust., 13:459.
- Calcinus latens Dana, 1855. U.S.Expl.Expd.
Crust., Atlas, pl. 28, fig.2.
- Calcinus terrae-reginae Haswell, 1882. Catal.Aust.
Crust., p. 158.
- Calcinus latens Borradaile, 1898. Proc.Zool.
Soc.Lond., p. 463.
- Calcinus latens Alcock, 1905. Catal.Indian
Mus., p. 58, pl. 5, fig. 5.
- Calcinus terrae-reginae Alcock, 1905. Catal.Indian
Mus., p. 57, pl.5, fig. 7.
- Calcinus latens Stimpson, 1907. Smithson.Misc.
Coll., 69:208.
- Calcinus latens Terao, 1913. Annot.Zool.Japan,
8 : 359.
- Calcinus latens Laurie, 1926. Trans.Linn.Soc.
Lond.Zool., 19 : 155-156.
- Calcinus latens Buitendijk, 1937. Temminckia,
2 : 269.
- Calcinus latens var.terrace-reginae Buitendijk, 1937. Temminckia,
2 : 269.
- Calcinus latens Estampador, 1937. Philippine
Journ.Sci., 62(4) : 505.

<u>Calcinus latens</u>	Yap-Chiongco, 1938. Philippine Journ.Sci., 66 : 207-208.
<u>Calcinus terrae-reginae</u>	Yap-Chiongco, 1938. Philippine Journ.Sci., 66 : 206-207.
<u>Calcinus latens</u>	Edmonson, 1946. Spec.Publ.Bernice P.Bishop Mus., 22 : 263.
<u>Calcinus latens</u>	Barnard, 1950. Ann.S.Afr.Mus., 38:438.
<u>Calcinus latens</u>	Fize and Serene, 1955. Notes Inst.Oceanogr. Nhatrang Vietnam, 45:58-66, fig. 9, pl. 2, figs. 9-11.
<u>Calcinus latens</u>	Forest, 1956. Bull.Raffles Mus.Singapore, 27 : 47.
<u>Calcinus latens</u>	Gordan, 1956. Bull.Amer.Mus.Nat.Hist., 108(3) : 305.
<u>Calcinus latens</u>	Miyake, 1956. Publ.Seto Mar.Biol.Lab., 5(3) : 331-333, figs. 20-21.
<u>Calcinus terrae-reginae</u>	Miyake, 1956. Publ.Seto Mar.Biol.Lab., 5(3) : 328-331, figs. 18-19.
<u>Calcinus latens</u>	Lee, 1969. Bull.Inst.Zool., 8 : 55-56, fig. 12.
<u>Calcinus latens</u>	Lewinsohn, 1969. Zool.Verh.Nat.Hist. Leiden, 104 : 48-50.

ลักษณะ

กานดา ลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก เรียว ยาว มีความยาวมากกว่าความกว้าง
ของขอบคานหนากระดองมาก แต่มีความยาวมากกว่าความยาวของกานหนวคุที่ 1 เล็กน้อย

ก้านข้างซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าก้านข้างขวา ซึ่งผิวค้านบนของ carpus มีร่องที่น้ำ ตามแนวเฉียง ขอบด้านล่างของ propodus และ dactylus ของขาเดินคู่ที่ 3 ข้างซ้าย มีก้อนขนาดเล็กสีเหลืองกระจายอยู่ห่าง ๆ กัน dactylus ของขาเดินทั้ง 2 คู่ มีสีเหลืองอ่อน ซึ่งบริเวณส่วนโคนของ dactylus แตะอันมีวงแหวนสีม่วงเข้ม 1 วง

ลักษณะทั่วไป

กระดอง บริเวณส่วนหน้าลักษณะคล้ายหางแบน ผิวนี้มีขนาดเล็กกระหายหัวไป และขอบค้านข้างมีก้อนขนาดเล็กสีเหลืองกระจายอยู่เล็กน้อย บริเวณส่วนหลังของกระดองมีก้อนขนาดเล็กสีเหลืองกระจายอยู่เล็กน้อย ซึ่งบริเวณด้านหลังกระดองมีก้อนขนาดหนาแน่นกว่าบริเวณอื่น กระดองมีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมขนาดเล็ก และมีความยาวเกินฐานของแผ่นที่อยู่ทางด้านบนของก้านขา

ก้านขา ลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก เรียว ยาว ซึ่งบริเวณส่วนปลายโก้งออกทางด้านข้างเล็กน้อย และมีความยาวมากกว่าความกว้างของขอบค้านหน้ากระดองมาก แท่มีความยาวมากกว่าความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 เล็กน้อย ก้านหนาคู่ที่ 1 และ 2 และแผ่นกำบังหนาคุมมีก้อนขนาดเล็กสีเหลืองกระจายอยู่เล็กน้อย แผ่นหอยหางด้านบนของก้านขา มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม ซึ่งบริเวณขอบด้านในมีหนามขนาดเล็กมาก 3 อัน เรียงเป็นแถว แท่ขอบด้านนอกมีหนามขนาดเล็ก 2 อัน และมีความยาวเกินกว่าฐานป้องสุกหอยของก้านหนาคู่ที่ 2

ก้านข้างซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าก้านข้างขวา ซึ่งผิวค้านบนและด้านนอกมีคุณภาพเล็กมากกระหายหัวไป carpus มีผิวค้านบนเป็นร่องที่น้ำ ตามแนวเฉียงและมีหนาม 1 อัน อยู่ที่ขอบด้านบนส่วนปลาย ระหว่างก้านหนีบจะมีฟันลักษณะที่ชื่นกัดเล็ก จำนวน 4 ชี อยู่ที่ pollex และ dactylus จะมีฟันลักษณะที่ชื่นกัดใหญ่จำนวน 2 ชี และบริเวณผิวค้านในของก้านหนีบมีก้อนขนาดเล็กสีเหลืองกระจายอยู่เล็กน้อย ส่วนก้านข้างขวา มีลักษณะแบบหางก้านข้างมากกว่าก้านข้างซ้าย ซึ่งผิวค้านนอกมีลักษณะเป็นทุ่มกระหายหัวไป ขอบด้านบนส่วนปลายของ carpus มีหนามลักษณะแข็งแรง 1 อัน manus และ dactylus มีขอบด้านบนลักษณะเป็นฟันเลือดอย่างชัดเจน บริเวณผิวค้านในของก้านหนีบมีก้อนขนาดเล็ก

สีเหลืองกราวยอุ้มเล็กน้อย

ขาเดิน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 ลักษณะค่อนข้างแบน และมีความยาวมากกว่าความยาวของก้านชาก ตามขอบบนและขอบลงมีกลุ่มน้ำนมด้านล่างและยาวสีเหลืองกราวยอุ้มหาง ๆ กัน ผิวของ merus, carpus และ propodus มีรูขานาคเล็กๆ กระหายหัวไป ขอบลงส่วนปลายชึงอุ้มหางค้านอกของ merus มีหนานนมด้านล่าง 1 อัน carpus มีหนาน 1 อัน อยู่ที่ขอบด้านบนส่วนปลาย dactylus ของขาเดินทั้ง 2 คู่ มีหนานด้านกว่า propodus เล็กน้อย

สีกราบกอง บริเวณส่วนหน้ามีสีเขียวเข้ม แต่บริเวณส่วนหลังมีสีน้ำเงินจาง บริเวณประมาณครึ่งหนึ่งไปทางส่วนปลายของก้านทามีลีน้ำเงินจาง แต่บริเวณครึ่งหนึ่งทางส่วนโคนมีสีส้ม หนาๆ คู่ที่ 1 และ 2 มีสีส้ม ก้านสีเขียวปนเทายกเว้น pollex และ dactylus มีสีเหลืองอ่อน merus และ carpus ของขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีสีเขียวปนเทา บริเวณประมาณ $\frac{3}{4}$ ทางส่วนโคน propodus ของขาเดินทั้ง 2 คู่ มีสีส้ม แต่บริเวณประมาณ $\frac{1}{4}$ ทางส่วนปลายมีสีเขียวปนเทา dactylus ของขาเดินทั้ง 2 คู่ มีสีเหลืองอ่อนซึ่งบริเวณส่วนโคนแต่ละอันมีวงแหวนสีน้ำเงิน 1 วง

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (Coll. No. 1350)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเสฉวนตัวผู้ได้จากหากราไวย์ ภูเก็ต มีความยาวของกราบกอง 7.2 มม.

ตัวอย่าง

หากราไวย์ ภูเก็ต 60

ถินอาศัย

ชายฝั่งทะเล ที่มีหินก้อนเล็ก และปะการังที่ตายแล้ว

การกระจาย

บริเวณอินโด-แปซิฟิก อ่าวเบงกอล หมู่เกาะมะริค ญี่ปุ่น ไต้หวัน ออสเตรเลีย อาغاด อะเตเคน และฝั่งตะวันออกของอเมริกา

Subfamily Eupagurinae Ortmann, 1892

ลักษณะทั่วไป

ฐานของ maxilliped คู่ที่ 3 อยู่แยกห่างออกจากกัน ส่วนมากก้านขาขวา มีขนาดใหญ่กว่าก้านขาซ้าย มีเป็นจำนวนน้อยที่ก้านทั้ง 2 ข้างมีขนาดเท่ากัน

Key to genera of subfamily Eupagurinae

(modified from Alcock, 1905 Makarov, 1938 Yap-Chiongco, 1938)

Dactyli of cheliped open and close horizontally.

- Chelipeds unequal, the right much larger; finger-tips corneous or calcareous. Vas deferens not protrudes on coxal joint of the fifth walking leg. Pagurus Fabricius
- Chelipeds subequal, the right slightly larger; finger-tips calcareous. Only the left vas deferens protrudes on coxal joint of the fifth walking leg. Spiropagurus Stimpson

Genus Pagurus Fabricius, 1775.

ลักษณะทั่วไป

กระดอง มีรูปร่างยาวและส่วนหลังของกระดองมีความกว้างมากกว่าส่วนหน้าของกระดอง กว้าง ส่วนมากมีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมอย่างชัดเจน แต่บางชนิดไม่มีริ้วนอกไปทางส่วนหน้าของกระดอง ก้านตา ลักษณะเรียวยาว หรืออ้วน สัน แผ่นท่ออยู่ทางด้านบนของก้านตา มีลักษณะเป็นรูปคล้ายใบโพธิ์และอยู่แยกห่างออกจากกัน แผ่นกำบังหนาคู่มีลักษณะเรียวยาว เส้นหน่วงคู่ที่ 2 มีขนาดยาว และไม่มีขนาดหุ่มหรือมีขนาดสั้นกระดายอยู่ทาง ๆ กัน ฐานของ maxilliped คู่ที่ 3 อยู่แยกห่างออกจากกัน ก้านทั้ง 2 ข้างมีขนาดไม่เท่ากัน ซึ่งข้างขวาขนาดใหญ่กว่าข้างซ้าย dactylus ของก้าน เป็นคิปในแนวราบ ปลายก้านหนึ่งส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นพิภูมิ มีเป็นจำนวนน้อยที่มีลักษณะเป็น chitin สีดำ ซึ่งบริเวณผิวค้านในของก้านหนึ่งมีลักษณะเป็นแองลิกคล้ายช้อน ชาเดินคู่ที่ 4 ไม่เป็นก้านหนึ่ง ส่วนชาเดินคู่ที่ 5 เป็นก้านหนึ่ง และไม่มีท่อน้ำเชือกตัวผู้ปั้นออก มาทางด้านล่างของ coxa ของชาเดินคู่ที่ 5 ส่วนห้องมีลักษณะอ่อนนิ่มและบิดงอไปทาง

ขวา ในปูเสนวหั้ง 2 เพศ มีระยางครวยนำ 4 คู่อยู่ที่ส่วนห้อง ซึ่งระยางครวยนำที่อยู่ด้านซ้ายเจริญมาก และแต่ละอันมีลักษณะเป็น biramous ส่วนระยางครวยนำที่อยู่ด้านขวาจะหายไป ในบางกรณีพบว่าในตัวมีระยางครวยนำที่อยู่ด้านซ้ายเพียง 3 อัน

Pagurus sp.

(ແພັນກາທີ 64 ແລະ 65)

ລັກມະເກີນ

ก้านตา ลักษณะ เป็นรูปทรงกระบอก มีขนาดสั้นกว่าความกว้างของขอบคานหน้ากระกอง และความยาวของก้านหนาคูกູ່ 1 มากร ก้านข้างขวา มีขนาดใหญ่กว่า ก้านข้างซ้ายมาก ซึ่งบริเวณขอบกลางที่อยู่ทางด้านในของ merus และ carpus มีลักษณะเป็นแผนแบบแพชญาຍกว้างออก ผิวคานนอกของชาเดินคູ່ 2 และ 3 มีແນບສືคໍาตามความยาว เป็นช่วง ๆ

ລັກມະຫຼວໄປ

กระกอง บริเวณส่วนหน้ามีลักษณะนูนเล็กน้อย ผิวค่อนข้างเรียบ ยกเว้นบริเวณตรงกลางมีคุณขนาดเล็กกระจาบอยู่หัวไป บริเวณส่วนหลังของกระกองมีกลุ่มขนขนาดยาว กระจาบอยู่หัวไป และไม่มีร่องอกไปทางส่วนหน้าของกระกอง

ก้านตา ลักษณะ เป็นรูปทรงกระบอก มีขนาดสั้นกว่าความกว้างของขอบคานหน้ากระกอง และความยาวของก้านหนาคูกູ່ 1 มากร ก้านตา ก้านหนาคูกູ່ 1 และ 2 และแผนกำบังหนาค มีกลุ่มขนขนาดลั้นและยาวกระจาบอยู่ทาง ๆ กัน แผนที่อยู่ทางด้านบนของก้านตา มีลักษณะ เป็นรูปคล้ายใบโพธิ แผนกำบังหนาคູ່มีลักษณะเรียว ยาว ซึ่งบริเวณส่วนปลายโถงออกทางคานข้าง และมีความยาวเกินกว่าฐานปล้องสุดท้ายของก้านหนาคูกູ່ 2 เส้นหนาคูกູ່ 2 มีขนาดยาว และไม่มีขนปกคลุม

ก้าน ข้างซ้ายมีขนาดเล็กกว่าข้างขวามาก ซึ่งผิวคานนอกค่อนข้างเรียบ merus มีหนานขนาดเล็กเรียงเป็นແຕວອຸ້ນที่ขอบกลางส่วนปลายซึ่งอยู่ทางด้านนอก carpus มีผิวคานบนซึ่งอยู่ก่อนไปทางด้านนอก เป็นทุนม่านขนาดเล็กเรียงเป็นແຕວตามความยาว และขอบคานบนซึ่ง

อยู่ทางค้านในมีหนามเรียงเป็นแนวตามความยาว บริเวณขอบค้านบนชั้นอยู่ทางค้านในของ propodus และขอบค้านบนของ dactylus มีลักษณะเป็นฟันเลื่อยขนาดเล็ก ผิวค้านบนของ propodus และ dactylus มีทุนขนาดเล็กกระหายอยู่ทาง ๆ กัน manus มีขนาดลับก้าวความยาวของ dactylus มาก และปลายค้านหนึนมีลักษณะเป็น chitin สีดำ ส่วนค้านข้างขวา มีผิวค้านนอกค่อนข้างเรียบ merus มีหนาม 1 อัน อยู่ที่ขอบค้านบนส่วนปลาย บริเวณขอบกลางชั้นอยู่ทางค้านในของ merus และ carpus ลักษณะเป็นแผ่นเย็นแย่ขยายกว้างออก ซึ่งบริเวณขอบส่วนปลายของแต่ละแผ่น มีลักษณะเป็นฟันเลื่อยขนาดเล็ก carpus มีผิวค้านหนึ่งอยู่ก่อนไปทางค้านนอกเป็นทุนขนาดเล็ก ลักษณะเป็นรูปกรวย กระหายอยู่ทัวไป และขอบค้านบนชั้นอยู่ทางค้านในมีหนามลักษณะแข็งแรงเรียงเป็นแนวตามความยาว แต่ขอบค้านบนชั้นอยู่ทางค้านนอกมีลักษณะเป็นฟันเลื่อยขนาดเล็กมาก บริเวณขอบค้านบนชั้นอยู่ทางค้านในและค้านนอกของ propodus และขอบค้านบนของ dactylus มีลักษณะเป็นฟันเลื่อยขนาดเล็ก ผิวค้านบนของ propodus และ dactylus มีทุนขนาดเล็กกระหายทัวไป manus มีขนาดลับก้าวความยาวของ dactylus เล็กน้อย และปลายค้านหนึนมีลักษณะเป็น chitin สีดำ

ขาเดิน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีลักษณะเรียว ยาว ค่อนข้างแบน ผิวค่อนข้างเรียบ ตามขอบบนและขอบสามมิติลุมน้ำขนาดลับก้าวกระหายอยู่ทาง ๆ กัน dactylus ของขาเดินทั้ง 2 คู่ มีขนาดลับก้าว propodus

สี กระดอง บริเวณส่วนหน้ามีสีดำและมีสีขาวแทรกอยู่เล็กน้อย บริเวณประมาณครึ่งหนึ่งไปทางส่วนปลายของก้านท้ามีสีขาว แทบบริเวณครึ่งหนึ่งทางส่วนโคนมีสีส้มปนแดง merus และ carpus ของค้านมีสีน้ำตาลอ่อนปนดำและมีสีขาวแทรกอยู่เล็กน้อย แท propodus และ dactylus มีสีน้ำตาลอ่อนปนดำ ผิวค้านนอกของขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีແນบสีกำตามความยาวเป็นช่วง ๆ

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (coll. No. 1357)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเส眷ตัวญี่哥้จากอ่างศิลา ชลบุรี มีความยาวของกระดอง 10.8 มม.

หัวข้อ

จังหวัด ชลบุรี 6 เล 30

ถ้าหาก

ขายดังนี้ โภคภัณฑ์ ชื่อยี่ห้อที่เป็นรายปีโกลน

Genus Spiropagurus Stimpson, 1858ลักษณะทั่วไป

กระดอง มีรูปร่างสันและส่วนหลังของกระดองมีความกว้างมากกว่าส่วนหน้าของกระดอง กรณีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมนูนป้าน ก้านตา ลักษณะอ่อน สัน cornea ซึ่งอยู่ที่ส่วนปลายของก้านตา ขยายกว้างออก แผ่นหอยหางค้านบนของก้านตา มีลักษณะเป็นรูปคล้ายใบโพธิ์และอยู่แยกห่างออกจากกัน แผ่นกำบังหนาคามีลักษณะเรียว ยาว เส้นหนาคู่ที่ 2 มีขนาดยาวมาก และไม่มีขนาดปอกดูม หรือมีขนาดสั้นกระชาวยอยู่ เล็กน้อย ฐานของ maxilliped คู่ที่ 3 อยู่แยกห่างออกจากกัน ก้านหั้ง 2 ข้างมีรูป รากคล้ายกัน และขนาดเกือบเท่ากัน dactylus ของก้านเปิดปิดในแนวราบ ปลาย ก้านหนึ่งมีลักษณะเป็นทินปุน ซึ่งบริเวณผิวค้านในของก้านหนึ่งมีลักษณะเป็นแวงเวลาคลาย ช้อน ขาเดินคู่ที่ 4 ไม่เป็นก้านหนึ่ง ส่วนขาเดินคู่ที่ 5 เป็นก้านหนึ่ง และมีท่อนนำเข้าตัว ผูก紧 อยู่กับก้านหนึ่ง แข็งแรง ทนทาน ของ coxa ของขาเดินคู่ที่ 5 ช้างช้าย ส่วนห้องมีลักษณะอ่อนนิ่มและนิ่งอยู่ทางด้านล่างของ coxa ของขาเดินคู่ที่ 5 ช้างช้าย อยู่ที่ส่วนห้อง แต่ในบุ้ฟูเสื่วนท้าวเมีย มีระยางกว้างน้ำ 3 คู่ อยู่ที่ส่วนห้อง แต่ในบุ้ฟูเสื่วนท้าวเมีย มีระยางกว้างน้ำ 4 คู่ และระยางกว้างน้ำหอยหาง ช้ายของหั้ง 2 เพศ เจริญมาก ซึ่งแต่ละอันของตัวผูก紧 มีขนาดเล็กและเป็น uniramous ส่วนระยางกว้างน้ำ 3 อันแรกของตัวเมีย มีขนาดใหญ่และเป็น biramous แต่ระยางค์ กว้างน้ำอันสุดท้าย มีขนาดเล็กและเป็น uniramous สำหรับระยางกว้างน้ำหอยหาง ช้ายของหั้ง 2 เพศ จะหายไป

Key to species of genus Spiropagurus

(modified from Alcock, 1905)

- Eyestalks dorsally with transverse ciliated lines, one of which forms a fringe to a base of the cornea; antennal acicle sparsely setose. Spiropagurus spiriger (de Haan)
- Eyestalks dorsally smooth and nude; antennal acicle long plumose. Spiropagurus spiriger profundorum Alcock

Spiropagurus spiriger (de Haan, 1849)

(ແມ່ນກາພົມ 66 ລາວ 67)

Pagurus spiriger de Haan, 1849. Faun.Japon.Crust., p. 206,
tab. 49, fig. 2.

Spiropagurus spiriger Henderson, 1888. Rep.Voy.Challenger Zool.,
p. 72.

Spiropagurus spiriger Henderson, 1893. Trans.Linn.Soc.Lond.Zool.,
5 : 425.

Spiropagurus spiriger Lanchester, 1902. Proc.Zool.Soc.Lond.,
2 : 364.

Spiropagurus spiriger Alcock, 1905. Catal.Indian Mus., pp. 118-
119, pl. 13, figs. 1-1a.

Spiropagurus spiriger Southwell, 1906. Rep.Pearl Oyster Fish.,
5(35) : 216.

Spiropagurus spiriger Stimpson, 1907. Smithson.Misc.Coll., 69 :
214-215.

- Spiropagurus spiriger Terao, 1913. Annot.Zool.Japan, 8 : 386.
- Spiropagurus spiriger Estampador, 1937. Philippine Journ.Sci., 62(4) : 506.
- Spiropagurus spiriger Makarov, 1938. Zool.Inst.Acad.Sci. U.S.S.R., 16, : 219-220, pl. 5, fig. 3.

ลักษณะเก็บ

ก้านท้า ลักษณะแบบ มีขนาดสั้นกว่าความกว้างของขอบคันหน้ากระดอง และความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 มาก cornea ซึ่งอยู่ที่ส่วนปลายของก้านท้าขยายกว้างออก ผิวคันบนของก้านท้า มีขนาดสั้นเรียงชิดกันเป็นแนวตามแนวขวาง กระจายอยู่ทั่วไป ซึ่งชนแควหนึ่งจะเรียงอยู่ที่ฐานบริเวณตรงกลางของ cornea แผ่นกำังหนาคู่มีขนาดยาวกระจายอยู่ทาง ๆ กันที่บริเวณขอบคันใน ก้านทั้ง 2 ข้างมีรูปร่างกล้ายกและขนาดเกือบเท่ากัน

ลักษณะหัวไป

กระดอง บริเวณส่วนหน้ามีลักษณะแบบ ปีวายาน และมีก้อนขนาดสั้นและยาวกระจายอยู่ตอนข้างหน้าแน่น บริเวณส่วนหลังของกระดองมีขนาดสั้นและยาวเรียงชิดเป็นแนวตามแนวขวางปักคลุมอยู่ทั่วไป กิ่วมีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมนูนป้าน และมีความยาวเกินฐานของแผ่นท่ออยู่ทางด้านบนของก้านท้าเล็กน้อย

ก้านท้า ลักษณะแบบ มีขนาดสั้นกว่าความกว้างของขอบคันหน้ากระดอง และความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 มาก cornea ซึ่งอยู่ที่ส่วนปลายของก้านท้าขยายกว้างออก ผิวคันบนของก้านท้ามีขนาดสั้นเรียงชิดกันเป็นแนวตามแนวขวาง กระจายอยู่ทั่วไป ซึ่งชนแควหนึ่งจะเรียงอยู่ที่ฐานบริเวณตรงกลางของ cornea ผิวคันบนปล่องสุกหายของก้านหนาคู่ที่ 1 มีก้อนขนาดสั้นเรียงเป็นแนว ก้านหนาคู่ที่ 2 มีก้อนขนาดยาวกระจายอยู่ทาง ๆ กันที่บริเวณขอบคันในและขอบคันนอก แต่ผิวคันบนมีขนาดสั้นเรียงชิดกันเป็นแนวตามแนวขวางกระจายอยู่ทั่วไป แผ่นท่ออยู่ทางด้านบนของก้านท้า มีลักษณะเป็นรูปคล้ายไข่ไก่ ซึ่งผิวคันบนมีลักษณะเป็นสองเว้าลงไป แผ่นกำังหนาคู่มีลักษณะเรียวยาว ซึ่ง

โถงออกทางด้านข้างเล็กน้อย และมีความยาวเกินกว่าฐานปล่องสุดท้ายของก้านหนาคู่ที่ 2 มาก บริเวณบนด้านในของแผ่นกำบังทุกมีชันขนาดยาวจะรายอยู่ห่าง ๆ กัน แทบทุกด้านนอกมีกลุ่มขนขนาดสั้นกระชาวยอยู่เล็กน้อย เส้นหนาคู่ที่ 2 มีขนาดยาวมากและไม่มีขนปกคลุม

ก้านทั้ง 2 ข้างลักษณะเรียวและมีขนาดเท่ากัน ซึ่งข้างขวา มีขนาดใหญ่กว่าข้างซ้ายเล็กน้อย ฝิวค้านบนและค้านนอกมีลักษณะนูนคล้ายเกล็ดซึ่งมีรูปร่างเกือบเป็นรูปสี่เหลี่ยมกระชาวยอยู่ทั่วไป และตามขอบของส่วนที่นูนมีชันขนาดสั้นเรียงชิดกันเป็น列 บริเวณขอบค้านบนซึ่งอยู่ห่างด้านในของ carpus มีหนามลักษณะแข็งแรงเรียบเป็น列 ตามความยาว 1 ถ้า แทบทุกด้านบนซึ่งอยู่ห่างด้านนอกบริเวณประมาณครึ่งหนึ่งไปทางส่วนปลายของ carpus มีหนามขนาดเล็กเรียบเป็น列 1 ถ้า manus มีความยาวมากกว่าความกว้างมาก แต่มีขนาดสั้นกว่าความยาวของ dactylus ฝิวค้านนอกของ propodus และฝิวค้านในของ manus และ dactylus มีขนาดยาวเรียงชิดกันเป็น列 ตามความยาว

ขาเดิน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีลักษณะเรียว ยาว ค่อนข้างแบน ตามขอบบนของ merus, carpus, propodus และ dactylus และขอบล่างของ merus มีชันขนาดยาวเรียงชิดกันเป็น列 ตามความยาว ฝิวค้านนอกของ merus, carpus และ propodus มีลักษณะนูนคล้ายเกล็ดซึ่งมีรูปร่างเกือบเป็นรูปสี่เหลี่ยม กระชาวยอยู่ทางหนาแน่น และตามขอบของส่วนที่นูนมีชันขนาดสั้นเรียงชิดกันเป็น列 merus มีหนามลักษณะแข็งแรง 1 - 2 อัน อยู่ที่ขอบค้านบนส่วนปลาย บริเวณขอบค้านบนของ carpus มีหนามขนาดเล็กเรียบเป็น列 ตามความยาว 1 ถ้า dactylus ของขาเดินทั้ง 2 คู่ มีความยาวมากกว่า propodus อย่างเด่นชัด ท่อน้ำเชือกตัวผู้ที่เป็นอุกมาทางด้านล่างของ coxa ของขาเดินคู่ที่ 5 ข้างซ้าย มีลักษณะจะเป็นวงเกือบจะเป็น 2 วงโดยสมบูรณ์

สี กระดอง ก้าน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีสีเหลืองอ่อน

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (Coll. No. 1366)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเสฉวนตัวผู้ ได้จากอวนลากบริเวณปัตทานี มีความยาวของกระดอง 9.5 มม.

ตัวอย่าง

สมุทรสาครระดับ 10, อวนลาก บริเวณปัตทานี 10

ถินอาศัย

พื้นห้องหadeira ดับลิก

การกระจาย

อาจพบในหมู่ทางทะเลตื้นๆ ของอินเดีย ญี่ปุ่น จีน หมู่เกาะมาเรียนา ของแคบหร์เรส และชานซีบาร์

Spiropagurus spiriger profundorum Alcock, 1905

(ແບນກາພີ່ 68 ແລະ 69)

Spiropagurus spiriger profundorum Alcock, 1905. Catal. Indian Mus.,
p. 120, pl. 13, fig. 5.

ลักษณะเด่น

ก้านขา ลักษณะแบบ มีขนาดสั้นกว่าความกว้างของขอบคันหนากระดอง และความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 มาก cornea ซึ่งอยู่ที่ส่วนปลายของก้านขาขยายกว้างออก ผิวคันบนของก้านขา เรียว ไม่มีขีปนปกคลุม แผ่นกำบังหนาค่อนข้างกว้าง เป็นแฉะอยู่ทั้งบริเวณขอบคันในและขอบคันนอก ก้านหั้ง 2 ชั้น มีรูประทั้งสองก้าน และขนาดเกือบเท่ากัน ซึ่งผิวคันบนของ carpus มีขนาดลักษณะแข็งแรง เรียว เป็นแนวความยาว

ลักษณะทั่วไป

กระดอง บริเวณส่วนหน้ามีลักษณะแบบ ผิวหยาบ ทึบบริเวณส่วนหน้าและบริเวณส่วนหลังของกระดอง มีกุழูมขนาดเล็กและยาวกระชาวยทั่วไป กรณีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมนูมป้าน และมีความยาวเกินฐานของแผ่นที่อยู่ทางคันบนของก้านตา

ก้านตา ลักษณะแบบ มีขนาดสั้นกว่าความกว้างของขอบก้านหน้ากระดองและความยาวของก้านหนาคู่ที่ 1 มาก cornea ซึ่งอยู่ที่ส่วนปลายของก้านขยายกว้างออก ผิวคันบนของก้านตาเรียบ ไม่มีขีดปักครุ่น ผิวคันบนปล่องสุดท้ายของก้านหนาคู่ที่ 1 มีขนาดสั้นกระชาวยเดือน้อย ก้านหนาคู่ที่ 2 มีกุழูมขนาดยาวกระชาวยอยู่ทาง ๆ กัน ที่บริเวณขอบก้านในและขอบก้านนอก และผิวคันบนเรียบ ไม่มีขีดปักครุ่น แผ่นที่อยู่ทางคันบนของก้านตา มีลักษณะเป็นรูปคล้ายใบโพธิ์ ซึ่งผิวคันบนมีลักษณะเป็นแฉ่ง เวลาลงไป แผ่นกำมังหนวนมีลักษณะเรียว ยาว ซึ่งโคงออกทางคันช้าง เล็กน้อยและมีความยาวเกินกว่าฐานปล่องสุดท้ายของก้านหนาคู่ที่ 2 บริเวณขอบค้านในและขอบคันนอกของแผ่นกำมังหนวนมีขนาดยาวเรียบเป็นแฉ่งและความยาวมาก เส้นหนาคู่ที่ 2 มีขนาดยาวมาก และมีขนาดสั้นกระชาวยอยู่ทาง ๆ กัน

ก้าน หั้ง 2 ช้าง ลักษณะเรียวและมีขนาดเกือบท่ากัน ซึ่งข้างขวามีขนาดใหญ่กว่าข้างซ้ายเล็กน้อย ผิวคันบนและคันนอกมีลักษณะนุ่นกล้ายเกลี้ดซึ่งมีรูปร่างเกือบเป็นรูปสี่เหลี่ยมกระชาวยอยู่ทั่วไป และความชอบของส่วนที่ฐานมีขนาดเล็กเรียงชิดกันเป็นแฉ่ง ผิวคันบนของ carpus มีหนานลักษณะแข็งแรงเรียบ เป็นแฉ่งความยาว 2 แต่ ซึ่งหนานแฉ่งอยู่ที่ขอบค้านในและอีกแฉ่งหนึ่งอยู่ที่ขอบคันนอก manus มีความยาวมาก กว่าความกว้างมาก แต่มีขนาดสั้นกว่าความยาวของ dactylus ผิวคันนอกของ propodus และผิวคันในของ manus และ dactylus มีขนาดยาวเรียงชิดกันเป็นแฉ่งตามความยาว

ขาเดิน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 มีลักษณะเรียว ยาว ค่อนข้างแบน ตามขอบบนของ merus, carpus, propodus และ dactylus และขอบล่างของ merus และ propodus มีขนาดยาวเรียงชิดกันเป็นแฉ่งความยาว ผิวคันนอกของ merus, carpus และ

propodus มีลักษณะคล้ายเกล็ดซึ่งมีรูปร่างเกือบเป็นรูปสี่เหลี่ยม กระжаของข้ออย่างหนาแน่น และตามขอบของส่วนที่บุนเมืองขนาดเล็กเป็นแฉะ merus มีขนาดลักษณะแข็งแรง 2-4 อัน เรียกเป็นแควอยู่ที่ขอบด้านบนส่วนปลาย แต่ขอบด้านล่างส่วนปลายชั้งอยู่ทางด้านนอกมีหนามประนม 4-5 อัน เรียกเป็นแฉะ ชั้งหนามที่ขอบด้านล่างส่วนปลาย merus ของขาเดินคู่ที่ 3 จะแข็งแรงกว่าหนามที่ขอบด้านล่างส่วนปลาย merus ของขาเดินคู่ที่ 2 บริเวณขอบด้านบนของ carpus และ propodus มีขนาดขนาดเล็กเรียกเป็นแฉะตามความยาว 1 แฉะ dactylus ของขาเดินหั้ง 2 คู่ มีความยาวมากกว่า propodus อย่างเดนซัก

สี กระดอง ก้าน ขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 สีเหลืองอ่อนและมีสีน้ำตาลปนเหลือง แห้งกอญหัวไป

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา (coll. No. 1367)

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นปูเสนวนตัวเมีย ไก่จากสวนสาธารณะวิจัยพัฒนานี้ มีความยาวของกระดอง 10.2 มม.

ตัวอย่าง

อวนลาก บริเวณพัฒนานี้ 20

ถี่น้ำทัย

พื้นท้องอะเดระคัมลิก

การกระชาย

อะเดรียนกามัน